

Constantin Mustață

Conspirația vuvuzeilor

Vol. I

*Băsescu vrea să
„ciuruiască” și Roșia Montană!*

**Din „gândirea” Președintelui României,
Traian Băsescu**

- **„Știu că e o afacere controversată, dar trebuie să înceapă neîntârziat exploatarea aurului!”;**
- **„Proiectul RMGC este blocat de lașitatea politicianilor!”;**
- **„În spatele acestei Companii („Gabriel Resources” - n.a.) sunt trei mari Fonduri de Investiții americane și europene. Cum explicăm acestor investitori că, din '97 până acum, în 2011, apar politicienii români care vin și spun «trebuie să mai facem studii»? (...) Faceți, fraților și Roșia Montană și Oltchimul, transparente, nu cu contracte secrete, pentru că sunt de interes public. Transparența te ferește de suspiciune...”;**
- **„Istoria nu ne aduce nimic!”** (cu referire la patrimoniul arheologic de la Roșia Montană!);
- **„Economicul prevalează asupra dreptului”.** (cu referire la procentul de 18,3 la sută, care reprezintă capitalul social al României la „Proiect”).

Editura Remus Cluj-Napoca

Str. I.C. Brătianu 30/6

Tel/fax: 0264/596991

Director general: **Remus V. Pop**

Lectori: **dr. Vasile Ștefan Tutula**

drd. Vasile Lechințan

Tehnoredactare: **Lucia Laura Laslo**

Coperta: **Lucia Laura Laslo**

Contrarevizie: **Constantin Zărnescu**

© **Constantin Mustăță**

Adresa de corespondență: **Cluj-Napoca, Aleea Putna nr. 2, ap. 23**

0264/591291, 0264/426835

constantinmustata@yahoo.com

Distribuitor: Editura Ligia, C.P. 2034, O.P. 1, Cluj-Napoca

edituraligia@yahoo.com

Cluj-Napoca: **Librăria U.B.B.** (str. Napoca)
 Librăriile „VED” (deschise în magazinele „Profi”)

Tg. Mureș: **Librăria „Hyperion”** (0365/430162)
 Librăria „Luceafărul” (0365/430161)
 Librăria „Ion Creangă” (0365/430160)

Reghin: **Librăria „Junimea”** (0365/430164)

Toplița Română: **Librăria „Coroana”** (0366/341629)

București: **Librăria „Sophia”** (str. Bibescu Vodă 19, tel: 021/3361000)

En-gros: **ASTRO** București (str. Iacob Negruzzi 37A, tel:
021/2230451)

CIP nr. 04024/20.02.2012 Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României MUSTAȚĂ, CONSTANTIN Conspirația vuvuzeilor / Constantin Mustăță. - Cluj Napoca : Editura Remus, 2012- 3 vol. ISBN 978-973-7915-28-3 Vol. 1. : Băsescu vrea să "ciuruiască" și Roșia Montană. - 2012. - ISBN 978-973-7915-29-0 32(498)

Constantin Mustață

Conspirația vuvuzeilor

(carte în serial)

Vol. I

*Băsescu vrea
să „ciuruiască” și
Roșia Montană!*

Editura Remus
Cluj-Napoca, 2012

Eugen Albu: Apropo de vuvuzei

Jaful Roșiei Montane sau blestemul aurului

1. Paradox

Nu-s munți lăsați de Dumnezeu
Ca Apusenii de bogați
Și-n ei cu oameni blestemați
De a o duce veșnic greu.

2. Condamnați la sărăcie

E atât de multă sărăcie
Printre sârmanii pui de daci
Și aurul le stă sub glie
Dar nu-i și pentru cei săraci.

3. Spirala istoriei

Oricât e zona de bogată
De zeci de ani e conservată
Dar un nebun și un pitic
Vor azi s-o vândă pe nimic.

4. Blestemul aurului

Fiind creștin, zic piei Satană,
Nu vindeți Roșia Montană!
Căci și când voi nu veți mai fi
Blestemul vă va urmări.

5. Privind înapoi...

La Roșia și alt Traian
A fost, căci urmele rămân.
Doar că era-mpărat roman
Iar cel de azi, pirat român.

6. Faptele vorbesc

Geambași de fabrici și uzine,
De bogății și de comori,
Noi n-avem de vânzare mine,
Noi avem numai vânzători.

7. Ajutoare de la străini

Vânzând și aurul din mine
Speram că ne va fi mai bine,
Că având atâta cianură,
Putem scăpa de viața dură!...

8. Românilor li se promit locuri de muncă la Roșia Montană

Chiar dacă nu le este stilul,
Românii vor munci cu zel
Și-or să se-aleagă cu sterilul,
Străinii cu ce scot din el.

9. Avertisment

Contractul de privatizare
În caz că totuși îl semnați,
Să fiți de-a pururi blestemați!
Că țara nu e de vânzare...

10. Axiomatică

Știe orice om că dacă
Roșia o-nstrăinați
Voi veți fi și mai bogați,
Țara-n schimb și mai săracă.

11. Oameni și oameni

Ne-au lăsat vechii romani
Aur berechet în mine
Și-acum totul, pe doi bani,
Îl dăm firmelor străine.

12. Cloșca cu puii de aur

Și cloșca noastră milenară,
Cum știm cu toții, a fost dusă
La adăpost de aviară
Și să învețe limba rusă.

Ape tulburi la Roșia Montană!

Roșia Montană, vedere de ansamblu

*Un „Proiect” nedorit. Un „Proiect” impus prin corupție masivă, publicitate agresivă și vicleană, dirijată de o echipă de manipulatori, aflată sub coordonarea unui „expert” în materie: **Radu Naumovici**.*

Jaf de proporții pentru patrimoniul subsolului României, mijlocit și susținut

de personaje care n-au compărut încă în fața Justiției, să dea socoteală! O amenințare gravă pentru mediu, peste care ar urma să fie deversate 200 de mii de tone de cianură și detonate 150 de mii de tone de dinamită! Apoi, barajul, înalt de 180 de metri, care ar trebui să țină piept celor 215 milioane de metri cubi de șlam și 12,3 milioane de apă cianurată... Și încă ceva: grava poluare a pânzelor freatice și „luciu” celor 600 de hectare care vor polua Munții Apuseni cu mari cantități de cianuri!

*Un pericol care n-ar afecta doar România, ci toate țările riverane Tisei și Dunării. Un posibil dezastru de dimensiuni înșutite față de „mica” întâmplare de la Bozânta - Maramureș, când „sterilul” din haldă a năvălit în Săsar, continuându-și apoi drumul spre Ungaria, infestând grav apele Someșului, ale Tisei și ale unei părți din Dunăre. O „ispravă” datorată unei firme din Australia, „**Esmeralda**”, care a târât România într-un proces, la capătul căruia a trebuit să plătească despăgubiri importante Ungariei, care au depășit 100 de milioane de dolari. Sumă plătită din vistieria României, în timp ce „**Esmeralda**” și-a luat tălpășița, dispărând...*

O lecție știută și bine învățată și de „**Gabriel**”, care a pasat de la început pe umerii firmei-partenere, „**Minvest**” din Deva, responsabilitatea închiderii minei și refacerea mediului. I-a programat și suma pe care ar urma să i-o rezerve, prin „Contract”: cu câteva mii de dolari, mai mare decât despăgubirea plătită Ungariei pentru „micul deranj”, făcut de cei de la „**Esmeralda**”!

„**Afacerea**” de la Roșia Montană pute rău. Corupție la nivel înalt. Justiția românească tace! Mizeria care se pune la cale se vede cu ochiul liber și de pe lună, deși, marii „jucători” sunt încă în libertate, sub protecția unor „forțe” prea sus-puse. **Emil Boc**, cât a fost prim-ministru, se pare că a rezistat presiunilor și n-a semnat acordul penal. Când a afirmat că „**nu e un fan al Proiectului**”, și-a respectat blazonul de moț. Oamenii cărora le pasă de soarta bogățiilor României, privesc cu îngrijorare fiecare necugetare a „Cabinetului” Ungureanu! Cu ani în urmă, ca ministru de externe, **Mihai Răzvan Ungureanu** a „negociat” cu Ungaria, și le-a spus autorităților de la Budapesta, chiar pe limba lor, pe care o știe din familie, că e dispus să renunțe la „**Moștenirea Gojdu**”! Și a semnat, cu seninătate, un act prin care făcea „cadou” Ungariei o moștenire, care nu era a Statului Ungar, nici a Statului Român, ci a Mitropoliei Ortodoxe a Ardealului, cu sediul la Sibiu! Un jaf de patrimoniu de peste 3 (trei) miliarde de euro! O gafă nepermisă, de dumneavoastră comisă, domnule M.R.U.! Cine și cum o va repara? Și ați mai făcut încă o gafă, la fel de mare: ați semnat un fel de protocol intern guvernamental, privind înființarea unei Fundații Ungaro-Române, cu numele de... **Fundația „Emanoil Gojdu”**! Un hibrid în care ar urma să se pompeze leii și forinții celor două guverne. Aveți obligația morală și legală, acum în calitate de prim-ministru, să aduceți acasă ce-ați înstrăinat!

*

El, prim-ministrul Ungureanu, care a deținut, pentru o zi, con-comitent, și funcția de director al Serviciului de Informații Externe al României, n-a avut, probabil, timp să afle că la Cluj-Napoca

n-au încetat demonstrațiile anti-Băsescu, orașul fiind împânzit de mii de demonstranți, cu afișe având conținutul **„Ungurene, după ploconul făcut cu Moștenirea Fundației Gojdu, urmează Roșia Montană și Resursele Energetice?!”**... Sigur, nici Președintele n-a aflat ce conțin afișele din Cluj, în ce-l privește: **„Băsescu, asasinul economic și social al României, aduce teroare în țară!...”** Transcriu din „lozincile” și mesajele care cer ferm imediată încetare a tentativei de jaf de la Roșia Montană, dar și plecarea de la cârma țării a lui Tr. B., ale cărui obligații față de „investitorii” de la Compania „canadiană”... „Gabriel”, au scos la iveală, cum consemnează mass-media, interese veroase, practicate cu o viclenie care trebuie stopată. E înspăimântător să citești în piețe publice afișe care te cutremură prin adevărurile pe care le fac publice. Le transcriu, convins

Proteste împotriva proiectului Roșia Montană

că va afla și Tr. B. ce cred românii despre el: **„Jos Băsescu!”**; **„Bădescule, demisia!”**; **„Ăsta nu e președinte/Că de șapte ani ne minte!”**; **„Băsescu, după Boc/Demisia pe loc!”**; **„Mai avem un singur dor/Să-l dăm jos pe dictator!”**; **„Pentru țară și popor/Îl dăm jos pe Diktator!”**; **„Nu vă fie frică/Și Băsescu pică!”**; **„Sus tricolorul/Jos Dictatorul!”**; **„Băse în Celulă/Udrea pe Centură!”**; **„Băse după Boc/Demisia pe loc!”**; **„Băse!, de popor nu-ți bate joc/Că-ți găsim ac de cojoc.”**; **„Nu vrem bani, nu vrem mâncare/Vrem ca Băse să se care!”**; **„Băsescu, nu uita,/Clujul te va detrona!”**; **„Băsescu și-ai lui/ Criminalii neamului”**. După care, ca-n fiecare seară, în Piața Unirii din Cluj s-a cântat **„Deșteaptă-te, române!”**

Sau, un alt panou care conține un text care te cutremură:
„Trădarea de țară/În aur se măsoară!”...

E umilitor să-ți știi șeful de stat „mângâiat” și de foarte mulți care l-au votat. Treziți-vă, domnule Băsescu! „Gluma” e mult prea groasă. Și se mai strigă încă și azi: **„Ieși afară, javră ordinară!”**... Plecați. Duceți-vă. Poate o mai fi vreo navă sau vreun „echipaj” care să vă accepte. Lăsați România să-și găsească alt drum. Nu vă mai suportă. Ați afundat țara într-o groapă din care va ieși greu, iar blestemele românilor sunt de o duritate extremă. Plecați! Lăsați românii să-și plângă sărăcia și mârlnia pe care le-ați aplicat-o fără milă, cu sadismul care nu vă e străin. Fiecare zi în plus, amplifică tragismul. Coborâți în stradă: ați devenit un personaj respins de toate categoriile sociale, mai puțin de cei care sunt obligați, prin „ofertă”, să nu vă scape din brațe. Lăsați Roșia Montană să-și urmeze calea normală. E o bogăție uriașă a românilor, și nu a celor **„trei companii de investiții”** din America și din Europa, care vă dau târcoale. Evitați „Cazul Fujimori”! Evitați pușcăria. Chiar și „EBA” mai are nevoie de dumneavoastră.

E doar un gând. Retrageți-vă! Plecați... Vă va fi mai bine și dumneavoastră, dar, mai ales, românilor!

*

M-aș duce cât aș vedea cu ochii! M-aș ascunde de furia oamenilor și ar trebui să înțeleg că am devenit un paria! V-ați înțeles, totuși, domnule Tr. B., de ce vă întrebau oamenii, în campania electorală, atât de insistent, despre poziția pe care o aveți față de **Jaful preconizat la Roșia Montană**? Știau precis că obligațiile vă împing la încă o nepermisă trădare. Ce voiau oamenii, e simplu: să se exploateze zăcămintul de la Roșia Montană, și cel de la Roșia Poieni și altele, pe care le-ați amanetat deja - în interesul strict al românilor, și nu al firmei fantomă „Gabriel” din Toronto, cea despre care, se comentează, că ar fi plătit sume fabuloase în deja trecute campanii electorale. Iar în 2012, vine alta... Și obligațiile nu s-au stins!

Sunt ape tulburi la Roșia Montană. Și Tr. B. o știe. Să-l copleșească apăsătoarele obligații?... Chiar pe el, motorul dezastrului?!

Constantin Mustață

Pe scurt, despre o Mare Trădare!

- **„Turistul” Traian Băsescu a „vizitat” a cincea oară Roșia Montană!** Din dragoste și respect pentru axa Roșia Montană - Grupul „Bilderberg”... Omu’ a promis că „dă” Roșia Montană, în pachet cu Roșia Poieni și are onoare! Declară cu seninătate că tot ce-l interesează sunt locurile de muncă. În rest, nimic. Nici jaful de proporții naționale, nici „urmele” veșnice lăuate în Apuseni de cele 200 de mii de tone de cianură și 150 de mii de tone de dinamită! Nu-l înspăimântă nici pușcăria, că, de fapt, pe acest Contract nu va fi semnătura lui, ci a altora! El e doar „motorul” din umbră...
- **O întâmplare... „întâmplătoare”:** Agenția de Publicitate GMP/Ashley, la recomandarea Ambasadei Canadei la București (Ambasador **Raphael Girard**, viitor acționar la RMGC!!!), este cea care a asigurat atât compania de publicitate a RMGC, dar și pe cea electorală a președintelui Traian Băsescu! Simplă „întâmplare”. O coincidență care n-are nimic cu „lobby”-ul făcut „fără alte interese sau contații”.
- **„Marele Jaf”** - gândit de un grup de pușcăriabili, printr-un „Contract” extrem de dubios, care e ținut la „strict secret”, în seifuri cu chei „politice” potrivite. Departe de ochii „prostimii”! Adică, ai proprietarilor: poporul român!
- **Jaf protejat!** Cine asigură „protecția” pușcăriabililor?! Și, mai ales, de ce?!
- **Între catastrofa „Esmeralda” de la Baia Mare și escrocheria „Gabriel”...**
- **Zestre de nuntă:** O „licență” obținută la 10 iunie 1999 (mai rămâne valabilă după aproape 12 ani?!), cât o comoară uriașă, preluată prin fraude „girate” până și de Justiția Română!

- **„Scamatorul” Dan Chișu a fost dus în Noua Zeelandă** să bea „cianură”! **Băsescu** vrea să bea „cianură românească”, de la Roșia Montană! Doar să înceapă șantierul! Și să semneze altcineva „Contractul”. Nu el!
- **Mihai Tatulici.** Sau... „Decontul” penibilului M. Tatulici! Jurnalist talentat, dar mincinos. Adesea penibil! Are din plin harul manipulării. Știe să-și impună propriile opinii, atribuindu-le... „maselor”! Fabrică, peste noapte, clasamente, mimând largi sondaje și consultări. Are mari carențe de etică profesională și morală. Se aruncă oriunde apar emisiuni aducătoare de profituri, considerându-se un mic „Zeus”. E fericit când pe post curg reclamele care, în schimbul difuzării unor enormități, aduc bani. Așa cum se-ntâmplă cu Roșia Montană, pentru care, de ani buni, coordonează **„Fabrica de emisiuni cu dedicație”**. Cea care, în februarie 2012, a produs una dintre cele mai penibile mostre de derapaj publicistic. **Mihai Tatulici** a adunat în Piața Mare a Roșiei Montane „echipa de zgomote” de la „Gold” – oameni plătiți pentru asta! - câțiva vorbitori din „staff”-ul care for-țează tentativa de jaf, un așa-zis arheolog **de epocă romană**, care răspunde la numele de **Alexandru Diaconescu** - dispus să aprobe, cu două mâini, distrugerea milenarelor urme romane de la Roșia Montană, în schimbul unui „tain” cât mai con-sistent. Din partea celor care se opun „Proiectului”, cu argu-mente riguroase, „aranjorul” emisiunii cu dedicație, a „uitat” să invite și reprezentanți ai Societății „Alburnus Maior”, care de un deceniu și jumătate au făcut zid de apărare împotriva Marelui Jaf, găsind și o motivație demnă de o emisiune, care s-ar putea numi **„Și adulții spun lucruri trăznite!”**: *„Ei au vorbit mai mult în emisiunea anterioară”*... L-a invitat, totuși, pe **prof. dr. Ioan Piso**, președintele Fundației Culturale „Roșia Mon-tană”... După repetate „ruperi” de dialog, făcute în stilul „Tatulici”, profesorul i-a cerut îngăduința să-l întrebe ceva. Și a fost de acord. O întrebare simplă: *„Cum v-ați simțit, domnule Tatulici, în excursia din Noua Zeelandă?”* Întrebare care făcea

aluzie la „excursia documentară”, plătită regește de Compania „Gold Corporation”, la capătul lumii, în Noua Zeelandă, să vadă o mină care lucrează tot prin cianurare! Excelent prilej de a „cumpăra” ziariști, și a le reduce la zero scrierile potrivnice Marului Jaf. Întrebarea l-a surprins total pe Mihai Tatulici. L-a redus la tăcere, ca pe un boxer care, pentru a nu fi făcut K.O., se mai agață de corzi. A urmat gestul firesc al onorabilului dascăl clujean: i-a spus lui Mihai Tatulici că regretă că a acceptat invitația, după care s-a retras. Mihai Tatulici a mai continuat, totuși, „emisiunea cu dedicație”, în aplauzele „echipei de zgomote”. Avea de plătit costul „excursiei” făcute la capătul lumii, în Noua Zeelandă, dar și costul cuvenitei indemnizații de efort. Trebuia să-și ducă la capăt manipularea românilor. A celor care se împotrivesc „Proiectului”, realizând posibila dramă ecologică, jaful economic și gravele probleme sociale care le-ar genera. El, **Mihai Tatulici**, avea o datorie: să facă decontul cheltuielilor pentru plimbarea din Noua Zeelandă! Păcat, domnule Mihai Tatulici! Ați întinat o carieră, în care, ați avut și momente încărcate de lumină. Păcat! Ați compromis, prin derajaje, profesia de jurnalist!...

- **Nume de posibili pușcăriabili.** DIP - Dan Ioan Popescu, ing. Gabriel Dumitrașcu, ing. Nicolae Stanca, Vasile Frank Timiș, Radu Berceanu, Adrieian Videanu, Radu Vasile... Listă lungă, din care n-are cum lipsi nici Băsescu! El e „lobby”-stul șef al declanșării jafului. Fiecare zi de amânare a „atacării” Munților Apuseni cu 200 de mii tone de cianură și 150 de mii de tone de dinamită, îi ridică tensiunea până la infarct, și-i macină nervii! Dar semnătura finală e a altora! Poate chiar și a lui **Mihai Răzvan Ungureanu**. El a înstrăinat și „**Moștenirea Gojdu**” de la Budapesta!
- **Pentru a lansa semnalul „liber la jaf”**, în anul 2006, regimul Băsescu-Tăriceanu a închis mina și a dat afară ultimii 500 de mineri, din cei 2.000, care mai lucrau în vremea „regimului Constantinescu”. Motivul: nerentabilitatea! De-atunci, Băsescu,

se dă de ceasu' morții să se redeschidă mina, că a redevenit... rentabilă, declarând, cu știuta-i șiretenie, că „*Proiectul RMGC este blocat de lașitatea politicianilor!*”. Motiv pentru care marele său ideal și chin este să „reformeze” România și partidele ei. Cu „P.D.”-ul a reușit. Pentru scurt timp, l-a făcut „socialist”, apoi, i-a schimbat culoarea, făcându-l... „popular”. Reformare făcută într-o noapte! Altă „reformă” cu iz... doctrinar: cu parlamentari „furați” de oriunde s-a putut, a inventat „conglomeratul”... UNPR! Și cine știe ce se chinuie să mai nască, pe scena politică românească. Lanț de „reformă”...

- **Bănescu:** „*Știu că e o afacere controversată, dar trebuie să începă neîntârziat exploatarea aurului!*”...
- **Bănescu, sub presiunea „Marelui Licurici”!** O explicație de „grădiniță”: „*În spatele acestei Companii („Gabriel Resources” - n.a.) sunt trei mari fonduri de investiții americane și europene. Cum explicăm acestor investitori că, din '97 până acum, în 2011, apar politicienii români care vin și spun «trebuie să mai facem studii»? (...) Faceți, fraților și Roșia Montană și Oltchimul, transparente, nu cu contracte secrete, pentru că sunt de interes public. Transparența te ferește de suspiciune...*” (Vai, câtă inocență, câtă nevinovăție. Și, mai ales, câtă sfidare a unui popor care l-a așezat pe nevrednicul președinte să-i conducă destinul!)
- **George Sôrös.** „*Am emigrat din Ungaria la 17 ani, am trăit o parte din ocupația germană și, fiind de origine evreu, a trebuit să trăiesc cu hârtii false, de la vârsta de 14 ani (...) Și, de aceea, când am avut suficienți bani, am dorit să creez o Fundație care să aducă schimbări în societate și să ajute oamenii să trăiască într-o societate liberă și deschisă (...) La Cluj, și în Transilvania, în general, dificultatea este mai mare, deoarece originea mea ungurească, face lumea să fie destul de suspicioasă și neconfortabilă...*”
- **Eugen Furdul, primarul (actual) al Roșiei Montane:** „*Deși investitorul nu are autorizații, are 400 de angajați, care lucrea-*

ză deja!...” Oare ce-or face? Panouri electorale? Dubioasă tăcere a autorităților de la Alba Iulia! De ce tac autoritățile statului?! Ați putea răspunde, domnule primar, la banala întrebare „**cine a declarat Roșia Montană zonă monoindustrială**”, **interzicând, prin Planul Urbanistic orice altă activitate**? Vă mai amintiți cine erau „votanții” și dacă nu cumva acei consilieri erau în conflict de interese, fiind angajați ai Companiei „Gold”?

- **Uitări vinovate.** Tăcere totală în cazul dezastrului ecologic de la Baia Mare, care a trimis România în Tribunalele Europei, fiind condamnată să plătească despăgubiri importante. S-a dat uitării și **dezastrul ecologic de la Certeze-Săcărâmb** (jud. Hunedoara), soldat cu distrugerea a două blocuri, dar și cu victime!... Va rezista digul înalt de la Corna, de 180 de metri, presiunii celor 215 milioane de metri cubi de șlam și 12,3 milioane de metri cubi de apă? Fisurarea barajului ar însemna un scenariu apocaliptic înspăimântător! S-a gândit vreo clipă Băsescu și la această posibilă dramă?!
- **Să fie noul prim-ministru cel care își va pune semnătura pe cel mai dubios Contract** care pecetluiește cel mai mare Jaf la care a fost supusă România vreodată? N-ar fi nicio mirare. Tot el și-a pus semnătura pe înstrăinarea „**Moștenirii Gojdu**”, a cărei valoare este mai mare de 3 miliarde de euro! Mai ales că e apropiat al lui Sörös, cu ani în urmă făcând parte chiar din „bordul” „Fundației Sörös pentru o Societate Deschisă”!
- **Proiectul minier „Roșia Montană” se va întinde pe cel mult 17 ani** și va asigura, după etapa „șantier”, în jur de 250-300 de locuri de muncă, în special pentru personalul cu înaltă calificare. Atât! Nu 35.000, nu 26.000, nu 3.600, cum au fost vehiculate în timp unele promisiuni! Și-atunci, de ce este permis acest circ al manipulărilor?!
- **Ce va fi „după”?** Războiul pentru refacerea mediului! A rănilor lăsate de cele 200 de mii de tone de cianură și 150 de mii de tone de dinamită. Apoi, procesele prin Tribunalele Europei sau

ale Canadei... Dacă nu cumva „Gabriel” își va fi aranjat din timp falimentul! În vreme ce promotorii dezastrului, a căror semnătură nu există „pe contract”, precum Băsescu, vor jubila senini!... Se zice că „tainul” e o condiție a începerii! Pe el, Tr. B., îl interesează doar locurile de muncă. „Jaful” e o chestiune ce lasă de înțeles că e străină de el!

- **Locuri de muncă, anul I?** Adevăr tragic! Povești de amăgit credulii. Notez, la întâmplare, câteva „funcții” care vor exista în primul an: 3 muncitori laboranți, 14 șoferi de camion, 9 operatori de foraj, 30 de mecanici (în anul al 17-lea, 6!), 15 ajutori de mecanici (3 în ultimul an!), 15 electricieni (6 în final), 15 sudori (3 în final), 4 cauciucari (3 în final), 4-5 secretari, un șef de magazie (din al 4-lea an), un manager de mină ș.a.
- **Vremea deshumărilor.** Plata pentru fiecare mort deshumat și mutat altundeva, s-a stabilit: 80 de milioane de lei vechi! Sinistru!... Comerț cu cadavre!
- **Hora trădătorilor.** De 16 ani, la Roșia Montană nu se construiește nimic. Planul Urbanistic General votat de consilieri locali, majoritatea aflată în solda firmei „Gold Corporation”, a blocat totul, declanșând **Marea Paragină a Roșiei Montane**. Un blestem al aurului! El a deschis larg porțile canadienilor. (Canadieni?! Un fel de fals „botez”. Altul e anturajul jafului. Altele sunt interesele și manipulările.) Pentru „tainuri” directe sau indirecte...
- **Un jurământ cutremurător al lui Cătălin Apostol** (transcris din reportajul „**Blestemul aurului...**”): *„Aici îs îngropați tăticu' și mămica mea, Domnul să-i hodiească în pace! Și mă jur aici, în fața lor, că atât cât oi avea io suflare, pe pământul ăsta, nimeni nu se va atinge de mormintele lor, ori de casa mea. Le spun lor, să m-audă, că nimeni nu îi va scoate de-aici niciodată! Să știu că fac moarte de om pentru asta. Am găsit și în Sfânta Scriptură că-i vai de poporul ăla, care-și dezgroapă morții din morminte. Io mă rog la Dumnazau să-i ierte pe ăi*

mulți din sat, care or făcut treaba asta, că mare blestem și-or luat asupra lor”.

- **Tot după tainul „Răzvan Theodorescu” (consumat împreună cu „colegul” acad. Alexandru Vulpe!).** Atunci, în 2009, s-a-ntors în Roșia Montană, cu „geniala” idee de a propune *„decuparea galeriilor romane și reconstituirea lor în altă parte”*. El consideră logică, optimă și oportună soluția criminală, care i-a trecut prin cap! Se zice că venise să-și ia „drepturile” ce i s-ar fi cuvenit, ca ministru, când a supervizat povestea descărcării de sarcină arheologică a perimetrului minier, concesionat firmei „Gabriel”! V-ați descalificat, maestre. Cred că e vremea să îngenunchiați în fața Academiei Române și să vă depuneți calitatea de academician. Dezonorați grav acest Forum românesc! E doar o sugestie...
- **„Țara are nevoie de aur (...) Soluția este o Companie 100% românească, la care să fie acționari cetățenii români. Cu toate că munții noștri sunt plini de aur, noi îi cedăm (...) și apoi cerșim de la FMI. Jos trădătorii!”** (Dumitru Moț, 1 septembrie 2011, 17⁰⁴)
- **Samsar pe piața țepeilor.** (...) *Dar această Companie (Gold Corporation - n.a.) este doar un fel de... samsar pe piața țepeilor date resurselor rare, care nu face altceva decât însăilează niște servicii de contracte și subcontracte, pentru a deturna și rostogoli bani, dintr-un off-shore în altul, până li se pierde orice urmă...”*
- **Comentariul nr. 74/1.09.2011, postat pe www.gandul.info:** *„Da, Statul putea să exploateze în condiții infinit mai avantajoase, direct și fără prepuși și interpuși, și, probabil, mult mai ecologic, aurul de la Roșia Montană. Asta, desigur, dacă Statul - adică Regia Autonomă a Cuprului (RAC), rebotezată «Minvest» - nu ar fi fost angrenată, ruinată și scoasă din joc de mafiile autohtone!”...*
- **Geneza umilirii românilor.** Umilirea părții române nu poate fi explicată prin incompetența „negociatorilor”, ci prin corupția ge-

neralizată, în „jocul” căreia au intrat personaje sus-puse, încă și azi ocrotite de Justiția Română!

- **Stupefianta declarații ale președintelui Băsescu:** „*Istoria nu ne aduce nimic!*” (cu referire la patrimoniul arheologic de la Roșia Montană!); „*Economicul prevalează asupra dreptului*” (mostră de gândire a lui Tr.B., prin care justifică frecventele eludări ale legislației în vigoare!)
- **Băsescu pe urmele lui Alberto Fujimori?!** În urma presiunilor făcute în favoarea **Companiei „Newmont Mining Corporation”**, în anul 2004, în Peru s-a declanșat o revoltă țărănească fără precedent, stinsă doar prin intervenția dură a ar-matei. **Președintele peruan Alberto Fujimori a fugit în Chile, de unde, prins și adus încătușat în Peru, în anul 2007, când avea 69 de ani, a fost condamnat la 44 de ani, urmând să fie eliberat în anul... 2051. Va avea atunci venerabila vârstă de... 113 ani!** Toate încercările de a descoperi cauzele, care au dus la forțarea deschiderii unei noi exploatare devastatoare, pe bază de cianură, s-au oprit la „barajul” presiunilor politice, la nivel guvernamental, exercitat de Statele Unite ale Americii, în favoarea Corporației „Newmont Mining”... Pe rol, serviciile secrete, mituirile, „lobby”-urile... Caz care seamănă al dracului de mult cu cel de la Roșia Montană. În oglindă! La asta v-ați gândit, domnule Traian Băsescu? Și, atenție: **Newmont Mining** s-a „strecurat”, de-o vreme, și-n Compania „Gabriel”, devenind acționar!
- **Așa a-nceput corupția... Acad. Răzvan Theodorescu:** „*Sponsorizarea primită de la «Eurogold» este un nevinovat act caritabil, care nu obligă la... contraservicii!*” (Chiar așa, domnule ministru? Și-atunci, de ce v-ați oferit contra cost „serviciile” Companiei... „Gold Corporation”?!) Așa ați procedat și cu monumentul celor 13 generali-criminali de la Arad, când conduceați „Cultura”!
- **Trebuie educate accelerat comunitățile locale cu privire la avantajele șantierului!** E tot ce mai trebuie făcut, după mintea

unuia dintre foștii manageri de mediu ai Companiei: **John Aston**, dar și a celor ce i-au urmat pușcăriașului **Vasile Frank Timiș: Mike Stein, Alan Richard Hill** și ceilalți. De-o vreme, numele exotice au fost înlocuite cu altele, neaoș românești. În anul 2011, pe scaunul de „general”, s-a așezat **Dragoș Tănase**, iar pe cel de „manager cu mediul” **Horia (!?) Avram!** O fi moș, cu nume și prenume împrumutate din istorie? Dacă da, ar trebui să schimbe corabia dezastrului cu alta, demnă de idealurile lui Horea și Avram Iancu.

- **Semnale de alarmă ale Conferinței Internaționale „Roșia Montană în istoria universală”**, consemnată în Rezoluția manifestării: *„Patrimoniul geologic al Roșiei Montane, ca și al întregului «patrolater aurifer» al Munților Apuseni, este alcătuit din zăcăminte de aur, argint, cupru, telur, wolfram etc., de o mare valoare economică. În actuala situație, a unei crize internaționale de resurse minerale, aceste zăcăminte sunt resurse strategice ale Statului Român. Ele trebuie valorificate în strânsă corelație cu interesele majore ale acestuia”; „Prin distrugerea vestigiilor unice - istorice, arheologice și culturale de la Roșia Montană (galeriile daco-romane, siturile arheologice, cimitirele, edificiile de cult ș.a.) sunt afectate iremediabil numeroase dovezi ale etnogenezei și continuității poporului român, constituate ale civilizației europene”...* Manifestarea a avut loc în „Aula Magna” din Cluj, în organizarea Academiei Române, a Universității „Babeș-Bolyai”, și ICOMOS România, cu participarea națională și internațională! O manifestare desfășurată sub genericul **„Știința fără conștiință este ruina sufletului”!**
- **Declarația studentei în jurnalistică, Oana Moisil.** *„Se apropie ziua când RMGC va fi doar un nume despre care nimeni nu va mai ști nimic. Ce se face doar cu bani, dispăre. Ce se face cu suflet, nu dispăre. Rezistența asta, a noastră, e făcută cu suflet. RMGC va pleca de la Roșia Montană, dar oamenii și munții vor rămâne. Pentru că Roșia Montană este o minune.*

Minunea care a reînviat spiritul societății civile în România (...) Cred în consecințe și în conștiință. Mă tem că semnăturile miniștrilor vor fi echivalente cu semnăturile testamentului liniștii lor interioare. Se pot muta oriunde, dar nu vor putea uita niciodată răul pe care îl vor fi făcut României, societății, oamenilor, naturii, istoriei, culturii și copiilor lor!”... (Formula AS, 9-16 februarie 2012)

- Ați auzit de **Radu Naumovici**? El e Marele Manipulator, în slujba firmei „Gabriel Resources”! El e cel care asasinează televiziunile și toată mass-media cu acele reclame stupide, prin care încearcă să spele creierele românilor, să-i determine să „aplaude” Marele Jaf de la Roșia Montană. Câștigă fabulos din acele reclame, care ar trebui să manipuleze conștiințe. Și el, și românii care sunt puși în situația penibilă de a cerși. Se discută că **Radu Naumovici** și-ar pregăti banii pentru intrarea în politică. E tot ce ar mai lipsi Parlamentului României! Încă un spălător de creiere...
- **Un monument „Traian Băsescu” la Roșia Montană?! Nabucodonosor II**, din aurul cucerit pe căi războinice, și-a comandat o statuie de aur, înaltă de 30 de metri, cu diametrul de 3 metri și cu o greutate de 3.600 tone. Apărătorii Roșiei Montane au făcut deja **Proiectul unei statui, dintr-un lingou de aur**, purtând chipul lui Traian Băsescu. Urmează doar ca președintele să viziteze Roșia Montană, pentru a șasea oară, spre a alege locul cel mai potrivit pentru amplasarea monumentului. Dar, și pentru a da semnalul de plecare a celor ce vor să răpună Munții Apuseni, cu cele mai sofisticate arme: 200 de mii de tone de cianură și 150 de mii de tone de dinamită. Ducă-se-n Pustie! O bucurie pe care românii o așteaptă de vreo 16 ani!

Băsescu vrea să „ciuruiască” și Roșia Montană!

Cazul „Roșia Montană” are o singură soluție: Referendum Național!

Atât ar dura „aventura” de la Roșia Montană: 17 ani. Apoi, ar începe altă aventură rămasă, se pare, doar pe umerii firmei românești, „Minvest” Deva: anihilarea celor 200 de mii de tone de cianură și transformarea mediului cianotic într-o... stațiune turistică. Și gata cu mineritul! Și cu minciunile contra cost, lansate de indivizi (și individe!) iresponsabili, care, chipurile, susțin „Proiectul”, ca și cum el s-ar putea întinde pe... o mie de ani! Va începe „era dezastrelor durabile”!

Fierbe Roșia Montană! „Investitorii” de la „Gabriel Resources” i-au ademenit pe mulți localnici, trădați de autorități (!), să-și vândă agoniseala de-o viață și să-și găsească trai mai bun pe altunde. I-au deșezădăcinat... S-au lăcomit la banii frumusei, dați de Compania „mixtă” româno-canadiană, în care, partea română are doar 18,3% din acțiuni (!?). Au plecat spre alte zone, și-au cumărat case, dar nu s-au acomodat. Mulți au murit... O parte s-au întors la vatră, dar au găsit pe casele lor - cele care încă nu au fost demolate până atunci! - plăci pe care scria „**Proprietate Gold Corporation**”. Dar, vai, câte și-au auzit mai marii peste învârtelile politice: „**Bercene, tu ai început!**”; „**Popescule, o să-ți crape burta de aurul pe care îl înghiți**” (e vorba de DIP!); „**Bădescule, jos ghiarele de pe Roșia Montană! Roșia Montană nu-i moșia ta!**”... Sau, cât de direct sună o altă strigare din piețele României: „**Trădarea de țară/În aur se măsoară!**”. Oricui îi e greu să înțeleagă cum și până când veți îndura umilințe precum „**Băsescu ești un rahat/Cu tricou vărgat!**”.

A cincea oară a fost Bănescu la „Roșia”, sclipindu-i ochii după aurul de sub milenarul orașel. Localnicii l-au primit cu revoltă și ură, cerându-i, cu fermitate, să nu-i transforme în proștii Planetei! Oricât de „drag” i-ar fi aurul... Indiferent de interesele pe care le are și promisiunile făcute pe axa de el imaginată, ce duce de la București, undeva, spre America.

*

Când revăd acest dramatic demers publicistic spre a-l încredința tiparului, România fierbe! Cum poate, nici la Revoluția din 21 Decembrie 1989 n-a făcut-o. Oamenilor le-a ajuns cuțitul la os. Nu mai suportă și nu mai acceptă jaful la care a fost supusă România lor.

La Roșia Montană, e liniște. Oamenilor li s-a băgat călușul în gură și-au fost anesteziați. Mințiți. Păcăliți. Trădați. Vânduți Marii Finanțe Mondiale. Generații întregi înglodate în datorii. O țară căreia, practic, i s-a amanetat independența... Ce-o fi căutat Bănescu la Roșia Montană a cincea oară? Să-i amenințe pe moți că, și de vor, și de nu vor, Compania „Gold” va începe șantierul!? Că, dacă nu-și vor da acordul, guvernul României va scoate o nouă **Lege a Minelor**, care va asigura exproprierea în interes public, chiar și pentru Companiile străine, private! Ce interese o avea de se zbate de ceasul morții să fie urgent aprobată **Legea Minelor**, prin care, cine a pus mâna pe o licență, să aibă și dreptul legal de a-l expropria pe românul care deține pământul respectiv?

Seamănă complet cu abuzurile în serie, despre care scriu ziarele: cu flota, cu Casa din Mihăileanu, cu afacerile de la „ALRO” Slatina, cu aranjamentele electorale prin care și-a propulsat în Parlamentul Europei progenitura, cu povestea „băieților deștepți”... Toate, deocamdată, simple supoziții! Și, cine știe, ce dezvăluiri va mai aduce viitorul!

Privesc manifestările transmise cu bună credință de televiziunile nefinanțate și neangajate în Marea Mizerie finanțată de firma canadiană „Gabriel Resources”, și mă-ntreb, firesc: Oare de ce,

mai ales tineri, din aproape toată România, cer în cor protejarea Roșiei Montane, a mediului, a bogățiilor naționale! Cu siguranță, nu doar pentru a-i astâmpăra setea de aur a lui Bănescu. Le pasă de țară și s-au trezit. Și așteaptă de-acum vremea răspunderilor penale. Dar, până atunci, cine poate ști ce „surprize” îi așteaptă pe români în celebrul „Contract”, secretizat cu atâtea „chei”! Despre care Tr. B. se preface că n-ar prea ști nimic.

El, **Traian Bănescu**, președintele țării, mânat de interese de el știute, de aproape un deceniu, dă târcoale Roșiei Montane. El, **„Președintele-Jucător”**, a fost și cel care a „dictat”, prin interpuși, închiderea minelor, prin 2006, spre a deschide larg porțile „investitorilor” străini, conform unui „Contract” mai mult decât umilitor, care ar însemna pentru firma canadiană „Gabriel Resources”, o veritabilă **„Afacere a veacului”**, iar pentru România, cel mai mare jaf pe care l-a cunoscut în lunga-i istorie. Un „Contract”, ferecat în fișete, la „Strict Secret”, spre a nu se ști matrapazlăcurile puse la cale, vizând cea mai de seamă bogăție naturală a Poporului Român! Afacerea unei firme programată pe dezastre: la niciun an de la înființare, a „aterizat” în România, unde miroșise „prada”...

Câți români știu că, în cazul blocării Proiectului „Roșia Montană”, toate cheltuielile făcute de „Gabriel Resources”, începând cu anul 1997, inclusiv cele prin care ar fi corupt politicieni și demnitari români, sau cele ocazionale de agresivă publicitate, aparținând conceptelor unui individ, care poartă numele de **Radu Naumovici**, vor fi suportate de poporul român?!

Cine a conceput și cine a semnat acel „Contract” criminal?! Când va începe instrumentarea cazului? Dar judecarea tentativei de jaf?

Ținta Marelui Jaf

Nu, nu aurul și argintul sunt ținta principală a „investitorilor”, ci altele sunt interesele principale. Cu 3.000.000 de dolari - și, probabil, cu șpăgile necesare „aventurii”! - „negociatorul” **Vasile**

Frank Timiș („român” din Borșa-Maramureș, transfug în Australia, la Perth, unde a suferit două condamnări penale, pentru trafic de droguri!) a reușit să concesioneze aproape toate zonele auro-argintifere ale României, având în prim plan patruleterul aurifer din Țara Moșilor. La Roșia Montană se vrea doar „startul”, programele de exploatare, întinzându-se, în timp, spre o jumătate de veac, până când „canadienii” vor epuiza toate zăcămintele. După **„Proiectul Roșia Montană”**, va veni rândul **„Proiectului Certej”**, apoi a celor de la **„Băița-Crăciunești”**, **„Bucium”**, **„Oravița”** și cine știe ce „daruri” li s-au mai făcut „investitorilor” din Patrimoniul României! Totul la **„strict secret”**. Trei-patru firme „canadiene”, cu „finanța mondială” în spate, sunt pregătite de atac. Iar tăvălugul Jafului e deja pregătit.

Să pătrundem însă în tainele „jafului”. S-ar putea crede că ținta principală o reprezintă aurul și argintul: 330 și respectiv 1.600 tone. Cifre mult subestimate... Pentru acest „obiectiv”, cu doar 3 milioane de dolari, Compania „Gabriel Resources” din Canada, dar cu sediul fiscal într-o cutie poștală din paradisul fiscal al Insulelor Bahamas, a concesionat din trupul României un perimetru de aproape 600 de hectare. Acolo, la Roșia Montană, va fi viitorul teritoriu selenar, lacul de cianuri și sterilul provenit din munții - patru la număr! - dinamitați și „măcinați” pentru a fi jupuiți de fiecare firicel de metal prețios. Exploatare la suprafață, efectuată prin dinamitare!...

Cele două cifre - 330 de tone de aur și 1.600 de tone de argint - sunt simple dezinformări, menite să atenueze revolta marii majorități a românilor. Destule studii indică însă cifre chiar de 3-5 ori mai mari! Și ele aflate în plan secundar, față de adevăratele interese ale așa-zisilor „investitori” de la „Gabriel Resources”. Pe baza studiilor făcute de cercetătorii români, confirmate de propriile lor determinări, „investitorii” știu că fiecare tonă de minereu concentrat conține, în medie, **483 grame de arsen**, **585 grame de iridiu**, **982 grame de ruteniu**, **285 grame de rodiiu**, **304 grame de osmiu**, **28 grame de paladiu** și aproape 90 grame de plati-

nă. Nici prezența uraniului nu mai reprezintă un secret: în jur de 300 de tone! Cel mai râvnit metal foarte rar, rămâne însă **wolframul**, considerat a fi din belșug la Roșia Montană.

„Căsătorie” din interes...

...Între „Gabriel Resources” din Canada și „RAC” (Regia Autonomă a Cuprului - Deva) a fost mai întâi o „logodnă” ciudată. Răstimp în care s-a făcut și un „contract prenupțial”, soldat, rând pe rând, cu dezmoștenirea „miresei”. Parșivul „logodnic”, venit de departe, i-a luat tot ce a putut, recurgând și la repetate „violuri”. I-au luat licențele, i-au luat „moșia”, i-au corupt „șefii” să secreteze contractul. O „logodnă” în timpul căreia n-a stat cu mâinile în sân. A efectuat apoi, după „căsătoria” cu acte, 1.200 de foraje, iar cele 50 de tone de minereu obținute, le-a făcut pachet și le-a expediat tocmai în Australia, pentru a fi... „analizate”! Așa cum se va-ntâmpla și în cazul declanșării „Proiectului”... Rezultatul? Cantitățile de aur și argint, dar, mai ales - conform unor surse credibile! - cele ale metalelor rare, au fost înzecite, față de prognoze. Abia atunci a venit cu adevărat cererea în „căsătorie”. „Logodnicul”, cu logistica, iar „mireasa”, cu oferta de „casă” (sediul „RAC” din Deva!) și... „subsolul” Roșiei Montane. Cu bogăția... **Căsătorie din interes!** Pentru averi fabuloase... Totul făcut la întunericul nopții, în totală secretizare, nu cumva să se trezească vreun alt „pețitor”, posibil candidat la mâna „miresei”.

Și ce „nuntă” a fost! Ce „naș” fericit: **Gabriel Dumitrașcu**. I-a pus Dumnezeu mâna în cap! L-au învrednicit cei de la „Gold” cu cel mai înalt fotoliu executiv, drept mulțumire pentru aranjarea semnăturilor necesare concesionării și a celorlalți pași. La orizont, în 2012, apare deja alt candidat la nașit: **Marin Anton**, secretar de stat în Ministerul Mediului și al Pădurilor. Chimist de meserie... Știe totul despre cianuri și a fost aproape explicit la întrebarea dacă pornește exploatarea aurului de la Roșia Montană: „Mai

analizăm, dar... e gata!" Privind parcă spre cer. Spre locul de unde radia Marele Îndemn. Cam acelaș ton îl avea și un alt „personaj” de la Ministerul Culturii: **Vasile Timiș**. Numai că a doua zi, după emisiunea-dezbateri difuzată pe programul I național, vineri 24 februarie 2012, televiziunile îi anunțau demisia. Ceva, se pare, n-a plăcut cuiva!

Armele „Marelui Jaf”...

Esențial a fost „**Contractul**”... O „gașcă” însetată de îmbogățire rapidă, un guvern corupt și o anarhie legislativă, conținând până și „legi cu dedicație”! S-a „fabricat”, la repezeală, până și o **Lege a Minelor**, pe gustul „investitorilor”. Un „contract” stufos, căruia i s-au adăugat până și anexe la anexe, spre a servi cât mai exemplar clauzele impuse, cu impertinență, de către „șoferul” **Vasile Frank Timiș**, fugarul din Borșa Maramureșului, și braviii investitori, vizând „căptușirea” buzunarelor grupului de personaje, poziționate atunci pe diverse crengi decizionale ale ministerelor. Cele care urmau să semneze actele de concesionare, explorare și exploatare. Fiecare însă, acționând sub masca așa-zisei „privatizări” **impuse** României (!?) de U.E., drept condiție principală a primirii în „Europa”... Cum au început să-și justifice jafurile și cei care au produs **Marele Jaf**, „**Petrom**” sau „**Romtelecom**”.

Corupție! Așa s-a ajuns ca „Gabriel Resources” să devină **proprietar** al celui mai bogat zăcămint de aur, argint, cupru și metale rare din Europa, lăsat de Dumnezeu românilor, în Țara Moșilor, la Roșia Montană, înhămându-i pe români la căruța lor, cu statutul de... „**afiliați**”. Fără ca adevăratul proprietar, Poporul Român, să beneficieze, cel puțin, de dreptul elementar de a ști ce se-ntâmplă cu această mare bogăție a lui. O secretizare inadmisibilă, condamnabilă, care trebuie să fie judecată de instanțele Justiției României, încât trădătorii intereselor naționale, să ajungă

neîntârziat în boxa acuzațiilor. Băsescu se face că nu știe nimic. E gata și să jure! Promit să fiu martor ocular la **Procesul Aurului**, indiferent unde va fi! Și cei care au „dăruit” Roșia Montană, dar și cei care au considerat că petrolul românesc, gazul metan, apele minerale, Insula Mare a Brăilei, mănoasele pământuri ale Banatului și Bărăganului, marmura, telecomunicațiile (importantă coloană vertebrală a siguranței naționale!), sau marile obiective industriale și de cercetare (între primele decapitate!), sunt propriile lor moșii, acționând deliberat pentru falimentarea acestora, spre a fi oferite „clienților”, la prețuri derizorii. Cu nominalizare și „dedicație” precisă... În timp ce, în 2011, el, Vasile Frank Timiș, „penalul” de la Perth (Australia), s-a cocoțat între primii mari bogați ai României! Prin jaf! (Urmează alte jafuri: Hidroelectrică, Nuclear-Electrică, Poșta Română...)

Cazul Roșia Montană e o gravă trădare a intereselor naționale! Un imens patrimoniu aflat la cheremul unor interese obscure, hotărâte, din păcate, de ocupanți ai unor înalte ranguri politice!

Pași spre Marele Jaf

- ✓ **Perth (Australia).** După două condamnări penale, pentru trafic de stupefiante, **Vasile Frank Timiș** („*greșeli de tinerețe*”, spune el!) intră în legătură cu noul ambasador al României în Australia, **Ion Gâz-Deac**. El îi croiește drumul. Lucrase, într-o vreme, prin Ministerul Industriilor și Comerțului, ca secretar de stat, și deținea toate informațiile. Avea și „experiență” din vremea când a fost activist al C.C. al UTC. Rămâne marele vinovat moral al dramei pregătită României de „recomandatul” său, **Vasile Frank Timiș**, pentru organizarea în România a **Marelui Jaf**.
- ✓ **O „mireasă” fugară: Esmeralda, și un „mire”-șarlatan: „Gabriel”!** „Esmeralda” a declanșat catastrofa ecologică de la Baia Mare și a fugit! Urma să vină „Gabriel”. Un „mire” escroc.

Proiectul „Roșia Montană”, declanșat de o firmă canadiană, „Gabriel Resources” (care n-avea nici în clin, nici în mănecă cu mineritul!), urma alteia, eșuată: inițial, o altă firmă din Australia, „**Esmeralda**” (ce nume romantic!), a dat târcoale haldelor de steril din Bozânta, de lângă Baia Mare, să scoată de-acolo aurul, argintul și metalele rare care au mai rămas, lăudându-se că utilizează tehnologii performante. O „aventură” în care nu prea credeam, motiv pentru care, conducând Departamentul „Actualități” de la Radio Cluj, cam de două ori pe săptămână, ceream corespondentului în zonă, **Leontin Cupar**, să transmită, în direct, relatări de la fața locului. Și a făcut-o... Până într-o zi, când relatarea sa a avut conotații dramatice: după luni de zile, în care cei de la „Esmeralda” au „scărmanat” halda de steril din uriașul lac de cianuri, au venit ploii furibunde, care au spart toate zăgazurile! Șlamul, cu cianurile lui, și-a croit, cu repeziciune, drum spre apele Săsarului, apoi ale Tisei, mărșăluind amenințător spre Dunăre și Marea Neagră. Dezastru! Șuvoiul de cianură și metale grele, a produs un fel de holocaust, lichidând în mare măsură flora și fauna întâlnite. Câțiva ani au durat procesele de mediu declanșate de Ungaria, la capătul cărora România a fost obligată să plătească peste 100 de milioane de dolari. Sumă achitată din bugetul Statului Român și niciodată recuperată. „Esmeralda” a dispărut peste noapte... O tehnică bine știută și de Corporația „Gabriel”. Despre care unul din importanții decidenți ai soartei Proiectului „Roșia Montană”, **chimistul Marin Anton**, are o pierdere de memorie. Știe că „**Esmeralda**” **a plătit!** Și a continuat să afirme ce știa: „*Poluatorul plătește!*”. E aberant să fie lăsat un astfel de personaj să hotărască destine...

- ✓ **Monstrul „Gabriel”** s-a pus la adăpost de orice răspundere! **Concesionare** ultra-secretizată, **Contract** ferecat, de asemenea, în fișete... „Secrete”, față de cine? De Poporul Român, care e proprietar de drept?! Un „Proiect” înrobitor pentru România, la capătul căruia ar urma să fie dinamitați și „tocați” pa-

tru munți, rămânând, în loc, patru conuri cu vârfurile înfipite la vreo 400 de metri adâncime! Un peisaj unic prin frumusețe, grav și iremediabil mutilat, a cărui refacere ar urma să rămână în seama „partenerului” român de afacere, „Minvest” Deva! O operație întinsă pe câteva decenii, necesitând sume fabuloase. Unele calcule susțin că, de fapt, suma necesară refacerii mediului ar fi de cel puțin 100 de ori mai mare!...

- ✓ **Licența de exploatare: un „dar” imoral de... nuntă!** În plin extaz al „preludiului”, „monstrul Gabriel” și RAC (Regia Auto-nomă a Cuprului) Deva, au convenit și asupra cotelor de participare: 80% și respectiv... 20%! (De fapt, doar 19,3%!) Era 1 aprilie 1997... Se „încropea” însă de zor noua **Lege a Minerilor**, cu dedicație precisă, care avea să fie promulgată un an mai târziu, dedicată apropiatei „căsătorii” **RAC-Gabriel**. Ea prevedea ca redevența să fie 2% (strigător la cer de mică!). Și ce „**dar de nuntă**” fabulos i-a pregătit lui „Gabriel”... mireasa „**Minvest**”! O zestre nevisată, de cea mai mare importanță: **licența**! O licență exclusivă, care se acordă pentru toate resursele minerale dintr-un perimetru de exploatare. Se obține greu. Salturi agresive peste prea multe etape... Trebuie să elaborezi mai întâi studiul de fezabilitate, care să asigure valorificarea resurselor minerale și protecția zăcămintului, să deții un plan riguros de dezvoltare a exploatării, un studiu complex de impact asupra mediului și, bineînțeles, planul de refacere a mediului, însoțit de garanția bancară aferentă. Bine manevrată, „mireasa” a pus mâna pe licență, atribuită de Guvernul României la 10 iunie 1999, pe numele ei de „fată”, „Minvest”.

După fericitul preludiu

- Și ce fericit „preludiu” a fost pentru „Gabriel”! Mai ales că generoasa „mireasă”, titulara de drept a licenței, a renunțat la dreptul de „**titular**”, rămânând doar... **afiliată la licență**. Semn că,

prinsă în mrejele „dragostei”, a trebuit să știe să facă și daruri... Cât de legal a fost „transferul” licenței? Tăceri vinovate. Tac miniștrii. Tac secretarii de stat. Tac cei de la SRI. Tac toți cei implicați în „întâmplarea” de la Roșia Montană. Opozanții Marelui Jaf sunt catalogați... retrograzi! Societatea civilă și-a ridicat ferm glasul. Zeci de mii de semnături culese doar de un singur om, inginerul miner **Ioan Felea**. Moț născut în zona pe care „Monstrul Gabriel” vrea s-o muteze. La 4 martie 2003, Academia Română a organizat o sesiune științifică specială, în care s-a prezentat, fără ocol, adevărul. Un amplu studiu în care s-au implicat toate secțiile Academiei Române. S-a implicat întregul corp profesoral de la Academia de Științe Economice. Bisericile și-au afirmat ferm dezacordul.

Enervarea lui Bănescu și Decontul „Tatulici”

- În 2011, când „entuziasmul” aventurierilor de la „Gabriel” devenise minim, a intrat în scenă, **a cincea oară** (!?), unul dintre marii susținători ai „**Marelui Jaf**”, nimeni altul decât **Traian Bănescu**, care, nefiind nici cel puțin original în idee, a lăsat de înțeles că și el va fi între cei care vor bea un pahar de apă, rezultat din burta „mâncătorului de cianuri”... Efectul iresponsabilității afirmații? A doua zi, acțiunile Companiei au crescut pe bursele din Toronto și Vancouver. O „vizită de lucru” binevenită pentru bugetul Companiei „Gabriel”! Cea care a cheltuit sume importante pentru a-i duce pe unii dintre ziariștii de casă, tocmai în Noua Zeelandă, unde, un „scamator”, **Dan Chișu**, spre a-i convinge pe români de minunile pe care le fac „mâncătoarele de cianuri”, a dus la gură un pumn de „apă”, după care s-a și spălat pe față, fără, se zice, a păți ceva, după cum singur a declarat. Un „decont” al deplasării, al cheltuielilor și al premiilor cuvenite. Între excursioniști s-a aflat și aventurierul **Mihai Tatulici**. „Decontul” a constatat în emisiuni de televiziune, ade-

vărate ode închinat „binelui” pe care îl va aduce românilor Jaful de la Roșia Montană. Ceilalți jurnaliști, au scris pagini întregi, prin care au desăvârșit Marea Manipulare!

- ✓ Având deja „câștigat” dreptul de operare pentru perimetrele miniere Roșia Montană și Borod-Bihor, dar și Legea Minelor, la care au lucrat cu „tragere de inimă” personaje care se vor regăsi apoi în structurile de conducere și dezvoltare a „monstrului” de la Roșia Montană, s-a trecut în grabă la definitivarea „Proiectului”. Se-mplinea visul. „Actele” veneau unul după altul, fără prea mari bătăi de cap. Contractul era deja semnat din anul 1995, la 5 septembrie, sub patronajul-ocrotitor al ministrului Industriilor de atunci, **Dan Ioan Popescu** (DIP), de către directorul general al Regiei Autonome a Cuprului Deva, **ing. Nicolae Stanca** și transfugul **Vasile Frank Timiș**. Un „Contract” aprobat și de Guvernul României, prin Hotărârea 47/1998, semnată de **Radu Berceanu**. Acest vânzător de iluzii, care a „ieșit” pe ecranele televizoarelor anunțând Planeta că la Roșia Montană, în România, s-a descoperit cel mai mare zăcământ de aur din Europa, iar mina care se va deschide, va asigura locuri de muncă pentru 35... de mineri!
- ✓ **Licitația? O poveste...** A fost un fel de încredințare directă a exploatării minereului auro-argentifer. **Liber la jaf**. Persistă o întrebare, al cărei răspuns nu va fi cunoscut, poate, niciodată: ***cât să fi fost comisioanele care au impus doar obligații și dezavantaje grave în seama Statului Român, reprezentat de RAC - Regia Autonomă a Cuprului, cu sediul în Deva?*** Fie să transcriu doar câteva elemente care anticipau Marele Jaf:
 - **RAC trebuie să coopereze cu „Gabriel” și RMGC** pentru obținerea drepturilor de explorare și exploatare din zonele concesionate, în favoarea RMGC - care se va constitui, **garantând exclusivitatea operării**, în virtutea dreptului pe care îl deține!

- **Obținerea licenței a pus-o tot în cârca „RAC”-ului!** I-a stabilit însă, cu aroganță, și o clauză: în termene de 7 (șapte) zile (lucrătoare!!!) de la obținerea licenței, de la Agenția Națională a Resurselor Minerale, aceasta să fie transferată Corporației canadiano-română, nou creată, RMGC! Și „RAC”, s-a executat imediat!
- **Acționarii își asumă reciproc obligația de a păstra față de terți secretul absolut al informațiilor confidențiale** privind Proiectele și Rapoartele Corporației „Euro-Gold” (care și-a schimbat apoi numele în RMGC).

*

...Și nu-ți rămâne decât să te-ntrebi „de ce”! Ce avea de ascuns „Gabriel”?

- ✓ **Cum s-au închis minele de aur din România?** „Gabriel” a impus o altă clauză obraznică: ***„RAC se obligă ca la primirea unei notificări scrise, făcute de „Gabriel”, prin care confirmă că Studiul de Fezabilitate făcut este pozitiv și eficient, trebuie să înceteze imediat toate activitățile din perimetrele concesionate și să mute de acolo toate echipamentele, pe cheltuiala sa”***.

(De la acest ultimatum a pornit închiderea minelor de aur - și nu numai! - din România! O acțiune iresponsabilă, motivată prin falsă afirmație că minele de aur din România au devenit nerentabile! Peste noapte... Pe guvernanți și pe cei ce-au susținut cu ardoare declanșarea Marelui Jaf, îi presa însă acel „ultimatum”! Atunci au pornit dramele de la Roșia Montană, Baia de Arieș, Certej, Băița-Bihor, Ilba-Maramureș ș.a. Mai ales că, o altă clauză, aducea și alte perspective: ***„explorarea și exploatarea resurselor auro-argentifere va putea fi extinsă și în alte perimetre, conform deciziei Consiliului de Administrație”*** (!?) Adică, liber la re-deschiderea „nerentabilelor” mine, redevenite, peste noapte, foarte rentabile, probabil prin minunea de regenerare a minereului. **Rămâne straniu și lobby-ul făcut de Traian Băsescu pentru o companie privată, în defavoarea Statului Român, al cărui președinte ales este.** El a anunțat apoi, triumfător, că a „identificat”, totuși, și două mine mai mici,

de vreo 40-50 de tone de aur, care ar putea fi exploatare de firme românești (!?) Tardivă și misterioasă trezire! De parcă eu, Constantin Mustață, aș fi dictat închiderea minelor și nu chiar „triumfătorul” descoperitor al celor două mine. Cât privește cianura, și aici președintele Băsescu se dovedește profund știutor: *„Cafeaua e chiar mai toxică decât apa de la Roșia Montană!”*... Oferă și explicații științifice: *„Proiectul de la Roșia Montană este proiectat (!) pentru 5 ppm (adică părți pe milion - n.a.). Exact la nivelul la care este cea mai modernă exploatare auriferă din lume, probabil cea din Suedia, care are acest nivel de poluare, de 5 ppm. Am văzut (...cumva, „auzit”?!) specialiști care spun că în cafea sunt 6 ppm cianuri. Eu îl invit, când va începe exploatarea, dacă va începe, să fie primul care bea apă „separată” din iazul de la Roșia Montană, să ne demonstreze că apa nu are cianuri la nivel toxic...”* Și, ca susținerea sa fie cât mai convingătoare, a ținut să atragă atenția că o Directivă a Uniunii Europene impune ca în iazurile de decantare a minereurilor aurifere, să nu fie densități de cianuri mai mari de 10 ppm. Adică, **Băsescu acordă nota 10 pentru Proiectul de la Roșia Montană, care asigură respectarea și chiar înjumătățirea acestei concentrații.)**

- ✓ Șeful Statului susține ferm, până și în piețe publice, Proiectul „Roșia Montană”. Consideră că un „Proiect” de o așa anvergură, este inadmisibil să fie blocat: *„Trebuie să înțelegem, odată pentru totdeauna, că miniștrii nu sunt miniștri doar ca să aibă mașină și secretară. Guvernul nu este guvern doar ca să propună Parlamentului legi, ci ca să se implice în rezolvarea marilor probleme economice...”*. El, Băsescu, declară că știe și de ce n-o face: de teamă să nu fie acuzat de fraude! De aceea a evitat să ia decizii fundamentale. Stupefiant! El, Traian Băsescu, știe că e o „afacere controversată”, dar se declară în favoarea începerii neîntârziată a exploatării aurului, nuanțându-și, de-o vreme, opțiunea: susține și renegocierea Contractului! Până la punctul în care se-ncurcă, amintind parcă de interesele „Marelui Licurici”: ***„În spatele acestei Companii („Gabriel Resources” - n.a.) sunt trei mari fonduri de investiții americane și europene. Cum explicăm acestor investitori, că din '97 până acum, în 2011, apar politicieni români care vin și spun «trebuie să mai facem studii»?”***

Mă așteptam să-l „roadă” pe Președintele României grija față de Patrimoniu, să lovească în corupții care au declanșat Marele Jaf, prin încheierea unor contracte dubioase, de care, pentru a scăpa de revolta unui popor înfometat, le-au ferecat în buncăre sever păzite. De parcă habar n-are de „metodă”, cere transparență: **„Faceți, fraților, și Roșia Montană și Oltchimul, transparente! Nu cu contracte secrete, pentru că sunt de interes public. Transparența te ferește de suspiciune...”** Așadar, altă „descoperire” a Președintelui: lipsa transparenței!... De parcă niciodată n-ar fi călcat prin Guvernul României!

Etape în dezvoltarea Marelui Jaf

- ✓ La constituire, Compania canadiană „Gabriel” deținea **65%** din capitolul subscris la „Eurogold” (apoi, RMGCC), iar RAC (Regia Autonomă a Cuprului, apoi Minvest) - **33,8%**. Alte trei firme românești („de manevră”!), dețineau, împreună, 1,2% din capitalul social total: Minexflor și Cepromin (ambele din Deva), câte 0,5%, iar UPSRUEEM S.A. din Petroșani - 0,2%.
- ✓ Printr-un act adițional - nr. 8/11 noiembrie 1999, „Gabriel” a majorat capitalul social al „Euro-Gold” cu aproape 3 miliarde de lei, prin subscrierea integrală a 206.250 acțiuni, asigurându-și o creștere procentuală de la 65, la **80%**! Neparticipând la „curșa” întinsă de „Gabriel”, Compania „Minvest” a pierdut 14,49 procente, rămânând la **19.31%** din capitalul social. De fapt, simple înțelegeri de culise! Alte trei firme românești - **Cartel Bau S.A. Cluj-Napoca, Foricon S.A. Deva și Comat Trading S.A. Bistrița** au subscris câte 0,23% din capitalul social. Este momentul când dispar de pe scena „afacerii” societățile românești **Minexfor, Cepromin și UPSRUEEM S.A.**
- ✓ Alte prevederi diabolice: Dacă unul dintre fondatori nu subscrie cota sa parte, partea sa va putea fi subscrisă de către ceilalți fondatori. Adică de... „Gabriel Resources”! Cât îi privește, „cei-

lalți acționari”, conform unui act adițional, ei pot deține împreună 20% din capitalul social al „Euro-Gold”!

- ✓ Compania „Gabriel” a „înghițit”, la 16 octombrie 2009, la o nouă majorare de capital social, și acțiunile de la **Foricon**, **Comat** și **Cartel Bau**! Așa stipula articolul 6.5: **„La orice cesiune a acțiunilor, «Gabriel Resources» are primul drept de preempțiune. Dacă Compania Gabriel acceptă condițiile și prețul, acționarul este obligat să vândă sau să cesioneze acestuia acțiunile”**. Cu o condiție însă, impusă de art. 7.7: partea de capital social pe care o deține RAC („Minvest) Deva - respectiv **19,31%**, nu poate fi redusă, în cazul majorărilor de capital al „Euro-Gold”, dacă aceasta nu subscrie. **Stranie prevedere:** dacă „Minvest” nu subscrie, rămâne cu 19,31%. Dacă subscrie, nu poate trece de 19,31%! Teoretic...
- ✓ ...Și a venit momentul altei majorări de capital social, impusă de „Gabriel”, în Adunarea Generală a Acționarilor de la RMGC, care, atunci, a „înghițit” societățile **Comat S.A.**, **Foricon S.A.** și **Cartel Bau S.A.** Cu un picior în prăpastie, „Minvest” Deva n-a avut cu ce participa. Logic, conform articolului 7.7., neparticipând la majorarea capitalului social, rămâne cu 19,31% din partea de capital social. Teoretic! Practic, s-a trezit însă că, în numele său, generoasa Companie „Gabriel”, a vărsat, în numerar, ca împrumut, direct în contul Euro-Gold (RMGC), suma de 115.437.690,94 lei, adică 26.554.582,06 euro, care corespundea acțiunilor subscrise de „Minvest”. Așa precizează Actul adițional nr. 1, încheiat la 15 ianuarie 2010.
- ✓ Urmarea „participării” la majorarea de capital, cu suma virată direct în cont de „Gabriel”? Articolul 7.7. a ieșit din calcule, încât „Minvest” a subscris! I-a virat banii, direct în cont, chiar... „Gabriel”! Așa s-a ajuns la situația ca „Minvest” Deva să nu mai dețină 19,31% din capitalul social, ci... 0,6%! Incredibil, dar așa au fost făcute „jocurile” de către o Companie venită să „investească” în România! Încât, după această nouă majorare de capital, „Minvest” Deva - reprezentanta Statului Român, ar urma să beneficieze de... 0,6 la sută din profitul societății!

O „mașinărie” infernală, sau... „Gabriel” vinde și pielea ursului din pădure!

Parcurg rânduri din Paragraful IX al Statutului Societății Roșia Montană Gold Corporation S.A., din 22 iulie 2011. O precizare clară: Obiectivul principal al Corporației este „**extracția mine-reurilor metalifere și neferoase**”! Poate face însă și altceva, aproape orice. RMGC va putea să vândă anticipat produse finite și semifinite (concentrate), în vederea finanțării operațiunilor sale. Cum se vor distribui dividendele? Conform Statutului, „**Minvest recunoaște și acceptă ca din dividendele cuvenite acesteia, să se plătească direct, de către Societate, către acționarul majoritar «Gabriel», sumele datorate de către aceasta acționarului majoritar, urmare a împrumuturilor acordate pentru majorarea capitalului social al Societății...**”

Așadar, înainte de a obține acordul de mediu, descărcarea de sarcină arheologică, reînnoirea licențelor, care, presupun, nu sunt atribuite cu titlul de... veșnicie, și, posibil, de a fi cunoscut verdictul poporului român, proprietarul de drept, prin atât de insistent cerutul **Referendum Național**, își asigură până și dreptul de a vinde, anticipat, aur, argint, platină, wolfram și cine mai știe ce alte metale rare. Înrobitor. Contract întocmit de manageri pușcăriabili!

*

Îi stă oare cineva în cale lui „Gabriel”? A verificat Statul Român conținutul minereurilor rezultate din cele 1.200 de foraje (făcute în perioada explorării), câte a declarat „Gabriel”, care au fost transportate pentru prelucrare, cum s-a declarat, în îndepărtata Australie? Și de ce tocmai acolo să se facă „rafinarea”? N-ar fi oare normală refacerea și modernizarea instalațiilor de la Baia Mare și prelucrarea aici a concentratelor? Ce soartă vor avea extrem de valoroasele metale rare, conținute în minereul concentrat și trimise în devălmășie la capătul lumii?! Nu cumva ele reprezintă cu adevărat primul interes al șarlataniei „Gabriel”?

O întâlnire cu „americanul” George Sörös

Sörös mai vrea să dea o lovitură. Una substanțială. Se zice că-i trebuie și aurul din Ardeal. C-ar fi, prin interpuși, acționar important al firmei „Gabriel Resources Limited”, „mama” caracatiței, care și-a întins tentaculele peste toate zonele auro-argentifere din România. I-o fi promis ceva Băsescu și vine scadența să explice **„celor trei mari fonduri de investiții americane și europene”**, cum că, până și în 2011, mai sunt politicieni români care spun că mai trebuie să fie făcute studii? L-am cunoscut pe magnatul Sörös în anul 1991, primăvara, atunci când căutătorii de aur începuseră să dea târcoale României. El venise însă, după cum mi-a declarat într-un interviu, cu alte interese. Îl însoțea frumoasa **domnișoară Sandra Pralong, șefa Fundației „Deschise” Sörös** în România, escortată de „gărzile de corp” ale mass-mediei ungurești din România, care continuau să-i ceară, ba deschiderea a unul sau două posturi de televiziune și de radio, ba o tipografie, ba subvenționarea ziarelor ungurești, răsărite ca ciupercile, prin toate cotloanele Ardealului, spre a milita pentru „Ungaria Mare”, considerându-l pe magnat a fi un mare fan al secularei obsesii. Declarațiile pe care mi le-a dat atunci, n-au prea confirmat acele „vise” ale iredentei. Redau câteva secvențe din interviul pe care mi l-a acordat atunci:

- **...Ceva mai devreme, un gazetar din Oradea a cerut să-l ajutați cu o tipografie. E vorba de ziarul „Bihari Naplo”. Veți susține „Proiectul”?**

- Dacă „Programul” e bine gândit, cred că Fundația pentru o Societate Deschisă poate să-l finanțeze...

- **Știind că sunteți foarte bogat, mi-am imaginat că sunteți și foarte în vârstă, dar realitatea e alta. Așadar, la 17 ani ați emigrat din Ungaria în America, și-mi imaginez că n-ați cărat cu dumneavoastră vagoane de aur din Ungaria, care i-a trimis**

pe evrei în cuptoarele morții la Auschwitz și le-a confiscat aurul și toate averile! Când ați emigrat, era anul 1948...

- Toate afirmațiile sunt corecte. Am emigrat din Ungaria la 17 ani, am trăit o parte din ocupația germană și, fiind de origine evreu, a trebuit să supraviețuiesc cu hârtii false, de la vârsta de 14 ani. Mi-a fost dat să gust ceva și din vremea când începea să se consolideze comunismul în Ungaria. Deci, știu, din experiența mea proprie, cât de mare importanță are societatea în care trăiești, pentru dezvoltarea unui individ. Și de aceea, când am avut suficienți bani, am dorit să creez o Fundație care să aducă schimbări în societate și să ajute oamenii să trăiască într-o societate liberă și deschisă (...)

- Ați afirmat că România prezintă un mare interes în proiectele pe care le are Fundația Sörös. De ce?

- La ora aceasta am fundații în 10 țări, dar, într-adevăr, România are o importanță deosebită pentru mine. Ea a fost cea mai lovită de dictatură, iar nevoia de a crea o **Societate Deschisă**, pluralistă, e vitală. Evident, în aceste condiții este și cel mai greu să lucrezi. La Cluj, și în Transilvania, în general, dificultatea este și mai mare, deoarece originea mea ungurească, face lumea să fie destul de suspicioasă și neconfortabilă.

- Ați simțit acest disconfort?

- Da, suspiciunile sunt numeroase. Le-am simțit și direct, și indirect, prin subînțeleșuri. Sunt datorate acestor forțe întunecate, care se opun luptei noastre de a crea o **Societate Deschisă**.

- Ultima întrebare: cum anticipați, în cadrul acestei „Societăți Deschise”, pentru care militați, evoluția relațiilor româno-maghiare?

- Nu sunt un expert în subiectul acesta. Eu sunt un simplu vizitator, dar îmi dau seama că sunt destul de multe probleme și destul de grave (...), iar faptul că sunt evreu-ungur nu mă face să fiu special atașat problemelor ungurești (...) Îmi dau seama că Fundația e mai bine cunoscută minorității ungurești, apărând în

Ungaria încă din anul 1984, dar obiectivul meu este (...) ca și românii să beneficieze masiv de acest sprijin...

(Extras dintr-un dialog datat 1991, primăvara, păstrat pe banda magnetică și, în parte, publicat în volumul „Reporter în Trenul Secolului”, Editura Daco Press, pag. 361-363)

*

...Și anii au trecut. „Afacerile” au proliferat. Și-a scos colții și „Clubul Bilderberg”, din care numele „**George Sörös**” nu e absent. Fapt, care atunci, probabil se plămădea. Azi, în epoca „globalizării”, George Sörös e simțit din plin și-n România... Pe unde e aur, e și el, sunt și ceilalți „investitori” pomeniți de Tr. B.

*

Era, așadar, anul 1991... Analistii, de la noi și de aiurea, mai mult sau mai puțin informați, azi susțin că în jocurile „Marelui Jaf” s-ar afla, de-o bună vreme, și George Sörös, ca important acționar al Companiei „Gabriel Resources Limited”. Posibil... În septembrie 2011, la presiunea proprietarilor adevărați ai aurului - Poporul Român! - S.C. Roșia Montană Gold Corporation a-nceput desecretizarea unei părți a documentației **Proiectului Minier „Roșia Montană - Bucium”**. Marele Jaf l-au decis câțiva indivizi, un grup de aventurieri, care, în contul unor interese meschine, au amanetat, fără drept, un important segment din patrimoniul național. Proprietarul de drept - Poporul Român, a cerut însă ferm: **Referendum Național!**

Cu ce drept personaje intrate temporar pe scena guvernamentală, politică și economică a țării, precum **Călin Popescu-Tăriceanu, Dan Ioan Popescu, Traian Băsescu, Radu Berceanu, Gabriel Dumitrașcu** și alți amatori de astfel de chilipiruri, pe spinarea Poporului Român, și-au permis să nu solicite Poporului Român, prin Referendum Național, dezbaterea și aprobarea acestui Proiect de o asemenea anvergură?

Încep să apară din umbră și unii dintre cei care sunt asasinii-executivi ai „Proiectului”, între care și **Marin Anton**, aciuit, ca secretar de stat în Ministerul Mediului și al Pădurilor. Și nu e singurul. Chiar dacă ei execută vrerile unor „șefi” veroși, precum „marele bordurier” **Adrieian Videanu** sau chiar **Tr. B.**, „motorul” Jafului, nu sunt exonerati de răspundere.

Renegociere? Nu! Referendum Național și anularea Contractului!

Românii au dreptul să hotărască în acest caz de anvergură națională, dar și să știe pe ce bază și cine și-a permis să semneze un astfel de **Contract Umilitor**! Cine a impus această catastrofă economică și socială? Se aud voci - între ele și a Președintelui și a Primului Ministru - care cer renegocierea Contractului. Felicitări! De altceva e însă nevoie: de anularea efectivă a „**Contractului**”! Lanțul de corupție, care a dus spre acest Jaf, nu se poate repara altfel decât prin consultarea poporului. Prin Referendum Național. Câtă vreme România nu va avea participarea de 80% din propria-i resursă naturală, totul va fi un jaf cu miros de mare corupție, dar și de pușcărie, cu pușcăriabili aflați la cârma destinelor unei Românie și așa sărăcite și batjocorite.

Spre onoarea lui, **parlamentarul Mircia Giurgiu**, moț, un bărbat integru, a pregătit și depus un proiect legislativ menit să interzică practica „secretizării”, când contractele au ca obiect bani publici, sau proprietăți ale Statului Român. O astfel de lege va elimina în viitor „secretizări” cum au fost cele din Contractele cu „Gabriel Resources Limited”, Bechtel, Petrom, Nokia și încă multe altele. O „tehnică” folosită ca paravan care să mascheze corupția. Sper ca astfel generațiile viitoare să nu mai aibă parte de spectacole gen „privatizarea PETROM”, încheiată cu circul spargerii cu ciocanul, a unității centrale a calculatorului care stoca „contractul”. Un fel de simulare violentă a „secretizării”, realizată la ordin, chiar

de ministrul finanțelor de la acea oră, **Sebastian Vlădescu**, sub privirile admirative ale lui **Adrian Năstase** și ale altor „eroi” ai vânzării petrolului românesc și al unei importante părți a resurselor de gaze naturale.

Isărescu n-avea nevoie de aurul românesc!

De un deceniu și jumătate industria minieră auro-argentiferă a României e paralizată grav de interesele unei firme private, de căsuță poștală, înscrisă în analele fiscale ale paradisului oferit de legile Insulelor Barbados. Întregul mecanism economic a fost blocat de masive interese obscure. Între primii factori decizionali care au dat răspuns favorabil intereselor firmei „canadiene”, a fost **Mugur Isărescu**, înțepenit de la „Revoluția Română” pe scaunul de guvernator al Băncii Naționale a României. El a răspuns categoric că România n-are nevoie de aurul de la Roșia Montană. Preciza și motivul: aurul e ieftin pe piața mondială, iar Banca Națională a României are rezerve suficiente. Timpul avea să infirme „previziunea”! Dintr-o bâlbâială a președintelui României, spre începutul toamnei 2011, aveam să aflăm, dintr-o emisiune înre-gistrată de mineri, cu camera ascunsă, la o întâlnire care a avut loc la Roșia Montană, că rezerva de aur a României a scăzut periculos, în vreme ce „Marele Jaf” de Patrimoniu Național bătea dramatic la uși, puternic susținut de președintele Băsescu. Atât de interesat să-nceapă imediat „șantierul cianurii”, încât pare a fi în stare să se suie pe cel mai ucigător excavator, gata să dărâme fără milă primele cruci din cimitirele care vor fi demolate, sau să pună la pământ biserica oricărui cult. Să „curgă” aur! Aur și sânge!

Cât îl privește pe guvernatorul BNR, Mugur Isărescu, înnobilit cu titlul de **academician**, conferit de Academia Română și cu mândria de a fi de-o vreme, cum scriu ziarele, primit în **Clubul Bilderberg**, va reuși, poate, să repare, cât s-ar mai putea, din răul imens făcut și de acel verdict al său, că visteria României e

atât de plină, încât n-are nevoie de aurul de la Roșia Montană. Semn că firma canadiană e binevenită!

Îngăduiți-mi, domnule Isărescu, să fac un apel la dumnea-voastră, care ați intrat în acest Club Bilderberg, deschis celor 300 de stăpâni ai lumii: Când vă veți întâlni cu „bilderbergienii”, sfătuțiți-i să pledeze pentru liniștea omenirii, și, mai ales, să nu mai avem pe Planetă nici războaie, cum a fost cel din Vietnam, nici măceluri cum au fost - și mai sunt încă! - cele din Cecenia sau cele din jurul Israelului. Lista e lungă și mă înspăimântă. Spuneți-le să ocrotească Roșia Montană. Galeria romane unice de aici, paradisul lăsat de Dumnezeu, dar, mai ales, viața și liniștea oamenilor. Spuneți-le că n-ați prea fost cu capu' pe umeri și nici n-ați prea înțeles ce urmări catastrofale pot avea deciziile negândite pe care le-ați luat atunci. Mai spuneți-le, domnule „guvernator”, că de aici, din zonă, s-au înălțat mari eroi ai românilor, care, la apariția grupului de trădători, se-nvârt în mormânt!... Și Cloșca, și Crișan, și Horea, și Simion Balint.

Și, nu uitați, domnule „guvernator”, să le cereți iertare moșilor! Chiar dacă nu vă interesează aurul de la Roșia Montană pentru România...

Ați auzit de Kittila? Dar de Seppo Maula?...

Sigur, marea majoritate n-ați auzit. Nici chiar **Traian Băsescu** n-a ajuns acolo. Încă! N-a călcat pragul **Kittilei** nici „celebrul” plurivalent **Dan Chișu**: bucătar, cinefil, publicist, dar și „mâncător” de cianuri... Pe el și încă pe vreo 14 gazetari de forță, l-au dus avionul plătit de „Gold Corporation” la capătul lumii, într-un deșert, să bea apă dintr-un lac decianurizat, rezultat din procesul tehnologic al unei mine de aur din Noua Zeelandă. Știutor al poveștii de la **Kittila** e însă domnul **Seppo Maula**, fostul primar al Kittilei. O comună care, într-o vreme, era în pragul depopulării, cam cum e azi **Roșia Montană**. Avea șomaj de 30 la sută, dar în satele din zonă ajungea la 50-60%. Oamenii n-aveau de lucru și plecau spre sud...

De-aici a-nceput „revoluția”, orientată spre două direcții: deschiderea unei mine de aur și dezvoltarea turismului. Și Seppo Maula, primarul ales, a reușit: șomajul a ajuns sub 10%, din impozite a adunat vreo patru milioane de euro, iar numărul locuitorilor a crescut de vreo zece ori, ajungând la 6.300. Pe el, primarul care a administrat 16 ani Kittila, cei de la „Gold Corporation” l-au adus în România la București, unde, de la Înalta Tribunală a „**Gru-pului de Susținere a Proiectului Roșia Montană**”, să bată șaua, ca să priceapă opoziții din Roșia Montană, cum devine problema cu mina de aur. Om de bună-credință, a venit, „Gold Corporation” i-a decontat toate cheltuielile, după care a plecat fericit că a cunoscut România. Vai, dar în ce „mizerie” l-au aruncat. Bietul om nu știa că la Roșia Montană

- Se dinamitează un orașel, sub care este aurul;
- Că marea problemă este legată de Marele Jaf. Că lacomii investitori vor să care mai bine de 80% din aur!
- Că, în urma încheierii Proiectului, zona va deveni o adevărată sperietoare ecologică. Peisaj selenar!
- Că, pentru turism, orice pas este un eșec sigur.

Omu', **Seppo Maula**, a fost plătit să vină și a venit. A fost plătit să vorbească, și a vorbit. Fără să știe că Roșia Montană e cu totul altceva decât Kittila lui. Să nu-și fi dat seama că a devenit astfel un fel de „specialist”-mercenar, folosit de cozile noastre de topor? De fapt, ce voia să spună acest Seppo Maula? Că la Kittila a fost jale mare, fără să știe că la Roșia Montană „jalea” a venit când s-a închis mina de aur. Prin 2006... Că acolo lucrau aproape 800 de oameni, dar, cum survenise marea trădare a cozilor de topor, guvernul a hotărât, sec, închiderea minei, care, chipurile, era neren-tabilă! Nu mai trebuia scos niciun gram de minereu. El trebuia să rămână „investitorilor” veniți tocmai din Canada. Și continua domnul Seppo Maula să explice: era primar peste vreo 600 de locuitori! Deschiderea minei a adus fericire în Kittila: vreo 400 de oameni, din cei 600, și-au găsit locuri de muncă, iar po-

pulația a crescut de vreo zece ori! Femeile? Și-au găsit și ele ferici-
cile, lucrând în turism... Semn că gropile selenare, căptușite cu
cianură, și-au atras admiratorii de pe toată planeta. Poate chiar și
extraterestri!

S-a arătat plin de „entuziasm” și primarul de azi al Roșiei
Montane, **Eugen Furdul**, mai ales când a aflat că domnul **Seppo
Maula, fostul primar de Kittila**, a adunat vreo 16 ani de primar, o
parte chiar în perioada când se deschidea mina auriferă. Asta o
vrea și el. Citesc o afirmație a primarului Furdul, care merită ur-
mată de o amplă analiză: „*Deși investorul nu are autorizație, are
400 de angajați cu care lucrează deja...*”. O dilemă: dacă cei de la
„RMGC” n-au autorizațiile necesare, ce-or lucra cei 400? Dincolo
de „intoxicarea” zilnică, prin toate mijloacele, despre „avantajele”
extraordnare aduse de „Proiect” României și românilor... În fapt,
un **Mare Jaf, o sfidare a Onoarei românilor, un furt** de proporții
inimaginabile, sprijinit de un grup de cozi de topor, dinamizat și
încurajat de interese iresponsabile, chiar de la cel mai înalt nivel
statal. Cei care, mai devreme, sau mai târziu, vor trebui să dea
socoteală în fața Poporului Român!

Seppo Maula le-a adresat „cozilor de topor” și îndemnuri:
*„Instruirea este foarte importantă. Ne-am organizat, cu ajutorul
Companiei Miniere, pentru a oferi instruire oamenilor. Când lu-
crezi cu mașini moderne, trebuie să știi cum lucrezi. Când lucrezi
cu substanțe toxice, trebuie să știi ce faci. Aveți aceleași idei și
probleme aici și cred că veți reuși!”* Vai, domnule Seppo Maula,
v-ați pătat prea grav onestitatea. Nu ne-ați spus nici cine a fost
investitorul, dar nici profitorul. Nimic de la Kittila nu seamănă cu
Marele Jaf din România!

*

...Și, ca **Seppo Maula**, primarul din Kittila, să nu fie singurul
„manipulator”, echipa de propagandă de la „**Gold Corporation**”, a
adus și un suedez, **Tomas Mörtzell**, primarul localității
Storuman, unde funcționează mina Svartliden. Omu’ bătea și el

șaua să priceapă „opozanții”, accentuând ideea că principala preocupare a autorităților locale, în relația cu investitorul privat a fost susținerea demersurilor pentru obținerea autorizațiilor. Iar de aici, evident, aveau să „curgă” și marile beneficii locale: locuri de muncă, dezvoltarea localității, sporul de populație... Fără ca omu’ să priceapă **dezastrul** care se abate peste Roșia Montană!

Ce nu știau „manipulatorii” din Kittila și Storuman

Habar n-aveau că „Proiectul Roșia Montană” s-a născut printr-o suită de fraude. Că, în jurul lui, sunt forțe oculte. Că n-a fost dorit de localnici, ci impus de personaje politice implicate în fenomenul de corupție. Oaspeții, din Finlanda și Suedia - primarii **Seppo Maula** (Kittila) și **Tomas Mörtzell** (Storuman), n-au știut nici cel puțin faptul că importante documente ale „Contractului” dintre „Gabriel Resources” și partea română, reprezentată de Regia Autonomă a Cuprului Deva, încheiat la 4 septembrie 1995, după o pseudo-licitație, sunt secretizate. Că „afacerea” plutește într-o ceață foarte densă. Un Contract în folosul căruia s-au elaborat până și legi cu dedicație, iar zona a fost declarată... „**defavorizată**”, pentru a crea facilități „investitorului”, nepermis de nefavorabile pentru un popor extrem de sărăcit, în fapt, proprietarul de drept al bogăției subsolului, încât beneficiile Companiei „Gabriel” să atingă cote nemaîntâlnite: deține peste 80% din acțiuni! Și nu știe nici redevența de la care s-a pornit: 2%!

S-or fi întreat cei doi „mercenari” nordici, de ce s-a înființat „**Grupul de Susținere a Proiectului Roșia Montană**”? Nu le-o fi dat de înțeles că o majoritate covârșitoare nu doresc „Proiectul”, fiind extrem de defavorabil sub toate aspectele: economic, social, mediu? Ar fi meritat să se-ntrebe, totuși, de ce au fost invitați la București, în Capitală, și nu la Roșia Montană?! Un „Grup” lansat în iunie 2011, tot în București, în prezența a 130 de susținători ai proiectului miniere, a cărui menire e continuarea „manipulării”

opozanților. Cum a fost și conferința „**Minerit modern: dezvoltare durabilă și locuri de muncă**”. Alte povești. Amăgiri. S-a relansat și o cifră privind locurile de muncă: 3.600, de zece ori mai mică decât cea lansată la începuturi, pe la jumătatea anilor '90! Cât despre numărul de locuitori, dacă ar fi călcat în Roșia Montană și ar fi priceput „Proiectul”, ar fi înțeles, cu spaimă, că mina nu se prevede a fi undeva, pe-aproape de Roșia Montană, ci chiar sub bimilenarul orășel! Asta înseamnă dărâmarea a 9 biserici, 8 cimitire și a mai bine de jumătate din Roșia Montană, lăsând în urmă un dezastru ecologic de proporții!

Propagandiștii-mercenari n-aveau habar că dispariția Roșiei Montane ar însemna și ștergerea unor străvechi urme ale identității românilor. Nu știau că mirajul aurului dacilor este cel care a stat la baza cuceririi Daciei de către romani. Că strămoșii noștri, care constituiau Regatul Daciei, au practicat mineritul aurifer. Dar despre cele 50 de tăblițe cerate, găsite în galeriile romane, descoperite în masivele Cărnice și Igri? Dar așezările descoperite, dar sanctuarele cu zeci de altare votive, dar necropolele? Dar mausoleul circular de la Găuri, cu diametrul de 8 metri? Dar clădirile din Carpeni, prevăzute cu instalații de încălzire prin pardosea sau prin pereți? Dar galeriile de 400 de metri, din masivul Orlea, deschise publicului în anul 1972, sau restul de 8 km, unde au fost descoperite instalații miniere unice?

Puțin le pasă și „canadienilor” de la „Gabriel Resources” că în masivul Cărnice, în anul 2001, o echipă de arheologi francezi, specializați în minerit, au descoperit 70 de km de galerii, dintre care 7 de galerii romane, unice prin frumusețe... Și, vai, câte perimetre își așteaptă cercetarea! Mai ales că și în zona descărcată de sarcina arheologică, cercetarea s-a făcut inadmisibil de superficial, cu largul concurs condamnat al Ministerului Culturii... Cel care a decis că Proiectul Companiei „Gabriel Resources” este mai important decât conservarea, în interesul României, a unor monumente unice în lume! Fără să respecte Legea nr. 5/2000, prin care respectivul sit arheologic a fost declarat „monument de valoare ex-

cepțională”. S-a ajuns la anacronica situație de a se cerceta doar o infimă parte, pe baza căreia Ministerul Culturii și Cultelor a dat liber la jaful patrimoniului național, modificând în acest sens, în doi ani, de trei ori legea descărcării de sarcină arheologică, încât s-a ajuns ca decizia să fie la cheremul unor funcționari din acest minister și nu a specialiștilor. Certificatul de descărcare arheologică a fost anulat irevocabil în justiție. Fapt tratat cu nepăsare și obrăznicie de „Gabriel Resources”! Compania care a „pompat” sume importante ministerului „Culturii”, achitând în anii 2002 și 2003 toate premiile și cheltuielile necesitate de acțiunile culturale organizate pe Muntele Găina! Și nu numai...

„Academicienii” de la „Gold Corporation”, sunt cei care au sfidat **Protestul celor 1.038 de instituții academice și personalități din lumea întreagă**. Au primit fără cuvenitul respect argumentele împotriva „Proiectului” ale **Academiei Române**, ale **Academiei Oamenilor de Știință**, ale **Academiei de Studii Economice**, ale **Uniunii Naționale „Vatra Românească”**, ale **Societății Cultural-Patriotice „Avram Iancu”**, ale **Asociației „Țara Iancului - iubirea mea”** din Deva, ale **ONG-urilor**, care se ocupă de protecția mediului și a monumentelor naturii și a celor istorice.

Cei doi primari aduși din Finlanda și Suedia la București, la Conferința Grupului de Susținere a Proiectului Roșia Montană, pe post de propagandiști-mercenari, n-au prea înțeles ce rol aveau, și n-au prea fost luați în serios de cei pe care trebuiau să-i convingă. Erau de față și doi „academicieni” ridicoli: **Alexandru Vulpe** și **Răzvan Theodorescu**. Ultimul, fost ministru al Culturii! Venit în „grup”, în căutarea disperată a modului de a-și lua „tainul”!

Propunere hazlie

Compania „Gold Corporation”, având ca acționar majoritar, cu 81% din capital, Corporația „Gabriel Resources” din Toronto, Canada, se pare că începe să realizeze dimensiunile dezastrului pe

care vor să-l producă patrimoniului cultural-istoric românesc, drept pentru care le-a venit ideea de a reconstrui o bucățică din vestigiile pe care ar vrea să le dinamiteze. Motiv pentru care minți înfierbântate de la „Gold” filmează, fotografiază și gândesc strategii care vor trebui implementate peste 17 ani. Atunci când „Gabriel Resources” va fi departe de „hora” aurului românesc, lăsând pe spinarea „Minvest”-ului misiunea de a închide mina și de a reface mediul „intoxicat” cu 200 de mii de tone de cianuri și metale grele, care vor otrăvi pânza freatică, dar și o suprafață ce va depăși cu mult cele 1.000 de hectare prevăzute...

Hazlie propunere! România, deținătoarea unor situri și monumente arheologice - și nu numai! - unice în lume, studiate de mari savanți - cum a fost și cel privind tăblițele cerate, găsite în galeriile romane, publicate în anul 1873, de **Theodor Mommsen**, în unul din volumele operei sale fundamentale „**Corpus inscriptionum Latinarum**”, să realizeze duplicate, pentru a aminti viitorimi că au existat cândva și... originalele. Penibil! După cum, trebuie să rămână și amintirea că, până la descoperirea Americii, principala sursă de aur a Europei au fost minele din Munții Apuseni, asupra cărora s-a abătut un cataclism devastator în primul sfert al veacului 21! Un cataclism pe care îl trăim, adus, cu ajutorul unor cozi de topor din România, de o firmă canadiană, cu reședința fiscală în Insulele Barbados.

Au auzit „terminatorii” Roșiei Montane, Concernul „Gabriel Resources”, și despre minele romane de la **Las Medulas**, din Spania. Acolo, în 2011, în acel peisaj încântător, există o singură galerie, de nici 300 de metri. A vizitat-o și profesorul **dr. Ioan Piso** din Cluj, care o descrie cam așa: „...*O galerie destul de amărâtă! La intrare, plătești 5 euro. Se află într-una din cele mai sărace zone ale Spaniei. Ministrul spaniol al Culturii a reușit să înscrie minele din Las Medulas pe lista UNESCO, iar astăzi sunt vizitate de sute de mii de turiști, iar localitățile din jur sunt înfloritoare*”... Se-ntreabă, apoi: „*Ce-a făcut Ministerul Culturii al României pentru a ne apăra patrimoniul?*”. Are și răspunsul pregătit: „*A vândut*”

monumentele de la Roșia Montană, sărăcindu-ne cultura și istoria!...

Mă-ntreb, totuși, dacă va veni vremea să fie evaluată „șpa-ga”! Dar și „marea prietenie” a așa-zisei firme canadiene cu reprezentanții **Agenției Naționale a Resurselor Miniere (ANRM)**, cu ministerele și miniștri de resort, cu funcționari ai Statului Român, care au devenit, mai apoi, după ce au semnat documentele vitale pentru constituirea Companiei mixte, româno-canadiană „Gold Corporation, funcționari importanți ai acesteia. Ceea ce pute! Chiar urât... Nu-i așa, domnule **ing. Gabriel Dumitrașcu**? O lecție pe care ați avut grijă s-o transmiteți și urmașului dvs., secretarul de stat de la „mediu”: **Marin Anton**.

Profesorul Ioan Piso, e un universitar clujean de prestigiu, bursier „Herder” (Viena), „Humboldt” (Köln), cu burse de cercetare universitară la Bordeaux și Paris. Arheolog rasat: săpături la Cetățile Dacice din Munții Orăștie (1967-1973), Ulpia Traiana Sarmizegetusa (1973-2005)... Prin toate a trecut: profesor invitat pentru istoria romană și epigrafie latină la Viena și Graz, Directeur d'études la École Pratique des Hautes Études - Sorbona (Paris)... A contribuit la editarea izvoarelor privind religiile celtice, într-un program inițiat de Universitățile din Graz și Londra, iar glasul său a fost ascultat și respectat la marile reuniuni științifice naționale și internaționale. A scris cărți, a format mai multe generații de istorici, a condus Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei...

A-nvățat de toate, cu o excepție: să cedeze în fața presiunilor politice și, mai ales, a mișcărilor de tip mafirot. De aici i-au venit și pătimirile. Destule! L-au înlăturat de peste tot, de pe toate funcțiile de unde i s-ar fi putut auzi glasul și protestele. Profesorul Ioan Piso trebuia anihilat. Cu orice preț! Cei „deranjați”, ar fi fost în stare să-l trimită, chiar și cu burse excepționale, fie la Berlin, la Institutul Arheologic German, al cărui membru corespondent este, fie la Bruxelles, să activeze în cadrul Societății Belgiene de Studii Celtice, la Paris, la „Société Nationale des Antiquaires de France”, sau la Viena, la Institutul Arheologic Austriac, al căror membru

corespondent este de bune decenii. Atunci, ar fi avut liniște și Vasile Frank Timiș, și grupările ale căror planuri sunt, din când în când, „deranjate” de atitudinea intransigentă a profesorului.

Ape tulburi zguduie întregul „Proiect”. Halal „**dezvoltare durabilă**”! Un mamut. O bombă ecologică, plasată într-o zonă dens locuită. Un gigant de 26 de ori mai mare ca **Proiectul „Rio Narcea”**, din Spania, și de aproximativ 10 ori mai mare decât „**Martha**”, din Noua Zeelandă, pe care „Gold Corporation” le ia ca (false!) repere de comparație.

*

Totală tăcere în cazul **dezastrului ecologic de la Baia Mare**, provocat de „tocănița de cianuri”! O catastrofă care a provocat moarte, în urma ploilor care au spart digurile de la haldele vechi de zeci de ani, care urmau să fie „cercetate” și prelucrate de „specialiști” din Australia. Căutători de aur și argint... Așa a ajuns România prin tribunalele Europei. Nu se vorbește nici despre dezastrul ecologic și uman de la **Certeze-Săcărâmb (jud. Hunedoara)**. S-a rupt și-acolo digul, iar halda de steril a distrus două blocuri și a produs victime! Lecții neînvățate. Uitate. Ocolite. În timp ce „Proiectul Roșia Montană”, prevede, la cota 1.150 m, un dig înalt de 185 de metri, care să țină piept iazului de decantare, întins pe **mai bine de 600 de hectare**, conținând 215 milioane de metri cubi de șlam și 12,3 milioane de metri cubi de apă. Scenariul apocaliptic al fisurării barajului e înspăimântător și să fie doar imaginat. Cum tot dramatică e evaporarea cianurii și infiltrarea în sol, otrava pătrunzând în pânzele freatice.

...**Dezvoltare „durabilă”?** În 2006, în regimul Băsescu-Tăriceanu, au fost disponibilizați ultimii 500 de mineri, din cei 2.000, câți au fost. O mină de nimeni închisă de câteva milenii, dezvoltată după regulile vremurilor. Triumful închiderii l-a savurat, fericit, Traian Băsescu. Cam de-un deceniu jocurile erau făcute: prin 1995, se bătuse palma cu trimisul „la înaintare” al firmei canadiene „Gabriel”, Frank Timiș. Mai marii țării și ai mineritului ro-

mănesc vehiculau și motivația închiderii: nerentabilitatea, eliminarea subvențiilor și gravele probleme de mediu, acumulate în timp. Toate „soluțiile” erau însă, croite de mai marii vremii, conform promisiunilor făcute lui „Gabriel”, care, până atunci, avea tot atâta expertiză în minerit, cât eu în explorarea minereurilor din munții de pe Marte!

Proiectul „Roșia Montană” se va întinde, se știe, pe cel mult 17 ani, și va asigura, după etapa „șantier”, în jur de 300 de locuri de muncă, destinate în special personalului cu înaltă calificare. Atât! Nu 35.000, nu 26.000, nu 3.600... Și ce va fi după? Războiul pentru refacerea mediului! A rănilor lăsate de cele 200 de tone de cianură și 150 de tone de dinamită. Vom fi, cu siguranță, și martorii declanșării unor procese împotriva Companiei „Gabriel”, care, probabil, își va fi asigurat demult falimentul, în vreme ce promotorii din umbră ai „Proiectului”, cei care au „presat”, dar n-au semnat, precum Traian Băsescu, sau Videanu, vor privi cu seninătate spectacolul pe care l-au înscenat. Vor rămâne însă neuitate și câteva „cugetări” ale sale, emise în această campanie de jaf asupra celei mai mari avuții a românilor: *„Istoria nu ne aduce nimic!”*; *„«Proiectul» este o datorie de onoare față de Țara Moților”*... Nimic n-a înțeles nici din cele 12.000 de afișe răspândite de **„MindBomb”**: *„Nu lăsa Roșia Montană să moară! Oamenii sunt mai importanți decât aurul!...”*. O fi luat drept măgulire până și afișul reprezentând propria-i statuie în aur, purtând titlul *„Lingou-le!”*... Omu’, direct, sau prin intermediari, a „tratat” problema „Roșia Montană” cu șefii de la „Gold”. Lor le-a amanetat patrimoniul... El se crede marele hotărâtor al destinului acestei zone, și a tot ce mișcă pe harta României... El lasă impresia că e decidentul, dar arată cu degetul spre guvern. Spre Emil Boc... El, Boc, trebuie să semneze. Și, chiar e o premieră: primul ministru nu e prea dispus s-o facă! Îi miroase a cătușe. Știe că Roșia Montană și bogățiile de acolo nu sunt ale lui, ci ale poporului român. Șefii de la „Gold”, vin și pleacă, precum muștele. Cum vine, fiecare vrea să pornească „Bomba ecologică”, dar se oprește. Și nu-i prea mai

crede nimeni că vor curge bunăstare și dolari pe Arieș și mai departe, până-n fluviul Saint Laurent, din Canada lui Frank Timiș. Cu toate că, până la capătul speranțelor, mai sunt campanii electorale. Chiar dacă Traian Băsescu va trebui să privească „spectacolul” ca un aparent simplu om de rând. Sau cine știe, dacă nu cumva se vrea prim-ministru în regimul „Boc”, cum s-a pronunțat când s-a instalat în al doilea mandat.

*

Poveștile din „**Scrisoare către România**” sunt simple fantezii penibile imaginate de Agenția Publicitară care fabrică iluzii, contra cost. Fiecare persoană, atent selecționată, pentru a umple pagini de ziare, reviste și clipuri publicitare - devenite atât de excesive, încât, de multă vreme, produc efecte inverse! - pledează pentru locuri de muncă. Vor găsi nepoții lui **Carol Mignea** (care a fost, de fapt, simplu mecanic, nu miner în subteran, cum pretinde. N-a lucrat niciodată ca miner în subteran! Dar doamna „divorțată”, **Sanda Lungu**, care știe să îndeplinească ciorapi? Penibilă postură în care a prezentat-o acest „expert” în manipularea conștiințelor, **Radu Naumovici**! A devenit atât de penibilă și dezagreabilă, încât, te obligă să treci pe alt post. Antireclamă! Dar... Îmi arunc ochii peste lista locurilor de muncă, care vor exista în cei 17 ani și notez, la întâmplare, câteva „funcții” care vor exista în primul an: 3 muncitori laboranți, 14 șoferi de camion, 9 operatori de foraj, 30 de mecanici (6 în al 17-lea an), 15 ajutoari de mecanici (3 în ultimul an), 15 electricieni (6 în final), 15 sudori (3 în final), 4 cauciucari (3 în final), 4-5 secretari, un șef de magazie (din al 4-lea an), un manager de mină ș.a. Cam așa se scrie povestea amăgirilor cu... locuri de muncă!

Deshumarea: 80 milioane vechi pe cap de mort!

...Și, ca un simbol al „dezvoltării durabile”, la Roșia Montană, continuă să bată clopotele, chiar și atunci când n-a murit nimeni! Se fac deshumări: 80 de milioane de lei vechi de cap de mort! Atât plătește „Gold”-ul pentru fiecare mort, scos din groapă. Plătește însă și clopotarul. Decor sinistru. Pământ răvășit, cu urme de lemn putrezit și fragmente de oase. Duhoare. Mirosoare de cadavre. Cruci de lemn amestecate în noroiul de după ploie. Ici-colo, oameni care își plâng morții. Ei nu vor să plece nicăieri, pentru nimic în lume. Aparent, cioclii cu teodolite continuă să facă ridicări topografice, prin cimitire...

Săptămânalul „**Formula AS**” și-a deschis larg paginile pentru asanarea dramei pe care au declanșat-o viniturile „Companiei Gabriel”. De 16 ani găzduiește cronică dezastrului, pregătit și sprijinit de indivizi și grupuri care au trădat interesele naționale. De 16 ani, la Roșia Montană nu se construiește nimic. Planul Urbanistic General (P.U.G.-ul), votat de consilierii locali - majoritatea aflați în solda firmei „Gold Corporation”, a blocat totul, lăsând porțile deschise strict pentru „investitorii” canadieni. De-atunci a-nceput **Marșul Paragină a Roșiei Montane**, accentuată apoi din momentul închiderii minei, în anul 2006. Absolut nimic altceva! Așa au „hotărât” consilierii locali, majoritatea plătiți sau amăgiți de firma „Gold Corporation”. Ei au votat, cum li s-a cerut: Roșia Montană să rămână strict monoindustrială. Nimic altceva să nu fie construit sau practicat în zonă! Nici turism, nici industrie, nici cultural. În afara mineritului, la Roșia Montană, după capul consilierilor locali, bine plătiți, nu se poate practica nimic. Așa li s-a comandat! Cu acel ultim lot de 500 de mineri (din cei 2.000, câți au lucrat!), mai mult de jumătate dintre locuitorii „Roșiei” au rămas muritori de foame.

Transcriu din tulburătorul reportaj „**Blestemul aurului - la Corna, viitorul iaz cu cianuri din Munții Apuseni înflorește comerțul cu morți**”, semnat de Cătălin Apostol. L-a însoțit în

vizită într-unul din cimitire, un localnic, **Remus Cenușă**, cantor la biserica din Corna: „*Aici îs îngropați tăticu' și mămica mea, Domnul să-i hodinească în pace! Și mă jur aici, în fața lor, că atât cât oi avea io suflare pe pământul ăsta, nimeni nu se va atinge de mormintele lor ori de casa mea. Le spun lor, să m-audă, că nimeni nu îi va scoate de-aici, niciodată! Să știu că fac moarte de om pentru asta. Am găsit și în Sfânta Scriptură, că-i vai de poporul ăla care-și dezgroapă morții din morminte. Io mă rog la Dumnazau să-i ierte pe ăi mulți din sat, care or făcut treaba asta, că mare blestem și-or luat asupra lor*”.

Prea mulți, dintre cei înstrăinați, n-au rezistat! Unii, au murit departe de Roșia Montană, de inimă rea, alții și-au pus capăt zilelor, sub ștreang. Dar presiunea alungării oamenilor este din ce în ce mai apăsătoare. La Corna, satul aparținător, unde va fi barajul de 180 de metri, din cele 140 de case, mai sunt locuite doar vreo 45. Au plecat și mulți copii, rămânând doar vreo opt, care au făcut un jurământ dictat de inima lor: „*Dacă ne-or sili, vreodată, să plecăm, să ne legăm cu toții cu un lanț gros, de gardul bisericii. Că, poate, n-or avea curaj să împuște niște copii!*”

Unul dintre marii militanți ai deschiderii șantierului s-a arătat a fi **acad. Răzvan Theodorescu**, care a făcut și o declarație stupefiantă: „**Statul Român e impotent**”! De parcă el, R. Th., n-ar fi fost membru important al Guvernului României, și nici prin Parlament n-ar fi călcat. Ca ministru al culturii, l-a preocupat însă altceva: să-și facă rosturile: viața de după ministeriat și încheierea activității parlamentare. Un fel de „**serviciu contra serviciu**”. Într-un interviu acordat **Florinei Tătar („Ziua de Cluj”)**, evoca prima sa întâlnire cu Roșia Montană, în anul 2001, când a intrat și în mină. La scurt timp, a inițiat **Programul „Alburnus Maior”**, destinat cercetării arheologice, neuitând opinia **profesorului Vasile Pârvan**: „*Alburnus Maior a fost un fel de Californie a românilor...*” S-a reîntors la Roșia Montană, după 8 ani, în 2009, când a pus la cale organizarea unui „**Grup independent de monitorizare**” pentru salvarea patrimoniului subteran și suprateran, inventându-și o

ocupație bine plătită: „Am spus de mai multe ori: «noi dăm consultanță!» Eu mi-am lăsat lucrul la București, ca să vin aici. Trăim într-o lume capitalistă, în care consultanța se plătește, mai ales când e făcută de un academician, sau de un profesor universitar. Deci, cine crede altfel, să se întoarcă la epoca socialismului victorios”. Și nici nu putea să fie refuzat, cei de la Corporația „Gold” rămânându-i recunoscători pentru mâna de ajutor întinsă, atunci când era pe foc descărcarea de sarcină arheologică a zonei. A închis ochii și a semnat „descărcarea” pentru 1.100 hectare, deși suprafața cercetată a fost de doar... 2,2 ha! Mizerie intelectuală. Trădare a profesiei! Fals grosolan. Așa s-au petrecut lucrurile și cu Muntele Cârnic, în care echipa de arheologi francezi identificase **70 de km de galerii**. Fără nicio ezitare, în ianuarie 2004, **Ministerul Culturii și Patrimoniului Cultural**, a „oferit” companiei canadiene, oficial, și „descărcarea” acestui munte, pe care, după doi ani de dezbateri, justiția l-a anulat definitiv și irevocabil și a făcut-o o „justiție” total aservită! La presiunea aceluiasi minister, Comisia Națională de Arheologie, a propus un nou Certificat de descărcare arheologică pentru Muntele Cârnic. A existat și un argument al „ofertelor”: fără banii Corporației canadiene nu s-ar fi putut face o cercetare arheologică atât de vastă și spectaculoasă. Prețul plătit e însă imens și nedrept: „sacrificarea Roșiei Montane, în ansamblul ei, care, în loc să fie lăsată generațiilor viitoare, care - cum aprecia și prof. dr. Ioan Piso - ar putea dispune de mai multe mijloace și, mai ales, de mai multă conștiință!

Ministerul Culturii și Patrimoniului Cultural, a coborât chiar și până la faza de instituire a mitei instituționalizate, acceptând ca o companie privată - „**Gold Corporation**” - să plătească, timp de doi ani, toate premiile acordate de minister, în anii 2002 și 2003! Rămâne o adevărată tragedie morală vânzarea conștiinței profesionale, batjocorirea prestigiului profesional al respectivilor indivizi, dar și îngroparea în noroaie a unor importante instituții ale statului. Personaje care încearcă să convingă, spre a susține cu orice preț „Proiectul”, până și aberația că „decuparea galeriilor

romane și reconstituirea lor în altă parte", ar fi o soluție logică și oportună...

Vorba cuiva: atunci, în 2009, acad. Răzvan Theodorescu s-a ntors la Roșia Montană să-și ia „tainul”. Să fi auzit clopotele, care anunțau încă o deshumare? Să fi știut că bat clopotele pentru deshumarea încă unui mort, al cărui cadavru urmând să fie dus în bejenie pentru 800 de lei? Să fi simțit durerea oamenilor care urmează să fie dezmoșteniți? Să fi înțeles ceva din „Proiectul”, care va mutila zona și va lăsa drept moștenire un peisaj selenar, dar și un „sanctuar” de cianuri și nisipuri în care s-ar putea dezvolta o flotilă de canotaj? Și, mai ales, un peisaj de promenadă, pe care să se plimbe nu doar o Europă întreagă, ci chiar o Americă de la Sud la Nord. În „cratere” s-ar putea amenaja circuite turistice sau „ziduri ale morții”, unde s-ar putea desfășura cele mai spectaculoase concursuri de motociclism, sau de „jepp”-uri. Oricum, întemeietorul „Grupului”, **acad. Răzvan Theodorescu** (*maestre, regret, ați confirmat trădările! Și de neam, și de interese! Meschinărie...*) are și destule „idei” privind turismul post Roșia Montană. El așteaptă în primul rând turiști străini. *„Opinia mea - răspunde acad. Răzvan Theodorescu unei întrebări a ziaristei Florentina Tătar - e că românul are această idee, că la Roșia Montană patrimoniul a fost furat, a fost spoliat. Din acest punct de vedere, s-a făcut un rău imens, incomensurabil, Roșiei Montane, dar, sigur, generația viitoare nu va mai fi grevată de aceste lucruri, și atunci vor veni și românii, intelectuali, în primul rând, să viziteze acest loc inconfundabil. Văd de pe-acuma, străinii vor veni cu instrumente, echipamente, să vadă galerii, se vor plimba, trebuie să fie bine primiți, să aibă unde să stea, și atunci restaurarea de acum va fi salutară. Cred că Roșia Montană va fi un exemplu de turism cultural în România...”* Un mare reformator! El, Răzvan Theodorescu, reformează munții, în timp ce Băsescu, continuă să „reformeze” altceva...

Dezastru, dar răspundere în solidar!

E ceață densă în **Cazul „Roșia Montană”**... Curg ape tulburi. O tragedie a unui popor! Și, e de neînțeles, de ce justiția română nu se implică. Tace vinovată! S-au făcut negocieri penale, fără să se țină cont că bogățiile „negociate” chiar au un stăpân: **poporul român!** Cel pentru care nimic nu poate fi secret! **Secretizare?!** **Față de cine?!** Ea nu poate fi decât o „metodă” de mascare a jafului, a corupției, a aranjamentelor bazate pe legile junglei. Și, din nefericire, nu este un caz izolat. Aproape toate documentele marilor „privatizări” au fost ferecate în seifuri, fără să poată fi cunoscute clauzele contractuale, intuindu-se doar, pe măsura scurgerii timpului, că acestea sunt înrobitoare, în timp ce, în țară, dar, mai ales, în străinătate, se-nalță vile și proprietăți ale „**băieților deștepți**”. O listă în care, după cum susțin ziarele, apar și numele „Traian Băsescu” și... „Eba”!

Mugur Isărescu, guvernatorul Băncii Naționale a României, pare un om cu scaun la cap. E greu însă de înțeles în ce „echipă” a jucat atunci, prin 1995/1996, când s-a declanșat cazul „Roșia Montană”. El e cel care i-a întins „**negociatorului**” **Vasile Frank Timiș** o mână de ajutor, declarând ferm că „**Banca Națională a României nu este interesată de aurul de la Roșia Montană! Că el poate fi vândut oriunde**”... Chiar și pe lună, au adăugat cei care apreciau că „dezlegarea” sa este naivă și nerealistă, mai ales că „sacul” cu aur al BNR-ului era destul de sărac. Încât, în 2010, rezerva de aur a României era de doar 105 tone, iar datoria externă trecea în viteză amețitoare de 120 de miliarde euro. O misterioasă dispariție, de mai bine de 100 de tone, „bâlbâită” suspect de „paznicii” Tezaurului României!

Proiectul „Roșia Montană”, un act criminal

La Roșia Montană e-n plină derulare declanșarea **Jafului Mileniului III**. O aventură la care au pus umărul prea multe personaje, interesate să-și asigure, cu lăcomie, belșug pentru un mileniu! Chiar dacă vor exista înțelegeri tacite și obligații către cei care au înlesnit semnarea „Contractului”, obținerea avizelor și, nu chiar în ultim rând, către cei care au asigurat Roșiei Montane statut de „**zonă defavorizată**” (?!), aducătoare de mari beneficii și scutiri de taxe. Chipurile, ca să-i „motiveze” pe „investitori”, să nu cumva să refuze să exploateze bogățiile de aici: **aur, argint, platină, wolfram, uraniu...** Și, Dumnezeu știe câte „surprize” nu vor mai apărea. Mai ales că **Axa „București-Londra-Washington”**, din mintea „cuiva”, nu era chiar o simplă elucubrație!

Cu foarte puține excepții, reprezentate de mari și abjecți profitori ai așa-zisului „**Proiect Roșia Montană**”, 95% din poporul român, proprietar al bogățiilor de la Roșia Montană, se împotrivesc cu înverșunare, considerându-l un act criminal. De mai bine de un deceniu și jumătate, protestele nu conținesc. Se sparg într-un zid construit în jurul unor mari interese politice și al unui președinte: **Traian Băsescu. Toate bisericile** - și românești, și ungurești - **s-au opus cu maximă fermitate**. S-au opus peste 1.600 de oameni de știință din toată lumea și au semnat un document care nu lasă loc declanșării dezastrului „proiectat” prin America lui Sörös! S-a opus **Academia Română**. S-a opus **Academia de Științe Economice**. S-au opus toate bisericile. S-au opus, dar au propus soluții alternative, practice.

Scena „băieților deștepți” se „umflă”!

Când scriu aceste rânduri, pare că se redeschid pușcăriile, iar judecătorii-ocrotitori încep să se sperie de vremea dezgropării matrapazlăcurilor, care îi vor aduce în boxe și pe „**băieții deș-**

tepți”, de ieri și de azi, care au spoliat țara. Lângă ei, își au loc rezervat și cei de azi. „**Băieții deștepți**”, care dau târcoale aurului românesc (și nu doar! Îi înfierbântă și energia electrică!), având modele mai vechi: aluminiul, petrolul, gazul metan, decapitarea industriei constructoare de mașini (IMGB vândut cu... 500.000 de dolari, întregul patrimoniu, din care, doar prin vânzarea „Clubului”, au recuperat întreit întreaga sumă!), Timpuri Noi, Tractorul, Steagul Roșu, Uzinele „Independența” din Sibiu, C.U.G. Cluj, Balanța Sibiu), a combinatelor chimice, siderurgice și metalurgice, a combinatelor de industrie alimentară. Tot „**băieții deștepți**” au fost și cei care au devalizat „CAP”-urile și „IAS”-urile. Ca să nu consemnăm, de pildă, cum a fost vândută cea mai mare bancă românească: privatizarea cu cântec a B.C.R., printr-o lege promulgată de președintele Traian Băsescu. Ea a fost dată, practic, gratis, unei bănci obscure din Austria, căreia, din buzunarele poporului român, trebuie să i se plătească și daune în valoare de 3,75 miliarde euro, pentru preținse „găuri negre” descoperite în următorul deceniu care a urmat „privatizării”! La fel de păguboasă a fost și privatizarea „Petrom”, printr-o Ordonanță de Urgență, din care profitul OMV din exploatarea petrolului românesc, doar în perioada 1 iulie-31 decembrie 2010, a fost de 2,4 miliarde de dolari. Apasă răspunderi grave pe umerii unor guvernări iresponsabile, cum a fost și cea a lui **Adrian Năstase**, în care, în anul 2004, a aprobat ca profitul excepțional (4-10 miliarde euro/an), să nu fie impozitat!!! Trădări cumplite, care au dus la sărăcirea și înfometarea românilor!

Corupții din Mileniul III au adunat însă multă experiență. Ei jonglează pe sârma de echilibristică a legilor, dar, mai ales, dincolo, iar când acestea nu pot fi „driblate” în siguranță, „comenzile” ajung până și prin Parlament, unde, campaniile de „lobby” asigură atingerea „obiectivelor” râvnite. Așa au apărut „miliardarii”... Ei s-au născut din ruinarea industriei, din amanetarea petrolului, a gazelor naturale, din deșertificarea munților, din privatizările „dedicate”.

Cazul „Roșia Montană” este extrem de grav. Aranjorii „afacerii”, considerându-se, peste noapte, proprietari, au fabricat o **Lege a minelor**, care prevedea, inițial, redevența minieră, rentă-cotă fixă, plătită Statului Român (pentru concesiune) de... 2%! (Cea mai mică de pe Planetă!) Când s-au declanșat primele valuri de protest, au ridicat-o la 4%. Praf în ochi! Acum, vor să mai adauge încă două procente, dar „investitorul” a-nceput să mârâie. Cel care, cu 3 (trei) milioane de dolari (!!!) a concesionat, practic, toate perimetrele auro-argentifere ale României. Din Proiectul „Roșia Montană”, partea română - „Minvest Deva” - ar fi urmat să încaseze, prin redevența inițială, 2%, cam 3 milioane de dolari! Adică, exact costul concesionării! Fapt pe care nu l-au permis nici stătuțele uitate prin fundăturile Planetei! Au mai rămas însă fără soluții, destule probleme grave! Dezastre pentru care răspunderea nu poate fi decât în solidar, de la președinte și prim-ministru, până la ultimul funcționar implicat în acest jaf!

Mi-a fost dat, la o dezbatere publică desfășurată la Televiziunea Națională, cum directorul general al Companiei „RMGC”, **Dragoș Tănase**, debita o enormitate, ca să dovedească marca „pleașcă” adusă de acest „Proiect” pentru România! A tot debitat cifre, afirmând la sfârșit, cu seninătate, că în bugetul României vor intra mai mulți bani decât vor lua ei, oneștii „investitori”. La care, nemaisuportând lanțul de minciuni, **ing. Eugen David**, președintele Asociației „Alburnus Maior”, l-a întrerupt, felicitându-l pentru noua aritmetică pe care a întemeiat-o. L-a întrebat scurt și simplu: „Cum adică, României, a cărei participare e de 18,3%, dacă nu cumva să fi coborât la 6%, să-i revină mai mult decât celor de la «Gabriel Resources», acționarul majoritar, care are peste 80 la sută din capital, dacă nu cumva chiar 99,4%?”

O aventură iresponsabilă: Președintele României, umăr la umăr cu „Băieții deștepți”!

E-n a doua legislatură, a fost de cinci ori să „inspekteze” și să accelereze declanșarea exploatării, dar tot n-a priceput că Roșia Montană nu e o localitate plasată într-un deșert. Că are o istorie care, documentar, se scrie de vreo 2.000 de ani, iar arheologic, din vremuri imemorabile. Și, mai ales, că aici există un patrimoniu impresionant, cu vestigii milenare și edificii din secolele 18 și 19, dar și mult mai timpurii. Că aici, s-a scos dintotdeauna aur, prin metode tradiționale, care n-au amenințat nici existența localității, nici viața oamenilor.

Ce țară își permite să sacrifice poate cea mai falnică zonă montană, să dărâme 4 munți, să distrugă 9 biserici, 5 cimitire, dar, mai ales, să dinamiteze vestigii unice ale Planetei? E o aventură iresponsabilă! În fața ei, președintele are o replică naivă: „...*În momentul de față, nimeni n-a dat o alternativă oamenilor din zonă. Când o alternativă viabilă va apărea, îmi voi reconsidera punctul de vedere!*” O opinie care poate induce coșmaruri. De fapt, ce-o fi „președintele” unei țări? Forumul care decide destine, conform propriilor sale idei, bune sau proaste? În plus, instituții competente și-au spus ferm punctele de vedere: „**Nu! Proiectului Roșia Montană**”, așa cum este el gândit acum! Au propus și alternative, pe care președintele Traian Băsescu n-a avut, probabil, vremea să le studieze. Să aibă în capu’ său adunată mai multă chibzuință, decât întreaga Academie Română? Decât toți cei care văd în „Proiect” o catastrofă ecologică, culturală, economică și socială?! De ce atâta nesocotință față de „Nu”-ul ferm al bisericilor românești și ungurești din România?

Cum, necum, aruncând la coșul de gunoi **Convenția privind patrimoniul mondial, cultural și natural** (UNESCO, 16 noiembrie 1972), acceptată de România prin **Decretul 187/1990, Ordonanța de Guvern nr. 43**, din 30 ianuarie 2000, privind Pro-

tecția Patrimoniului Arheologic și **Legea nr. 5/2000**, care declară zona Roșia Montană sit protejat, atentatorii au reușit să „smulgă” **Acordul de mediu**. Instanțele, cu toate presiunile exercitate, l-au anulat însă. Încălca legile României! Ba, nici chiar **Certificatul de Urbanism** pe care îl deține nu este valabil!... El a fost obținut prin votul unor consilieri locali, aflați în conflict de interese, ei sau membrii familiilor lor, fiind angajați ai Companiei „Gold”. Altă problemă greu de rezolvat: a proprietăților pe care n-au reușit să le cumpere.

Chiar, până când veți continua, domnule președinte, să acuzați că „nu s-a dat o alternativă viabilă” pentru cazul „Roșia Montană”?! Ați uitat cât v-ați zbatut, direct sau indirect, ca „P.U.G.”-ul Roșiei Montane - votat în total conflict cu legea! - să condamne zona la dezvoltare strict monoindustrială? Bătuse la uși „investitorul” și s-a dat poruncă să fie servit slugește. Avea în spate, cum v-ați „scăpat” să afirmați, **trei mari fonduri de investiții din America și Europa. Atât de „mari”, încât, și-au bătut joc de România, cumpărând toate zonele auro-argentifere cu... trei angini! Oficial...**

Atenție! Se „fabrică”, la comanda Companiei Gabri-el”, un alt instrument de jaf: Legea de expropriere!

Susținătorii proiectului au declanșat însă o campanie furi-bundă de slujire a intereselor firmei private „Gabriel” din Toronto (Canada), cu sediul fiscal în Insulele Barbados: „**fabricarea” unei Legi de expropriere!** Când am auzit despre un posibil astfel de demers, am crezut că e un zvon lansat de „opозиție”, pentru discreditarea puterii. Dar n-a fost! E chiar adevărat! Chiar a pornit și chiar e în chinurile facerii un astfel de demers, cel puțin straniu și străin de interesele naționale. Și, înainte de toate, anticonstituțional: exproprierea în interesul unor firme private! Se instituie astfel cadrul legal pentru exproprierea proprietăților românilor, în

interesul „investitorilor” străini, care au obținut, sau vor obține, **licențe de exploatare de la ANRM**. (Ce-o fi acest „bau-bau”, prin care se scurg bogățiile subsolului românesc? Cine îl manevrează? Cine îl controlează? În fața cui dă socoteală? Aud - și nu pot accepta - că aici se execută manevre riguros gândite și programate. N-au oare dreptul românii să știe ce se-ntâmplă în „mașinăriile” infernale de aici? Dar DNA, până când se va face că nu știe nimic? Oare când se vor încheia numirile de „politicieni” incompetenți, cozi de topor, dar slujbași umili ai unor tragice interese, care au aruncat țara la periferia Europei?!)

„Mașinăria” care se pune la cale, are în vedere o procedură specială, foarte rapidă și simplă: deținătorii de licențe de exploatare minieră devin și proprietari (!?!), pe suprafețele ce le-au fost atribuite. Urmarea? Statul Român, conform legii care se pune la cale, urmează să-i exproprieze pe proprietarii de drept ai acelor terenuri. Un demers malefic! O propunere legislativă de modificare a Legii Minelor nr. 85/2003 (și ea, elaborată și dedicată special intrării în triumf în câmpurile auro-argentifere ale României, a Companiei canadiene „Gabriel”), o „Lege” pentru care Traian Băsescu se gândește „pro-fund” chiar și la modificarea Constituției României și a altor șase legi! Travaliu, nu joacă, pentru a duce la capăt maleficul demers pornit în martie 2009, de doi senatori: unul de la PDL și altul de la PSD! Alte personaje malefice... Un model de „eleganță” a colaborării între senatori aflați în partide adverse, dar uniți de interese. Și colaborarea lor n-a fost în zadar: toți parlamentarii prezenți au votat în unanimitate **Legea de expropriere a românilor**. Încât, atunci când vor veni „investitori” străini și vor obține licențe de exploatare, să nu mai apară „opozanți”, precum cei de la Roșia Montană, care au ajuns să spună că „doar împușcați își vor părăsi proprietățile!”. Proiectul, trecut deja prin **Senat**, mai are un pas: **Camera Deputaților**... Stă însă în fișetele celebrei „miss” Anastase, și-i va da drumu’, probabil, doar după alegeri. Nu cumva să afle românii ce le pregătesc „aleșii”, mai ales că aceștia ar mai dori încă un mandat de parla-

mentar, neavând niciun interes să-i supere pe alegători. Apoi, riscul ieșirii în stradă a populației... Că, altfel, „miss” Anastase, știind bine regulile numărării, ar reuși să treacă orice lege!

Băsescu îi avertizează pe localnici: Plecați! Trebuie să-nceapă exploatarea!...

Am găsit la Roșia Montană o tragică opinie generală, ca răspuns la întrebarea „*De ce nu se stopează acest Proiect dezastruos?*”. Sunt mulți cei care s-au mândrit din slujirea acestei firme private! Și mulți afirmă că ar vrea să trăiască ziua când vor fi cheamați, în cătușe, în fața instanțelor de judecată, vinovații! Rămân memorabile avertismentele adresate lui Traian Băsescu de câțiva foști mineri, venit la Roșia Montană, ca, din postura de șef al Statului, să-i „convingă” pe localnici să-și vândă rapid proprietățile, pentru a se demara exploatarea zăcămintului.

Românii nu tac, își strigă durerea și pe internet!

La fel de semnificative sunt și opiniile postate pe www.gandul.ro/news/, din care vom reproduce și câteva pasaje: „***Nu vom pleca din Roșia Montană. Așteptăm să fim expropriati și i-am spus și lui Băsescu azi că îl aștept să mă scoată cu armata***” (ing. Eugen David, președinte al Asociației Aurarilor „Alburnus Maior”); „***A nu te da dus de pe pământul tău, în folos obscuro, dar pe termen lung, în ideea a 17 ani de bunăstare spoită - că atât ar dura exploatarea de la Roșia Montană - înseamnă că îți iubești glia și nu accepți s-o vezi transformată în spațiu selenar, cum dorește chiar președintele Traian Băsescu***” (R.M.V.); „***...Doar redevențele reprezintă 4%. Pe lângă asta, Statul mai primește bani, direct la buget, prin dividende, căci ar deține 20%*** (de fapt, 18,3, sau, cine știe, mult mai

puțin!) **din acțiuni, fără să investească nimic** (oare cine o fi proprietarul aurului?!), **și ar primi taxe și impozite semnificative. S-ar mai adăuga și beneficiile indirecte: locuri de muncă, atragerea de investitori, companii de proiect. Este nevoie de toate aceste fonduri, mai ales în zona defavorizată de la Roșia Montană...**"; „**Mascarada exproprierilor în interesul firmei private «Gabriel» îmi amintește de memoriile țăranilor naționalizați în anii '50. La fel le spuneau și atunci: e lege! Apoi, îi luau cu japca și-i băgau în pușcărie! Care e diferența? Care e interesul național? Câteva sute de locuri de muncă? O mizerie! Trădare! O Mascaradă care trebuie stopată!**”... (Ciprian); „**De ce a fost secretizat «Contractul»? De ce nu știe nimeni exact cât revine României? De ce nu știe nimeni ce se face cu banii?**” (Claudiu); „**Nimeni, în România, nu poate fi expropriat pentru o cauză de drept privat, al unui terț. Președintele trebuie să fie de partea legii, nu de partea interesului privat al RMGC**” (Iorgu); „**Trădătorul Băsescu încearcă să vândă încă ceva pe nimic... Mă gândesc cu cât l-a cumpărat firma privată să susțină acest proiect criminal și otrăvit. Proiect de importanță strategică pentru țară, cu o firmă privată? Proiect de importanță strategică cu contract secretizat? Dai oamenii afară de pe pământurile lor, în favoarea unei firme private? Expropriere cu sila, pentru o firmă de care nu știe nimeni? Ce se întâmplă în țara asta? Nu mai aveți rușine de nimeni și de nimic (...)** Jos pălăria pentru oamenii aceia care își apără pământurile și drepturile!” (Cătălin, 1 septembrie 2011, www.gandul.info); „**Munciți, munciți, munciți pe (...) să-i ajutați să se îmbogățească. 1.000 de locuri de muncă - salariu în medie de vreo 8-9.000 lei, e o mare realizare în mintea voastră de (...)** Oare câtă șpagă își ia (...) de la firma canadiană, sau poate chiar are acțiuni acolo. Când veți muri, sper să băgați în groapă și averile pe care le-ați făcut (...), nu vă săturați niciodată. (J.J., 1 septembrie 2011, 14⁴³); „**...Nu mai prostiți pe nimeni cântând despre «binele României». Oamenii s-au cam prins cum e cu binele ăsta al României, din care ies**

permanent mai săraci, mai bolnavi, mai lipsiți de drepturi, cu dreptatea în mână. Știți bine: cine trebuie, iese cu buzunarele doldora. Îl admir pe Eugen David. Domnule, ai curaj, cum n-au mulți în țara asta! Să învățăm de la Eugen David să fim cu fruntea sus și să spunem ce gândim (...) N-am văzut demult pe cineva să-l contreze așa de ferm pe (...) Băsescu (...) Încerci acum, Băseșcule, ultima tâlhărie, cât mai poți, sper să nu-ți meargă, cum ți-a mers cu vânzarea flotei. România se va schimba cu oameni care își apără drepturile până la capăt. Proiect de importanță strategică națională? Să se facă dezbatere și centre de informare în țară, unde, pe bază de semnături, să se înceapă proiectul. Eu semnez NU! Nu este în interesul țării otrăvirea munților. Vreau să văd munți frumoși, pădure și oameni care se bucură de ea. Referendum Național!” (Cătălin, 1 septembrie 2011, 15⁰⁸); „Eu spun să exploatăm cu cap și bine organizat. Adică, să știm ce vindem, cât vindem, cui vindem, pentru câți bani și foarte important, ce facem cu banii. Doar cei cumpătați lasă ceva în urmă. Tu ce vrei? Vrei ca risipitorii zilelor noastre să se folosească de tot ce e valoare? Ai impresia că avem în frunte oameni de calitate, bine intenționați, care știu ce vor și vor obține maximul în beneficiul tău și al copiilor tăi? Aurul ăla stă acolo de atâta timp și se găsesc șmenarii ăștia să îl vândă astăzi. Chiar trebuie neapărat vândut?” (1 septembrie 2011, 15⁴¹); „Țara are nevoie de aur (...) Soluția este o companie 100% românească, la care să fie acționari cetățenii români. Cu toate că munții noștri sunt plini de aur, noi îi cedăm (...) și apoi cerșim de la FMI. Jos trădătorii!” (Dumitru Moț, 1 septembrie 2011, 17⁰⁴); „(...) Românii nu acceptă ca una din bogățiile noastre să ia drumul afaceriștilor din străinătate. Pensiile și salariile nu se plătesc din vânzarea aurului (...), ci dintr-un real și fructuos management economic, pe care nu ai fost în stare să-l implementezi în România, dacă tot te-ai băgat în treburile guvernului” (Dumitru Moț, 1 septembrie 2011, 16⁵²)...

Samsar pe piața țepeilor

Mii de astfel de opinii sunt postate zilnic pe <http://www.gandul.info>. Mai bine de 98% dintre opțiuni, sunt potrivnice proiectului, așa cum se configurează el astăzi. Extrem de aspră este poziția acestora față de implicarea președintelui României într-o problemă extrem de controversată și extrem de păguboasă pentru poporul român. În spatele ei, se ascund interese care duc la devalizarea unei mari bogății a subsolului României, amintind de manevrele care au dus la cedarea, pe aproape nimic, a petrolului, a gazelor naturale, a altor resurse naturale, a sistemului național de telecomunicații. Și atentatele continuă, sub masca dictatelor FMI!

La adresa promotorilor acelor „jonglerii”, se scriu cuvinte extrem de grave, pe care, din respect pentru cititor, am evitat să le reproduc, gen „Vă miroase lumea și pe forumurile hoților”; „Auzi formulare la (...) asta: «cianuri folosite în mod responsabil și sub niște reglementări stricte, menite să ne protejeze»”; „Este violent un om care își apără cu disperare proprietatea din străbuni și luptă pentru a-și conserva mediul, pădurile, pământul, biserica și morții din groapă?! Protestatarii aceia sunt violenți pentru că apără ultima oază de verdeață, ultimul colț de natură neprihănită care mai există în țara asta: **Munții Apuseni**?”; „Unde sunt proiectele guvernului, ministerelor cu atribuții, unde sunt fondurile de sute și sute de milioane de euro, vânturate, rostogolite, risipite sau dispărute de la MDRT (...) pentru dezvoltare în acea zonă?”; „Îmi place, în general, să fiu un cetățean... «disciplinat», să am respect pentru autorități, cu atât mai mult la cel mai înalt nivel, indiferent ce (...) sau (...) e acolo... Dar, de acum, și de aici, lucrurile merg prea departe!”...; „Domnul Băsescu a făcut foarte bine că a acceptat să dialogheze, dar atunci când conversația se transformă în ceartă, e logic să intervii. Eu susțin Proiectul RMGC, mai ales că mă gândesc la localnicii care trăiesc extrem de greu, și care vor ve-

dea viața într-o lumină nouă atunci când locurile de muncă puse la dispoziție de RMGC le vor fi accesibile...”; „...În ce privește Roșia Montană, nădejdea e la Statul Ungar, la Uniunea Europeană (care, cum se știe, s-a pronunțat net împotriva proiectului), pentru că Statul nostru se pare că e cumpărat!”...; „De ce nu a făcut MDRT - ministerul doamnei Udrea - nimic până acum, în acest sens? Ba, chiar a făcut, domnule Adrian! A blocat orice proiect de asistență antreprenorială, în zonă, orice sprijin pentru IMM-uri, orice fonduri europene pentru dezvoltare (pe care le-o fi deturnat în cine știe ce scopuri...), toate acestea pentru a duce la exasperare populația din zonă. De a o duce la limita sărăciei și înfometării, încât, la momentul în care se va pune în discuție «Proiectul Roșia Montană», lumea să se agațe cu disperare de el, ca înecatul de ultimul colac de salvare, să caște oamenii gura întocmai ca rătăcitul în deșert, după o picătură de apă!”...; „(...) Dar această Companie este doar un fel de... samsar pe piața țepelor date resurselor rare, care nu face altceva decât însășilează niște servicii de contracte și subcontracte, pentru a deturna și rostogoli bani dintr-un off-shore în altul, până li se pierde orice urmă...”

Jeffrey Franks trebuie naturalizat și pus șef de guvern. El va stopa jaful!

Comentariile postate pe www.gandul.info, conțin la nr. 74/1.09.2011, 23.09.2011, și o concluzie care trebuie să dea de gândit: **„Da, Statul putea să exploateze în condiții infinit mai avantajoase, direct și fără prepuși și interpuși, și, probabil că mult mai ecologic, aurul de la Roșia Montană. Asta, desigur, dacă Statul - adică Regia Autonomă a Cuprului (RAC), reboțezată «Minvest» - nu ar fi fost angrenată, ruinată și scoasă din joc de mafiile partidelor politice!”**... La care, subscriind, rămâne să adăugăm „modelele” începuturilor devalizării: IMGB, COMTIM, Insula Mare a Brăilei, ALRO Slatina, Sidex, Romtelecom,

Petrom (privatizată cu suma de 668 milioane euro (!?), cât reprezintă profitul pe un an al firmei austriece OMV). Fără a mai pune la socoteală, în acest caz, încă o aberație contractuală: începând cu anul 2005, guvernele Tăriceanu și Boc, plătesc timp de 15 ani (!?), conform contractului de privatizare a PETROM, și Legii nr. 555/2004, sume importante pentru decontaminarea mediului, datorită poluării la care a fost supus mediul în ultimii... 2000 de ani! Cam 10 milioane pe an! Fără să uităm vânzarea băncilor, pentru a satisface interese străine, cum a fost cazul vânzării B.C.R. către o bancă de mâna a doua, ERSTE (Austria). După cum, de-o vreme, se vehiculează ideea „revoluționară” a... „managementului privat” Rizibil! Ce-o mai fi și ăla „management privat”, dat ca temă de lucru de către **Jeffrey Franks, șeful delegației Fondului Monetar Internațional în România**. El e, de fapt, „creierul” guvernării României. Ar merita să-l... „naturalizăm”, să-l punem șef de guvern, după care să ne despărțim de „Fond” - cum s-a mai întâmplat cândva... Amuzându-ne, să-l întrebăm, totuși, pe Jeffrey Franks, despre... „managementul privat”, despre cel „neprivat”, eventual despre „managementul de partid” (sau partinic?). Pentru că, definiții pot fi făcute sute. Importantă rămâne doar **eficiența managementului** și nu cum e „botezat” sau „rebotezat” procesul în sine. Formula „**Statul e un prost manager**” are destule elemente false. E vorba, înainte de toate, de reglementările care guvernează actul decizional, de criteriile care stau la baza selecției, de calitatea managerilor și, evident, a managementului. „Privat” sau... „neprivat”.

Cum vede „Gabriel” „Dezvoltarea durabilă”?!

Peste deal de Roșia Montană, e un alt munte, **Roșia Poieni**, unde au intrat buldozerele și-au fost detonate dinamite încă de pe la jumătatea anilor '70. Atunci începuse goana după cupru. O făcea însă Statul Român și nu o firmă de cutie poștală, cu sediul

fiscal în Insulele Barbados. Nu apăreau astfel nici prevederi suspecte precum: **„Acționarii își asumă reciproc obligația de a păstra față de terți secretul absolut cu privire la informațiile confidențiale referitoare la datele și activitatea Societății”**... Totul secret! Umilirea părții române nu poate fi explicată prin incompetența „negociatorilor”, ci prin corupția generalizată, în „jocul” căreia au intrat personaje sus-puse, încă și azi ocrotite de Justiția română.

Despre aurul și argintul de la Roșia Montană se vorbește cu o naivitate dezarmantă. Se zice că părții române - reprezentată prin „Minvest” Deva - i-ar reveni o cotă de participare de 19,31%. Grati! Fără nicio cheltuială... Afirmății aberante! **Proiectul Roșia Montană - de exploatare și Proiectul Bucium de explorare, sunt prezentate detaliat în licențele de concesiune nr. 47/20 decembrie 1998 (Roșia Montană) și, respectiv, nr. 218/6 aprilie 1999 pentru Bucium. Cine le-a văzut însă? Ele sunt secrete pentru proprietar - Poporul Român!** Articolul 13.2 din Statutul de societate (RMGC) lămurește pe deplin „dărnicia” față de Statul Român: **„După începerea producției comerciale se pot distribui dividende numai după plata și/sau deducerea de către Societate a cheltuielilor și/sau obligațiilor Societății de rambursare a creditelor acordate de instituții finanțatoare, de către „Gabriel” și de alți acționari, precum și plata dobânzilor aferente”**...

E de vânzare și Roșia Poieni!

„Vânarea” **Roșiei Poieni** e veche, iar regulile de „capturare” și „exploatare” nu sunt altele decât cele stabilite în cazul Proiectului „Roșia Montană”. Ele pot duce în final, dacă nu chiar la dividende zero, la sume infime, în caz fericit! De aceea, și spre Roșia Poieni s-au concentrat, cu prioritate maximă, campanii de jaf. Tentația uriașului zăcământ, de peste 1,5 miliarde de tone de

cupru, și a sutelor de tone de aur, argint și metale rare, cât și „mirosul” afacerii, i-a înnebunit pe cei din clanul „**Gabriel și asociații**”! „**Cuprumin**” **Abrud**, e sub un asalt primejdios, dar incapabil să poată reacționa la ordinele Regimului Băsescu-Isărescu-Boc. Cel care, se zice că a stabilit deja și suma „afacerii”: 50 de milioane euro! În loc de o cifră mult mai apropiată de adevăr: 50 de miliarde euro! Primul pas important s-a făcut deja: **guvernul Boc, prin Ministerul Industriilor, a anunțat deja vânzarea Roșiei Poieni, cât și a multor alte firme românești, profitabile.** De aici, conform comentariilor din mass-media, posibil, o parte din sumele destinate campaniei electorale care vine. Cea pe care președintele Băsescu o dorește câștigată cu orice preț, spre a amâna tragedia posibilelor „întrebări” despre dispariția Flotei României! Idee care a-nceput de mai multă vreme să-l sperie pe actualul locatar din Cotroceni, propunând ca de acum, sumele necesare campaniilor electorale să fie asigurate de Guvern. Adică, de către românii - „cotizanții”, evitându-se astfel posibilul „zgomot de cătușe”, pentru cei care își atrag sumele necesare prin astfel de metode. Ce s-ar întâmpla, în cazul unui dezastru ecologic, care s-ar produce la Roșia Montană, prin prăbușirea barajului de 185 de metri? „Partenerul” firmei „Minvest”, „Gabriel”, s-a „scos”: RMGC răspunde strict doar până la suma cu care a contribuit „Gabriel” la constituirea capitalului Societății. Scurt și clar. Restul despăgubirilor interne și externe, și al celor necesitate de refacerea mediului de-a lungul zonei de dezastru, care ar afecta România, Ungaria, Serbia, Bulgaria, Ucraina, rămânând în răspunderea Statului Român. O povară greu de dus, dar și de acceptat!

Spre un catastrofal „Dezastru... durabil!”

„**Dezvoltare durabilă**”? O poveste!... Cu siguranță, singura urmare ar fi un grav „**dezastru durabil**”. „Investitorii”, dau însă unele asigurări, că va mai rămâne câte ceva din Roșia Montană:

nu toate cele 16 sate componente ar fi dinamitate, ci doar patru! E drept, cu biserici, cu cimitire, cu școli și grădinițe, cu primărie, cu monumente istorice și ale naturii. Ele și încă vreo patru munți. Evident, respectând cu religiozitate legile românești și europene... Pe care, atunci când „investitorii” făceau această declarație șocantă, încă nu deschiseseși Constituția României și nici Legea 85/2003, care, la articolul 11 are unele prevederi care, normal, le cam dă pe dos planurile: **„efectuarea de activități miniere pe terenurile pe care sunt amplasate monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervații naturale (...) sunt strict interzise”**. Și, domnilor investitori, la Roșia Montană, sunt cam toate astea! Atunci, cum rămâne cu respectarea legilor românești și europene?! Oricum, Justiția românească v-a tratat cu toată blândețea, însușindu-și, din păcate, unele apeluri politice, dar acolo, unde ați întrecut prea mult măsura, a intervenit. Tot cu prea multă blândețe!

V-ați gândit vreo clipă la impactul „investiției” asupra mediului din Munții Apuseni? Teribilă **„dezvoltare durabilă”**, când se vor prăvăli spre Valea Arieșului și peste Ampoi, cele 215 milioane de tone de șlam și cele 12,3 milioane de metri cubi de apă, când la temperaturi de 26,8°C, se vor evapora cianurile din lac și vântul va duce particule de cianură, în cantități necontrolabile, la zeci de kilometri, unde pășunează animalele moșilor, când apele freatice vor fi „îmbogățite” cu „suc” de „cianuri”! Și, toate astea întâmplându-se într-o localitate protejată prin Legea nr. 5/2000, anexa nr. 3, ca **Patrimoniu Național de Valoare Excepțională!** Pericolul **„sucului de cianuri”** din pânzele de apă freatică, nu-i o poveste. „Iluștrii” proiectanți americani ai mastodontului din Munții Apuseni nu prea au habar de infiltrarea, în apele subterane, a acidului cianhidric, care se formează. Să nu fi aflat acei „proiectanți” că infiltrațiile apei la barajele hidrocentralelor sunt atent supravegheate, iar cantitățile nu sunt deloc neglijabile? Lecții neînvățate de cei porniți pe jaf! Le ofer câteva exemple, din surse riguroase, pentru a pricepe acest pericol în cazul cianurilor din baraj. La **ba-**

rajul „Fântânele”, de pe Someșul Mic, aflat la vreo 10-12 km de Roșia Montană, infiltrațiile au atins, în octombrie 1979, la un an de la punerea în exploatare, 62 litri/secundă, iar la **Tarnița**, cantitatea s-a redus la 2 litri/secundă, după o serie de „injecții” cu beton, în mai multe zone. La **Lotru**, volumul infiltrațiilor este în jur de 340 de litri pe secundă... Să fie alta soarta „sucurilor” de cianuri?!

„Roșia Montană e zonă seismică!” (Gh. Mărmureanu, seismolog)

Nu sunt suficiente motive de îngrijorare, domnilor?! Dar faptul că la proiectarea barajului nu s-a luat în calcul adevăratul grad de pericol seismic, pentru a reduce astfel cheltuielile de execuție a barajului? Un proiect executat, pornind de la **„presupunerea” că Munții Apuseni nu sunt în zonă seismică!** Fapt neadevărat, contrazis ferm de **seismologul Gheorghe Mărmureanu**, care s-a deplasat și a analizat cazul, la fața locului! Da, la Roșia Montană trebuie avut în vedere acest pericol, care e oricând gata să izbucnească!

De ce credeți, domnilor de la Compania „Gabriel”, că „Proiectul” e privit cu o atât de înverșunată ostilitate? Probabil că nici înverșunatul susținător al acestui „Proiect”, președintele Traian Băsescu, n-a aflat, sau n-a priceput încă nimic din starea de spirit a populației, reflectată de studiul sociologic comandat chiar de Parlamentul României. Un studiu extrem de laborios, la care au participat 7.400 de persoane! Știți că 96 la sută dintre cei chestionați și-au exprimat opoziția fermă față de Proiectul Roșia Montană, propus de Compania „Gabriel Resources”?! S-au pronunțat categoric pentru salvarea și păstrarea intactă a sitului „Alburnus Maior” 70 de organizații neguvernamentale, care s-au constituit într-un forum internațional, pentru salvarea multimilenarei așezări moștești, Roșia Montană. Românii le e greu să priceapă „dragostea” și interesele ce-l leagă atât de puternic pe **președintele Traian**

Băsescu de declanșarea Marelui Jaf. O „strategie” inclusă (de unde și... până unde?) până și în prioritățile guvernării Boc. Un proiect sută la sută privat, ocrotit cu disperare, viclenie și interes suspect, de **președintele Traian Băsescu**, de **Radu Berceanu**, **Mugur Isărescu** (nu de mult, primit în Clubul Bilderberg!), **Adrieian Videanu** (și el energic și suspect „avocat” al Corporației „Gold” din Roșia Montană - RMGC. Și el s-a deplasat la Roșia Montană, unde a bătut cu pumnul în masă, ca să priceapă și opozanții Proiectului: *«Proiectul nu trebuie blocat administrativ»*). Pentru el, mina de aur de la „Roșia” e... marmura românească, pe care o jefuiește eficient, dar și... „bordurile”, care au devenit obligatorii pentru administrațiile portocalii!). Din echipă mai fac parte **Theodor Stolojan** și alte personaje fără coloană vertebrală, precum **Călin Popescu-Tăriceanu**. Și lista trebuie completată cu „alți” - cum li se spune la Roșia Montană - „fripturiști”! Unii, s-au mai îndepărtat de „ciolane”, dar nu fără să-și ia „tainul”. Asta e credința celor care se opun Marelui Jaf, afirmată adesea public.

*

...”Aventura aurului” a scos la rampă și alte „conștiințe”, căro-ra „le pasă” de România, precum „șarpelui Boa” de schimbarea polilor magnetici sau de topirea ghețarilor din Groenlanda! Perso-naje cu „experiențe” îndelungate. Revin însă la un vaporean, ju-decat pentru dispariția flotei României, având chiar și tupeul de a-i „aranja” mezinei, conform consemnărilor presei, până și un fotoliu în Parlamentul Europei! El este cel care s-a angajat să fie princi-palul promotor al „Marelui Jaf” de la Roșia Montană... N-a fost în stare să priceapă că extragerea aurului, argintului și a metalelor rare din reziduri miniere se poate face și fără utilizarea cianurilor, aplicând chiar o invenție brevetată de S.C. Larchim din Baia Mare. Aplicând-o, numai din haldele de la Șuior, Roșia Montană și Certej-Deva, s-ar putea obține peste 10 miliarde de euro! E una din soluții, dar, care, probabil, nu e corelată cu alte interese. Într-o gazetă din Baia Mare, am găsit consemnat alt fapt: „**6 tone de**

aur de vânzare!” Din anul 2009, **Remin Baia Mare** a încercat să iasă din insolvența (nu de mine declanșată, ci, făcută, se zice, și cu buna știință a președintelui de atunci, Traian Băsescu!) prin vânzarea unor mine de aur, care îi aparțineau, a unor edificii, cabane, blocuri, foste sedii, drumuri sau terenuri. E-n moarte clinică provocată! E părăsită, distrusă, deși, în anul 2012 stă încă pe un adevărat munte de aur. Jaful din zona Flotației Centrale conține 500.000 de tone de pirită auriferă, din care s-ar putea extrage 6 tone de aur, care ar salva Societatea „Remin” de la faliment! Citez din bine-documentatul articol, semnat de **Ioana Lucăcel**: *„Remin și-ar putea cumpăra libertatea economică în... aur! Mai exact, în 6 tone. Activitatea minieră a lăsat în urmă 500 de halde de steril și 15 iazuri de decantare, care poluează apa, aerul și solul. Adevărata „bombă” ecologică o constituie însă iazul de la flotația centrală, unde sunt depozitate în jur de 500.000 de tone de pirită arsenioasă, care otrăvește întreaga zonă. Vântul, poartă praful încărcat cu pirită și arsen, iar apa poate fi otrăvită de arsenul care se infiltrează în pânza freatică. Potrivit specialiștilor, cele 500.000 de tone de pirită au un conținut mediu de 2% arsen!”*

Aceasta este „bomba ecologică”! Circa 10.000 de tone de arsen se scurg înspre râul Racoș, respectiv spre Săsar. O cantitate enormă, mai ales dacă ne gândim că doza letală de arsen variază de la 120-200 mg la adulți, la 2 mg/kg la copii! „Remin”, pare moartă, dar trebuie ajutată să se-nalțe la pretențiile acestui mileniu. Nu prin închidere sau prin lichidare, ci prin rețehnologizare. Și a „Remin”-ului, și a fostului Combinat „Phoenix”, care ar trebui să fie reutilat și să reproceseze cele mai importante bogății auro-argentifere și de metale rare, de care România nu duce lipsă! E nevoie însă, pentru asta, de înțelepciune și, mai ales, de un dram de respect pentru aceste avuții naționale, care nu sunt de înstrăinat, cu orice preț! E o obligație morală, în primul rând, a Statului Român! Chiar dacă, la un anume nivel, ar putea exista un conflict de interese, cauzat de faptul - și puțini o știu! - că guvernatorul BNR, **Mugur Isărescu**, împreună cu Mihai Tănăsescu,

fost director executiv adjunct al Băncii Mondiale și fost ministru al finanțelor, fac parte din **Grupul European al Comisiei Trilaterale**, subordonată celebrului **Club Bilderberg**. Cel despre care se vorbește c-ar stăpâni lumea! Cât îl privește pe guvernatorul Mugur Isărescu, el este salariatul român care încasează lunar peste 100.000 de lei, la care se adaugă însă și substanțiale premii anuale. Fără ca lui, sau colaboratorilor și subordonaților săi, din „ordine” europene, să li se aplice „tăieri” de 25% impuse de... președintele-șef de guvern Tr. B. Ciudat! Ce căutați acolo, în acea structură atât de hulită și considerată a fi... ocultă, domnule Isărescu? Eu nu am aspirații spre acest „Club”, dar, când mi-a fost dat să aflu că ar fi un **centru de putere ocult**, m-am întrebat, cu naivitate, ce căutați acolo! „Răii” zic că ne vindeți. Eu vă cred, totuși, un oltean onest. Cred că la fel vă judecă și onestul președinte Băsescu!... Chiar să fie adevărat că ați intrat într-o societate secretă, care, după cum spun „bârfitorii”, comandă războaie, prețul pâinii, al benzinei și chiar locurile de muncă. E absurd! Dar, recunosc, trebuie să fie interesantă întâlnirea de relaxare, petrecută într-un hotel de lux, a „Trilateralilor”, cu marii bărbați puternici ai Planetei. Chiar dacă, presupun, că, la Drăgășani, în astfel de împrejurări, stagnează evident până și vânzarea vinurilor „Isărescu”. Deși, s-ar putea chiar, într-o bună zi, să atingă recorduri neluate în seamă.

Adnotări despre „Clubul Bilderberg”

Eu, domnule Isărescu, n-am prea mult habar de acest „**Club Bilderberg**”, dar, din respect, pentru cei ce citesc aceste rânduri, voi preciza și câteva din frământările care m-au îndemnat să nu ocolesc acest subiect, care, mie, cel puțin, mi se pare delicat... E chiar adevărat că acest „**Club Bilderberg**”, care acționează în secret, pentru a controla lumea, nu e „marele dușman”, ci indiferența pe care o arată poporul? Nu pot să nu vă asigur, că, în ce

mă privește, refuz să fiu controlat. Vreau să fiu liber! Atunci, evident, ocolesc acest „Club” și obsedanta lozincă **„Muncește, consumă și supune-te sistemului, pentru că nu există alternativă la lumea minunată pe care am făurit-o pentru tine!”**

Știți ce n-am priceput eu, domnule Mugur Isărescu? Ce legătură are organizarea, la București, a unei reuniuni, inițiată de un fel de “guvern mondial”, sub patronajul Băncii Naționale a României! Cum n-am înțeles nici sărbătorirea regelui Mihai I, sub acelaș patronaj al Băncii Naționale a României, când acesta a împlinit 90 de ani... Ciudate enigme, în vreme ce România se afundă și disperarea românilor ia amploare. Chiar să fie adevărat că la reuniunile “Bilderberg”, într-o vreme, n-au lipsit **Henry Kissinger, George Sörös, Bill Gates, Alan Greenspan** sau **Zbigniew Brzezinski**? Și chiar să fi jurat aceste personalități că se afundă în totala tăcere? Nu poți să nu-ți pui probleme grave, când auzi că pe agenda reuniunilor “Bilderberg” au fost și teme care ridicau problema ca locul guvernelor să fie luat de instituții private potrivite. Așa cum declara, în anul 1999, în revista **“Newsweek”**, **David Rockefeller**.

Să fie doar o simplă sperietoare acest **“Grup Bilderberg”**? Dar faptul că România are doi reprezentanți în “Trilaterală”, **Mugur Isărescu**, guvernatorul Băncii Naționale, și **Mihai Tănăsescu**, fost director executiv adjunct la Banca Mondială, fost ministru de finanțe al României.

Rămâne o simplă întrebare: cine și până când îi manevrează pe români?! Ar merita să explicați românilor cine este, de fapt, cel care, de un „veac” stă lipit de tronul bancar al României?

Alt personaj „exotic”: **Călin Popescu-Tăriceanu**. Bărbat arătos, despre care unii zic c-a fost manechin de clasă. De-acolo a avut de făcut doar un pas spre fotoliul de... prim-ministru al României, din care a dirijat destule „privatizări”, dar a susținut în forță și Compania „Gabriel”, să se instaleze cât mai confortabil la Roșia Montană. Are meritul de a fi avut curajul să-l înfrunte pe - parcă! - eternul președinte, al cărui „hărhăit” și comportament primitiv i-a deranjat până și pe doi dintre mai-marii Europei: **Sárközy** și **Berlusconi**.

El e marele strateg al inițierii neîntârziată a **Marelui Jaf**. Când a aflat că „bursa” din Vancouver, unde se tranzacționează acțiunile Companiei „Gabriel” nu prea mai au trecere, a dat fuga până la Roșia Montană, de unde a transmis un semnal pentru „jucătorii” la bursă: **„Atenție, deschidem mina din Munții Apuseni!”**... Și s-a întetit „jocul”, a crescut „coada” la bursă, iar afacerea s-a umflat cu vreo 30 de procente. Destui răutăcioși legau campania sa de obligații ce-i reveneau din campaniile electorale. Atunci când, pe toate gardurile, puteai zări un chip cu **cicatrici pe frunte și pe obraz** și un slogan: **„Băsescu pentru România”**. Dar și o adnotare răutăcioasă, scrisă cu litere mari, pe benzi îndoliate; **„Băsescule! Unde sunt cele 300 de nave ale flotei românești?”**... Și destui s-au trezit, după ce Tr. B. l-a numit prim-ministru pe **Mihai Răzvan Ungureanu!** Că acesta era „personajul” care îi oferea linia și atitudinea pe care trebuie s-o aibă față de Proiectul „Roșia Montană”. Caz care, vrând-nevrând, te duce cu gândul spre soarta **președintelui Fujimori!**

Comportament țăfnos! L-au incomodat minierii, a desființat minele. L-au „colindat” la Cotroceni jandarmii și polițiștii. A cerut să se emită o lege de reformare a respectivului minister și i-a astâmpărat pe „demonștranți”, lăsându-i fără pâine. L-au suspendat din funcție parlamentarii - cei 322! - a trecut să inventeze represalii: reorganizarea Parlamentului într-o singură cameră, cu cel mult 300 de „fotolii”, lansând și alte idei „exotice”, între care și o nouă hartă administrativ-teritorială! Idei care i-au venit peste noapte. Minte de mare „strateg”... El a inventat și o „axă”: București-Londra-Washington. El, Băsescu, s-a tras de brăcinar cu rușii: **„Marea Neagră, lac rusesc”**. El a lansat și concepte „filosofice”: **„Iarna nu-i ca vara”, „Aici sunt banii dumneavoastră!”**. El, cel mai nebăgat în seamă șef de stat din Europa, motiv pentru care, 20.000.000 de români trag ponoasele: blocaj spre spațiul Schengen, interdicții impuse românilor de a lucra, în unele țări din Uniunea Europeană...

Un președinte care și-a trădat jurământul, inventându-și, dincolo de Constituție, o „fișă a postului”, care îi conferă un statut de

dictator. Prilej de cumplite comentarii și demonstrații ale... „vulgului”. Poartă vina, în solidar cu guvernările Boc, pentru înglodarea țării în datorii, care vor fi plătite în viitor de multe generații: după unele surse, poporul român a fost îndatorat cu sume ce depășesc 150 de miliarde euro! Și sumele cresc, fără ca românii să știe destinația acestora. Dincolo de „păcăleala” că împrumuturile de la FMI și UE ar fi doar „centuri de siguranță”, pentru vremuri grele. Ar fi trebuit să-nvețe de la **Ceașescu** ce rosturi au avut cele 17 împrumuturi de la FMI: ***fiecare leu a fost investit în interes național!***

Revin și asupra altui personaj. Ce-o fi fost în capu' lu' **Adrian Năstase** când a inițiat și aplaudat Legea nr. 555/2004, privind privatizarea „Petrom”? Jaf, în apărarea căruia Parchetul a dat „NUP”, pe motiv că a fost votat în Parlament, și, conform Constituției, „votanții” nu pot fi trași la răspundere. Pot vota cum îi „taie”... interesele! Au imunitate! Imunitate și la jaf! Dar, atunci când, sub mandatul său, prin reînălțarea la Arad a monumentului celor 13 generali-criminali, s-a adus o gravă ofensă românilor? Care să fi fost rațiunile repetatelor prelungiri ale termenelor de revendicare a proprietăților, promise cu prilejul unei vizite a sa în Israel? Ce preț să fi fost plătit pentru reatribuirea de vechi nume ungurești la peste 1.000 de localități românești din Ardeal, anulate de drept prin Legea nr. 2/1968?! Și nu sunt singurele întrebări, care își așteaptă răspunsuri.

Adnotare la 1 Decembrie 1918...

Au trecut 93 de ani de la Marea Unire. Peste șapte ani, va fi **Centenarul!** Ascult transmisiile radio și încerc să reconstitui momente trăite în anii când transmiteam pentru Radio Cluj, ore în șir, ceremoniile de la Alba Iulia. Notez: campania „vocală” a-nceput în clipa în care premierul Emil Boc depunea prima coroană de flori la statuia lui I.I.C. Brătianu. N-are liniște nici la apropierea de statuia

lui Iuliu Maniu, iar la ora 10, la Statuia lui Mihai Viteazul, valul huiduielilor s-a amplificat. Un prea dur examen al rezistenței psihice a unui premier strivit de toiagul unui președinte desțăcător. E, de fapt, o violentă descărcare de suferințe: tăierea unui sfert din salarii, concedierile în lanț, închiderea a peste 200 de spitale și a 300 de școli românești, continuarea privatizărilor scandaloase a ce a mai rămas, amanetarea bogățiilor unor imperii specializate în jafuri economice, modificarea „de urgență” a Codului Muncii, transformându-i pe muncitorii români în sclavi moderni! În prim-plan, perspectiva **Jafului** de la Roșia Montană!...

Un eveniment sfânt al românilor, transformat, din nefericire, într-o arenă de proteste tragice. Țintă generală: atitudinea președintelui Traian Băsescu, considerat de unii, care îl judecă poate prea aspru, dușman înverșunat al propriului popor, reproșându-i **„aventura de a scoate România din rândul statelor sociale”**, în conformitate cu un necugetat concept al „filosofiei” sale. **Tot spre Traian Băsescu se îndreptau și protestele celor care se opun dezastrului pe care acesta vrea să-l impună** - cu ce interese?! - **la Roșia Montană, dând chiar și termene!** „Arena” a fost marțora unui nou protest, pe care, în parte, spre onoarea sa, premierul Emil Boc, se pare că l-a înțeles. **Proiectul „Roșia Montană”**, aparținând Companiei canadiene „Gabriel”, e chiar o aventură, care a fost pusă la cale de personaje care au corupt un întreg „echipaj” din structurile ministeriale ale guvernului României. Personaje bine protejate, care încă - de ce?! - n-au fost nici până azi încătușate!

La București, „recital” de huiduieli „dedicate” tot lui Traian Băsescu, în vreme ce la Alba Iulia mulțimea aplauda îndelung delegația Moldovei de dincolo de Prut, în frunte cu primarul Chișinăului, **Dorin Chirtoacă**. De-acolo, răzbăteau lozinci prin care se dorea Unirea Moldovei de dincolo de Prut cu România. Printre steagurile tricolore, două bannere: **„Ridică-te, Ștefane, cu brațul tău cel Sfânt și-unește Basarabia cu al Patriei pământ!”** și **„Basarabia e România”**...

La Oradea, încă o „opinie” stupefiantă a „eroului” **Ladislau Tókes** (de ce v-ați „rebotezat” **Laszlo**? Să păreți mai ungur, părinte?!). E treaba dumneavoastră, a lui Tr. B., care v-a promis ajutor la „europarlamentare” (!?), și a Ungariei, de ce v-au înnobilit cu faima de „vicepreședinte al Parlamentului Europei, post ce revenea de drept, prin jocul „algoritmilor”, nu României, ci... Ungariei!). Însă, de 1 Decembrie 2011, ca destui români „recunoscători” față de țara care i-a crescut și ocrotit, ați adresat o scrisoare, deschisă, urând sărbătoriiilor să „**înghită**” fără noduri la „**plăcuta sărbătoare de 1 Decembrie, Ziua Națională a României**”. Cu „bunul simț” care vă caracterizează, și cu „dragostea” pe care o purtați chiar și propriei familii, ați adresat o „emoționantă” epistolă românilor. Din ea am aflat despre furia care v-a apucat, reclamând că „*în urmă cu 91 de ani, încălcându-se mai multe principii, și fără să fie consultată populația ungară implicată, Transilvania și alte regiuni ale Ungariei, au fost rupte de «țara mamă»*”. E motivul pentru care, de vreun sfert de veac, tot cereți „**autonomia Transilvaniei**”! Deși, n-am prea înțeles, sfinția voastră, a cui autonomie: a românilor, a secuilor sau a ungarilor... „*Dacă teritoriile ni s-au luat - cum vă văitați - măcar să ni se asigure pe aceste teritorii drepturile minoritare și autonomia națională, așa cum prevede chiar Proclamația de la Alba Iulia, din 1918...*” Continuați, cu diabolică încăpățănare satanică, să „morfoliți” ziceri cum că vi „*s-au luat teritorii*”. Când?! La dezastrul de la Mohács, petrecut în 29 august 1526? După aceea, în vremea când Ungaria a devenit **pașalâc turcesc**? În 1848, când Ungaria a încercat o primă anexare a Ardealului, prin acel celebru punct 12 al „Proclamației”? În 1867, când „țara mamă” a dumneavoastră și-a recunoscut suveranitatea, anexând, sub pălăria Imperiului, pentru 51 de ani, atât de mult râvnitul pământ? La 1 Decembrie 1918? Mai studiați istoria, părinte Tókes. Și mai faceți-vă câte o cruce satanică!... Continuând să mințiți și să agitați un popor demn, cum este cel ungar, vă va bate Dumnezeu!

...Și mai scrieți, părinte, că „*e inadmisibil și intolerabil faptul că, în Transilvania, aparținând României, în țara noastră natală, la*

universitatea noastră, odinioară maghiară, din Târgu Mureș, noi maghiarii, azi nu mai putem avea nici măcar secție maghiară de sine stătătoare”... Iar mințiți, părinte! Cred că trăiți o realitate paralelă!... Aveți un „fix” din care nu mai reușiți să ieșiți. V-ați blocat. Încercați, totuși, să găsiți răspuns la o altă întrebare: de ce oare secțiile și facultățile cu limba de predare ungară nu-și completează nici măcar locurile „bugetate” de Ministerul Învățământului din România?! Nu cumva pentru faptul că sunt atât de multe, încât nu mai are cine să le ocupe? Iar dacă ați amintit de Tg. Mureș, cred că memoria v-a jucat feste. Ați uitat că acolo funcționează o puternică secție care pregătește viitori medici etnici, dar și o facultate care asigură în special scenele ungurești cu artiști.

În rest, deși nu stiu din ce rațiuni, vă felicit că susțineți programul „**Salvați Roșia Montană**”, alăturându-vă corului numeros, care, sper, până la urmă, va fi ascultat de cei în măsură să evite **Marele Jaf**, dar, mai ales **Marele Dezastru Ecologic**! Urmăriți, cred, excentrica și gălăgioasa campanie „pro”, pentru care Compania „Gold” aruncă sume uriașe. Ea a ajuns la faza în care comentatorii de mass-media au ajuns la saturație, efectul fiind invers.

Acum, spre sfârșitul anului 2011, cei de la „Gold” și marele strateg al manipulării, Radu Naumovici, au mai găsit un client care au început să-l arunce pe piață: **Alin Croitoru**, născut în Roșia Montană, iar în prezent student în ale mineritului, la Petroșani. „Batalionul” de redactare a „**Scrisorilor către România**” i-a scris un text după șablonul general, punându-i în gură fraze precum „*Vin dintr-o familie cu mineri din moși-strămoși. Tatăl meu, bunicul meu, au ieșit la pensie din mină*”, „*Suntem una dintre miile de familii care au clădit prin minerit, de 2000 de ani, nu doar Roșia Montană, ci mare parte din Apuseni*”, „*Aș vrea să-i rog pe toți românii care se împotrivesc mineritului la Roșia Montană să se gândească și la noi*”, „*Sunt tânăr. Vreau să muncesc în țara mea, nu prin lume!*”...

Și ce vei face, tinere Alin Croitoru, după 17 ani când din Roșia Montană va rămâne doar dezastrul lăsat de această firmă „Gabriel”? Vei lua sapa și lopata pentru a obloji dezastrul, încă o vreme. Apoi?!

Liber la concesiuni și în Marea Neagră!

Scriitorii de „scrisori”, pregătite de echipa „Naumescu”, l-au pus pe bietul om și să semneze. Omului căruia nu i-au spus că, de fapt, vor fi doar câteva sute de locuri de muncă, iar după închidere, nu și-ar mai găsi absolut nimic de lucru. Nici chiar în mult trâmbițata poveste mincinoasă despre turismul, care s-ar naște la Roșia Montană... O poveste tragică, cu oameni iradiați, cu oameni torturați...

Cred, părinte Tőkes, că și dumneavoastră v-au dat lacrimile. Semn că și-a ales bine Compania „Gold”... „batalionul” de „scriitori” de... **„Scrisori către România”**. Iar „duetul” parlamentar **Greblă-Rușeț** (plecați acasă, domnilor, lăsați locurile oamenilor care au demnitate!), a „fabricat” o lege, prin care să se poată expropria cu forța oricare imobil care stă în calea „investitorilor”. Alt război declarat proprietății românilor, dar nu pentru interesul național, ci dedicată unei firme private, „Gabriel”, care să poată jefui cu toată lejeritatea, patrimoniul auro-argentifer de la Roșia Montană. Pentru început! Cam așa s-ar putea sintetiza „mesajul” legii: **ai obținut din partea Agenției Naționale a Resurselor Minerale o licență, ai asigurată și exproprierea!** Aștia toți, părinte, sunt chiar mai mincinoși și mai prăpăstioși decât dumneavoastră! Chiar n-au niciun Dumnezeu. Nici „**Greblă**”, nici „**Rușeț**”, care au „gândit” Legea, nici cei care au votat-o! Niște „păpuși” telecomandate...

Oricum, România e sufocată de „dragostea” firmelor canadiene. Și-a început „marșul” spre România și **Compania „Sterling”**, care s-a „înțeles” deja cu generosul Guvern al României, să i se transfere unele cote de participare la drepturile de explorare a unor perimetre din platoul continental al Mării Negre, câștigate la Tribunalul Internațional de la Haga, într-un lung proces cu Ucraina. E ultima ispravă a fostului **prim-ministru Tăriceanu**. Ultima semnătură pe care a dat-o, înainte de a se „retrage” și a lăsa scaunul lui

Emil Boc! El a „măritat” zonele **Ana și Doina**, care fac parte din perimetrele **Pelican și Midia**. S-o fi făcut-o chiar așa, de capu' lui?!

A știut Tăriceanu ce face! Poate le deschideți ochii și colegilor dumneavoastră unguri din guvernul României să nu intre în acest joc murdar. Mai ales că în acest **Contract al Rușinii** ar trebui să fie și semnăturile miniștrilor Culturii (**Kelemen Hunor**) și Mediului (**Borbély László**). Chiar dacă „lobby”-stul nr.1 al „afacerii” Roșia Montană e prietenul dvs., Traian Băsescu. Cel care v-a promis ajutor pentru a intra în Parlamentul Europei. Nu ezitați! Fiți sigur că nu va mai apuca să soluționeze și cererea pe care i-ați adresat-o, de a introduce „**principiul proporționalității etnice**”, în legislația electorală românească. Conform acestui „principiu”, pentru minoritatea ungurească ar trebui să nu mai existe pragul electoral de 5%, ci să fie rezervate locuri în parlament, proporțional cu numărul celor care s-au declarat unguri la recensământul din 2011. Prin retragerea semnăturilor celor doi miniștri, veți câștiga nesperat de mult: din respect, moții vor vota în corpore candidații unguri, și, în special, pe cei ai **Consiliului Național Maghiar din Transilvania**, pe care îl conduceți. Mai ales că, la acea oră, după prognoze sumbre, s-ar putea ca Traian Băsescu să aibă treabă prin tribunale românești și internaționale!

Ministrul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, **Ion Arion**, împreună cu directorul ANRM, **Alexandru Pătruți** (Păziți-vă libertatea, domnule Pătruți! Sunt vremuri în schimbare, care vor apropia judecarea jafurilor comandate!), duc planurile mai departe. Și-au fericit „partenerii”, oferindu-le cotele de participare promise către **Sterling Resources Ltd**, **Petro Ventures International Ltd** (20%) și **Gas Plus** (15%). Le-a „oferit” și licențe valabile până în luna mai 2014, dar și două perioade de prelungire, fiecare cu durata de câte trei ani. **Mike Azancot, președinte și director general executiv al Sterling Resources**, a dat și un comunicat: *„Deși suntem în așteptarea documentației finale privind înțelegerile convenite, putem confirma faptul că întâlnirile organizate la București, anunță o nouă eră în privința planurilor*

noastre viitoare în România. Recenta modificare a legii române privind autorizarea lucrărilor de construcții, aprobarea transferului unor cote de participare și soluționarea problemei termenelor contractuale, vor permite reluarea operațiunilor de explorare și dezvoltare în Marea Neagră...”.

*

...Și-mi amintesc, ca prin vis, că România avea prin Marea Neagră câteva „platforme” petrolifere, fabricate și la Galați. Că zburau zilnic elicoptere care duceau și aduceau de pe „Platformă” oamenii care lucrau acolo. N-am mai auzit nimic despre ele, în afara unor zvonuri că au fost văzute plutind spre alte mări și zări... S-or fi saturat și ele de... România! Să fi luat drumul deja uitatei flote a României?! Oricum, nicio legătură cu... Băsescu!

Strategiile „Băsescu” au intrat în zona unor descifrări penibile! Sper, domnule Tr. B., că nu vă sunt străine reacțiile. Le transcriu și eu, după ultima „mutare” strategică, prin care ați numit prim-minis-tru pe fostul ministru de externe M.R.U., cel care a „vândut”, ca să folosesc terminologia „vulgului”, **„Moștenirea Gojdu”** de la Budapesta (gurile rele vorbesc, nedocumentat, că ar fi făcut-o în memoria bunicii sale, unguroaică, de la care ar fi învățat și limba ungurească!) Ungariei. Sloganurile ar fi bine să le știți și, eventual, să le combateți: *„Toată lumea știe, ne conduce SIE!”*; *„Jos guvernul securist/Conduc de un utecist!”*; *„Nu vrem javre ordinare/Vrem oameni de valoare!”*; *„Vrem cultură/Nu vrem dictatură!”*; *„SIE, lasă-ne/Bani de educație!”* Nu știu cât veți pricepe, domnule Tr. B., din aceste segmente, neinventate, dar care, seară de seară fac obiectul manifestațiilor de protest ale românilor, dar analizați-le, și, dacă veți lua logica hotărâre, veți fi aplaudat, chiar dacă nu iertat. Mi-e dat să aud însă și slogane de gravitate maximă, de care n-aveți cum să fiți străin: *„România, nu mai fi/Colonie FMI!”*; *„Afară, afară/Cu FMI, din țară!”*.

Scene care ar trebui să vă dea de gândit. E o prea elegantă invitație la ieșire de pe scenă! Ascultați glasul rațiunii. Plecați! E

un glas pe care, fără să vreau, îl aud în fiecare clipă. Încă un pas, e greu de crezut că l-ar susține cineva. Poate, zic unii, o mai fi rămas vreo navă!...

Tupeu și obrăznicie

Compania canadiană „Gabriel Resources” știe bine ce vrea: profit maxim! Cu orice preț... De la faza de amenințări cu penalizări grave, conform „Contractului” secretizat, a-nceput să arate un dram de „bunăvoință” față de țara care deține bogățiile, pe care „Gabriel” și le dorește cu atâta sete. S-a reșezat la masa renegocierii aceluși blestemat document, încheiat de indivizi corupți, care au trădat interesele naționale. „Negociatorii” au pe masa de lucru trei alternative: în două, să rămână redevența de 4% din valoarea producției (inițial a fost 2%!!!), păstrându-se cota de participare a Statului Român de 19,3%, sau aceasta să fie majorată cu 5,7 procente, ajungând astfel la 25%, iar a treia soluție - propusă de Statul Român, este creșterea redevenței la 8%, cu menținerea cotei de participare de 19,3%. Altă „negociere” în genunchi! Iar redevența, chiar cea de 8%, e între cele mai mici de pe Planetă!

Tonul „negocierii” îl dau... „oaspeții”: „Gabriel Resources” acceptă doar varianta unei ușoare creșteri a participării Statului Român la proiect, refuzând categoric majorarea redevenței, la 8%, dublă față de cea în vigoare. Deși, nivelul redevenței e stabilit de lege și nu poate fi negociat de un investitor, oricare ar fi el! Și evident, Companiei „Gabriel”, nu-i convine. Motivația adusă de investitor: **„e inacceptabilă datorită impactului asupra profitabilității proiectelor miniere, și riscul de nefinanțabilitate”**. Acceptarea ideii unei ușoare creșteri a cotei de participare a Minvest Deva - **„în limite rezonabile”** - s-ar putea traduce într-o cifră maximă de 22,5%. Cu condiții, însă: prin crearea unui cadru legislativ permisiv, de îmbunătățire a activității operatorilor minieri. E „tonul”

dat de Compania „Gabriel Resources”, care controlează categoric „afacerea”, cu 80,68% din capitalul societății mixte „Roșia Montană Gold Corporation”.

Partea română, prin reprezentanții Ministerului Economiei, au intrat în negocieri cu pretenția de creștere a cotei de participare de 30-33%, pe care a coborât-o apoi la 25-27%, însoțită însă de o clauză esențială: **în cadrul Companiei „Gold Corporation”, deciziile să fie luate de acționari pornind de la 50%-50%**. Canadienii au respins și propunerea „clauzei de control”, solicitată de partea română. Cât privește îmbunătățirea cadrului legal, discuțiile au ajuns în impas. Partea română a precizat că Guvernul României nu se poate angaja pentru aprobarea unor legi, cum ar fi **modificarea Legii minelor**, aceasta fiind de competența Parlamentului. La care „negociatorii” părții canadiene au precizat că nu e vorba de obligații asumate de Guvern, ci de includerea unei clauze care conține **condiții suspensive**, oferind și explicații suplimentare: „Gabriel Corporation”, adică „investitorul”, ar accepta o creștere a participației Statului Român, dar aceasta în momentul când apar **„condiții obiective pentru progresul Proiectului”**.

Adică, obrăznicie! Pe care, un guvern demn, trebuia s-o taxeze ferm: eliminarea așa-zisului investitor! „Investitorul” a venit pregătit pentru a executa **Marele Jaf!** Tupeu, obrăznicie fără limite, gata să ceară până și binecuvântarea Guvernului, sub pălăria căruia ar vrea să devalizeze bogățiile din Munții Ardealului. Mai ales că, se pare, Guvernul, neavând competențe, nu s-a angajat să-și asume obligații pentru îndeplinirea condițiilor cerute de „**Gabriel**”, ci, doar, a promis că le va susține. Cât despre nivelul redevenței, **ing. Alexandru Pătruțiu, președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale (ANRM)** preciza: „*Vrem să stabilim un nivel al redevențelor astfel încât nici Statul Român să nu piardă, și nici investitorii să nu fugă*”... În august 2011, Ministerul Finanțelor a prezentat un proiect de Ordonanță de Guvern, care prevedea creșterea redevenței pentru aur, platină și argint de la 4 la 6%, din valoarea producției. Guvernul nu l-a aprobat însă! Ela-

borarea lui s-a făcut sub presiunea președintelui Traian Băsescu, mereu ferm pe poziție: **Proiectul „trebuie făcut”!** S-a trezit, în sfârșit, Traian Băsescu, că trebuie **„renegociată partajarea beneficiilor”!** L-au trezit, se pare, protestele prelungite și au cerut renegocierea obligatorie a „Contractului” pentru exploatarea mini-eră. Ba, de necrezut, Băsescu, susținătorul „Marelui Jaf”, a spus public, s-audă și cei de la „Gabriel” că Statul are și alte pârgii, mai ales că redevența se află în Legea Minelor, și nu în Contractul de Exploatare.

„Gabriel”, marele șarlatan, atacă în forță!

Și povestea nu s-a încheiat. Acționarul majoritar, „Gabriel Resources”, șocat de reacția firească a părții române, o delegă pe directoarea tehnică de la „Gold Corporation” să facă o declarație publică: *„Reprezentanții RMGC sunt dispuși la orice discuții cu oficialii Statului Român, privind beneficiile din Proiectul de la Roșia Montană, dar că participarea României este deja „competitivă”, având în vedere că 56% din beneficiile acestui proiect rămân în România - din taxe, impozite, redevențe, precum și sume din vânzarea aurului și argintului”.* Altă mare obrăznicie!

Duceți-vă, cu actele voastre de „caritate” cu tot! Cinism de joasă speță: v-ați apucat și de cumpărat cadavre! „Socoteli” greu de acceptat! Patru munți și o bună parte din Roșia Montană, cu 2000 de ani de atestare documentată și cu alți 5-6000 de ani de atestare arheologică, un depozitar de istorie, cultură și tradiții, locul unde încă se mai păstrează vestigii dacice și romane. Un loc sfânt pentru români. O zonă populată, domnilor, nu deșert! Doar interesele unor politicieni corupți v-au deschis porțile. Locuitorii nu vă vor. Le aduceți moartea, cărând 200 de mii de tone de otravă, adică cianură, și 150 de mii de tone de dinamită. Cel puțin! Cu ele vreți să smulgeți, nu 300, ci mult peste 1.000-1.500 de tone de aur, argint, de săturat tot globul, și metale rare, în secundar, care

vor fi, cu siguranță, marile capturi dorite. Pentru aceste interese sunteți dispuși să recurgeți la orice, inclusiv la șantaj, dar și la organizarea unor acțiuni încadrate juridic la „**crimă organizată**”. Cum, știți, desigur, chiar și au existat cazuri!

N-aveți pic de respect. N-aveți niciun Dumnezeu! Cumpărați până și cadavre: 8.000 de lei bucata, cu sau fără coșciug. **Lăsați-i pe moți în sărăcia lor și duceți-vă!** Că vreți să vă continuați gesturile mercantile privind „sponsorizările”? Cărați-i, în continuare, pe cei ce vor să susțină echipa de fotbal CFR Cluj! Numai că și ei au fost treziți de spectatori și, mai ales, de galerie. Ei au cerut ruperea contractului de publicitate. Gata! Niciun afiș, niciun spot „gândit” de Marele Manipulator Radu Naumovici nu va mai fi văzut pe acel stadion. Oamenii au ajuns la saturație. Iar autobuzele care au cărat „galeria” proprie prin toată Transilvania, spre a susține Proiectul și de a-i convinge că el e cel care va aduce bunăstare pentru toți români, mai pot aduce în continuare spectatori la Cluj, pentru a vedea meciuri de fotbal. Fără contract însă. El a fost rupt unilateral. Ajutați-i și pe cei de la echipa de baschet „U Mobitelco”, din capitala Ardealului, oferiți bomboane celor care vin să vadă spectacole la Opera Națională Română din Cluj-Napoca, împachetate frumos, purtând sigla „Gold Corporation”, implicați-vă, mai departe, în viața primăriilor din Munții Apuseni și cumpărați-i pe toți primarii. Ajutați populația să înțeleagă pe cine au ales. Țineți, în continuare, mass-media sub control. Evident, dacă încă nu v-au enervat campaniile, în care, pe acel **Carol Migne**a l-ați învățat să-și învârtă artistic degetele de la mâna dreaptă, ca un veritabil jongler, iar pe împletitoarea de ciorapi, fostă soție de preot romano-catolic, să mimeze suferința, pe care, probabil, i-a produs-o divorțul. Dar Echipa de redactare a „**Scrisorilor către România**” n-a șomat. L-a găsit și pe **Constantin Furdui**. Are 33 de ani și fără un loc de muncă, a trăit ani de coșmar: „*Acum sunt angajat temporar, dar frica n-a trecut...*”. Omu’ a lucrat la firma de stat, pe care „prognostiții” țării, au închis-o. Avea pe-atunci un loc de muncă sigur. Declară - de fapt semnează cu naivitate! - că ar vrea ca la Roșia Montană să lucreze toți moșii care n-au azi de lucru...

Interese sălbatice!

Fie-mi permis să vă-ntreb ceva, domnilor de la „Gabriel Resources”: cât din aurul pe care urmează să-l extrageți - dacă, totuși, Statul Român nu se va trezi, să priceapă în ce joc l-au băgat „negociatorii” corupți, în 1996 - ați vândut și cât a mai rămas de vândut? E o întrebare firească. Nu e deplasată! Știți bine ce clauze ați strecurat. V-o amintesc mai întâi pe aceea că RMGC poate vinde, în avans, **aurul și argintul**, care urmează să fie extrase. Dar **platina**? Dar **vanadiul**? Dar **wolframul**? Dar **ruteniul** (842 gr. la tona de minereu)? Dar **iridiul** (585 gr.)? Dar **uraniul**, despre care se tace! Mult prea multe „dar”-uri... Metale vândute în avans, pentru finanțarea operațiunilor Corporației „Gold” din Roșia Montană. Leg de această „clauză” alta: cât timp Minvest Deva va avea datorii rezultate din majorările de capital, față de acționarul majoritar, „Gabriel Resources”, Statul Român nu va încasa dividende! Și, slavă Domnului, „Minvest” are datorii de cel puțin 26,14 milioane de euro, rezultate doar din împrumutul necesar pentru participarea la ultima majorare de capital... Altfel spus, ce va avea de încasat România din acest **Mare Jaf**?! Mai ales că, încurcându-vă în socoteli, ați lăsat de înțeles că ați venit în România hotărâți să „pierdeți” 5 miliarde de euro. Cel puțin eu am înțeles așa. La un moment dat, ați anunțat public că zăcămintul de la Roșia Montană ar conține cel mult 200 tone de aur și vreo 500 de argint. Ar valora, deci, în jur de 1,5 miliarde euro. O „investiție” pentru care va trebui să cheltuiți... 6,5 miliarde euro! Adică, ați venit să faceți o afacere strașnică: să pierdeți 5 miliarde! Iar Statul Român (de fapt, poporul român!) refuză, deocamdată să vă lase, în timp ce, dacă s-ar realiza un Referendum Național, vreo 97 la sută dintre români, v-ar invita să plecați și să găsiți în altă parte a lumii o afacere din care nu să pierdeți, ci **să câștigați 5 miliarde**, sau mai mult. Poate chiar **100 de miliarde**, cât au calculat majoritatea specialiștilor români c-ați căra de la Roșia

Montană. Mai ales că sunteți într-o situație grea, care v-a obligat să reduceți capitalul social cu 252,7 milioane de lei, de la 612 milioane de lei la 359,8, prin diminuarea valorii nominale a acțiunilor, de la 1,43 lei la 0,84 pe unitate, spre a vă acoperi pierderile din rezerve. Citez din anunțul făcut în Monitorul Oficial: *„Reducerea de capital se va face în temeiul articolului 153 al Legii 31/1990 privind societățile comerciale, având în vedere pierderile constatate prin aprobarea situațiilor financiare ale anului 2009 și care nu au putut fi acoperite din rezerve, și în temeiul hotărârii Adunării Generale Extraordinare a acționarilor din data de 14 decembrie 2010”...* Și-am mai aflat și despre alte necazuri care vă dau târcoale, existând până și un orizont teoretic al dizolvării. Eveniment - pe care românii de bună credință, l-ar aplauda! - s-ar produce dacă Consiliul de Administrație ar constata că, în urma unor pierderi, activul net al Companiei „Gold Corporation”, determinat ca diferență între totalul activelor și totalul datoriilor acestuia, s-a diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris. Dacă Consiliul nu hotărăște dizolvarea, atunci, Compania este obligată ca până la încheierea exercițiului financiar următor *„să opereze reducerea capitalului social cu cel puțin cuantumul pierderilor, care n-au putut fi acoperite din rezerve”*. Potrivit datelor deținute de Ministerul de Finanțe, RMGC a raportat în anul 2009 pierderi de 162,8 milioane lei, iar în 2010, acestea s-au ridicat la 165,4 milioane lei.

Jaf sub patronaj mondial!

Proiectul minier RMGC e unul extrem de controversat. Un jaf de proporții. Nedorit. În fiecare etapă a dezvoltării lui - care a început în urmă cu 14 ani (1997!) - au existat controverse flagrante: transferul ilegal al licenței de concesiune, al celei de exploatare, de la Minvest la RMGC, impactul asupra mediului (descărcarea de sarcină arheologică, protejarea mediului etc.), conservarea

patrimoniului istoric. Un proiect contestat de Academia Română, de mii de savanți și oameni de știință din întreaga lume, de Biserica Națională Ortodoxă, de celelalte biserici românești, ungurești și de alte confesiuni.

În spatele Marelui Jaf se regăsesc, se știe, nume din prima linie a bussines-ului mondial, precum **György Sörös, John Paulson, Beny Steinmetz, Thomas Kaplan...** Sunt, de aseme-ne-a, destule acțiuni subterane, croite de minți viclene. Rămâne, totuși, o enigmă: cum s-a ajuns până atât de aproape de... faliment? Și, nimeni nu știe ce va urma, mai ales prin vremurile tulburi pe care le traversează mai ales țările din zona de dominare a monedei euro...

Să fie bani aruncați spre cei care încă nu sunt convinși că e nemaipomenit ce faceți pentru România, domnilor de la „Gabriel Resources”? Să fie aici și cheltuielile uriașe cu „reclama”, spoturile acelea nerușinate, încărcate de minciuni și promisiuni? Sumele care au intrat și continuă să intre prin buzunarele unor personaje de teapa **acad. Răzvan Theodorescu** și **acad. Alexandru Vulpe, Cosmin Pop**, din București, sau a profesorașilor care stau cu mâna întinsă spre „premiile” și indemnizațiile promise de **Corporația „Gold”**, „fiica” din România a **Corporației canadiene „Gabriel”**? Concurs de cerșit, care îl are printre candidați și pe „arheologul” de „epocă romană”, **Alexandru Diaconescu**, un personaj tragic, dispus să sacrifice până și vestigiile de epocă romană de la Roșia Montană, în care se declară „specialist” (!?), pentru a-și încasa onorariile, ținând - jenant! - trena celor care, cu armele dinamitării vestigiilor, au în vedere „mimarea” reconstructivă a unor monumente unice ale Planetei! Ei, cu foloasele, românii, cu ponoasele. Și nu ne rămâne decât să defilăm cu pancarte, cu lozinci gen „**Noi i-am ales, ei au cules!**”...

Lor, acestor cozi de topor, **epigramistul Eugen Albu** le-a dedicat un catren de mângâiere:

*„Au promis la fiecare
Slujbe, că sunt generoși din fire
Nu numai la înmormântare
Dar chiar și de pomenire!”*

Români, vi se mai pregătește ceva!

Tot președintele Băsescu a sărit în față, anunțându-și țara că mai vrea să repornească încă două mine, dar ele să încapă pe mâinile unor firme românești. Nemaipomenită găselniță... Teribilă „indicație”! Sub domnia lui s-au închis, și vrea să se redeschidă, tot sub sceptrul lui prezidențial. Atunci, erau declarate „nerentabile”, dar iată, în 2011, după vreo cinci ani, aurul de aici s-a înmulțit, devenind sursa principală de salvare a sărăciei visteriei. Iar el, președintele, a ajuns la matura înțelepciune, concentrată în câteva fraze emoționante. Vrea ca rezervele de aur ale BNR să ajungă de la 103 tone la 200 tone: *„Acum susțin proiectul mai mult ca oricând, nu din motive sentimentale, ci din motive pragmatice. Vedeți ce se-ntâmplă cu toate monedele - au probleme de stabilitate și probleme de depreciere. Eu vreau să văd începută exploatarea! (...) Avem nevoie de acest aur pentru rezerva Băncii. România are acum 103 tone de aur în rezervă și cred că din exploatare, în teritoriul național, ar trebui să ne ridicăm rezerva la cel puțin 200 de tone în următorii ani. Vedeți ce volatile și nesigure sunt monedele. **Ca șef de stat, parcă aș vrea să îmi pun țara în siguranță. De aceea exploatarea trebuie să înceapă. Cred că România trebuie să mărească rezerva de aur pentru viitor...**”* (Ce „președinte”... inteligent! El închide mina, și tot el o redeschide. Om pragmatic... Erou național!)

Știe președintele totu’ și despre Roșia Montană: că în zonă sunt 300 de tone de aur, 1.600 de tone de argint, că redevența în proiect este de 4% (la început a fost doar 2%!!!), ce ar însemna că ea aduce gratis 12 tone de aur în rezerva BNR. Aur ce ar reveni din cele 20% din acțiuni (Nu erau doar 19,3, domnule președinte?!), restul de 80% aparținând firmei canadiene Gabriel Resources! Mai speră ceva „președintele”: că, prin negocieri, România ar putea obține ceva mai mult. Continuându-și „profunda” cugetare, președintele în exercițiu, Traian Băsescu, și-a în-

cheiat astfel discursul: „*Ce țară stă pe o asemenea avere în pământ, fără să găsească soluții s-o pună în valoare? Pentru că, resursa asta nu e nici a ONG-urilor, nu e nici a Ungariei, care nu știu ce avize ar trebui să dea României... Nu trebuie să dea niciun aviz, suntem încă stat suveran...*”

„Încă”? Ce președinte-patriot avem! El e stăpânul a tot ce mișcă pe harta României. Inclusiv al aurului... Și e normal ca deciziile să-i aparțină...

Jaf canadian iminent la Certeju de Sus!

Certeju de Sus este o comună care are în jur de 5.000 de locuitori, situată în apropierea municipiului Deva, unde își are sediul firma „**Deva Gold**”, controlată de **Compania Goldfields Ltd** din Canada. Această firmă are subscris un capital social de **5.539.940,25 lei** (1.107.986,50 lei și 1.815.428 dolari) și deține 80 la sută din capital. Goana după sumele necesare pentru exploatarea zăcămintului, cu 2,4 milioane uncii de aur și 17,3 milioane uncii de argint (1 uncie = 28,34 grame), a trecut în răspunderea canadienilor, care au primit, încă din primăvara anului 2010, acordul a cinci bănci, rezidente în special în Anglia. O linie de credit, în valoare de 120 de milioane de dolari, cu maturitate la 8 ani, și alta, de 15 milioane de dolari, pentru leasing-ul echipamentelor. Viitoarea exploatare este situată în intravilanul comunei **Certeju de Sus** și în extravilanul localității **Bocșa Mare**, la aproximativ 20 km de Deva. Un proiect așteptat cu entuziasm de primarul de aici, **Petru Câmpean**, care speră ca, printre cei 750 de angajați ai viitoarei mine, să se afle și 400 de localnici, care au depus deja cereri în acest scop. Campania de obținere a avizelor este în plină desfășurare, fiind însă mai avansată decât cea de la Roșia Montană. Terenurile din zonă - 269 ha din cele 459 - necesare investiției, au fost deja cumpărate. Ce va însemna pentru zonă exploatarea în carieră deschisă a minereului? Pe mai bine

de 300 de hectare vor fi amplasate obiectivele proiectului, iar zona de protecție se va întinde pe 155,6 hectare - după cum consemnează ziarul „Timpul”. Etapa de construcție, care se va întinde pe 2 ani, e aproape de start. Va urma cea de exploatare - 11 ani, apoi cea de închidere, care va dura 5 ani. Speranța la capătul celor 11 ani de exploatare, este obținerea a 315.000 tone de concentrat aurifer, respectiv de 5.512 kg „aur în aliaj Dore”.

Penibil! Este „darul” anunțat de „matrozul” Traian Băsescu, în compensația Jafului de la Roșia Montană! Până atunci, mai sunt însă de urmat drumurile justiției, unde este deja atacat avizul de mediu, emis de Agenția Regională pentru Protecția Mediului Timișoara. În ce-l privește pe cel care afirmă, cu „nevinovăție”, memorabila frază... **„Ca șef de stat, parcă aş vrea să îmi pun țara în siguranță”**, zecile de mii de minieri concediați la jumătatea anilor 2000, în energicele acțiuni de protest organizate atunci, s-au referit și la nevoia de aur pentru vistieria țării. Nu i-ați auzit. N-ați oprit închiderea minelor, iar în acest răstimp, în rezerva de aur a BNR n-au intrat cele aproximativ 50 de tone care ar fi fost extrase. Și nici „rafinăriile” de aur n-ar fi intrat în paragină. E scump, „domnule” Băsescu, prețul cu care încercați să reparați această decizie, luată sub neștiute impulsuri. Sau, pur și simplu, din crasă incompetentă! Dar, mai bine mai târziu, deși costurile cad în spinarea unui popor și nu a vinovaților!

E la fel de apăsătoare și starea „aurului negru”. Românii așteaptă ziua în care cei care au „privatizat” petrolul românesc, să ajungă în fața instanțelor de judecată și să plătească prețul trădării intereselor naționale. Să vinzi petrolul din subsolul țării, să vinzi petrolul din zona marină, să vinzi platformele de extracție din Marea Neagră, să vinzi rafinăriile, să înstrăinezi zona din Marea Neagră, cu marile lor cantități de petrol și gaze, să vinzi una din marile avuții naționale, extrem de rentabile, aproape pe nimic, sunt acte pentru care Procuratura ar fi trebuit de mult timp să se auto-sesizeze, înfrânând astfel valul de astfel de „privatizări” penale!

Încerc să aflu care a fost soarta vechilor platforme petrolifere din Marea Neagră. „**Gloria**” și altele câteva, din categoria celor „fixe”, au rămas în proprietatea „OMV-Petrom” și continuă să „muncească”. Pentru austrieci însă! Cele „mobile”, cinci la număr, au fost recuperate de o firmă cu capital sută la sută românesc - „**Grupul de servicii**”, re tehnologizate cu sume cuprinse între 20-50 milioane de dolari, și puse la lucru, acolo unde are contracte firma românească: în Marea Nordului, în Marea Mediterană, în Marea Mexicului, dar și în Marea Neagră. Celor cinci, li s-au mai adăugat încă două, achiziționate de firma românească. Dacă vor conlucra cu Compania canadiană **Sterling**, în Marea Neagră? Cu siguranță, dacă vor fi solicitări...

O întrebare rămâne: ce, și cine mai chibzuiește astfel de „privatizări”. Ce idei o mai avea „cel ce vrea” **să-și pună în siguranță țara?!**

Se pun la cale alte manevre!

Bătălia pentru declanșarea Marelui Jaf, începută în regimul **Constantinescu-Ciorbea**, susținută apoi ferm de **Radu Berceanu**, îmbracă forme din ce în ce mai agresive. Leșirile frecvente ale actualului președinte pe posturile de radio și televiziune au dat aripi „investitorilor”, iar cotațiile bursiere ale Companiei canadiene au crescut spectaculos. Rămân antologice, prin gravitatea lor, unele declarații ale președintelui **Traian Băsescu**, gen „**Istoria nu ne aduce nimic!**” sau „**Economicul prevalează asupra dreptului!**”... „Logică” a unui „apărător” al legii, greu de înțeles, dar, mai ales, de acceptat. Miroase a incultură, a anarhie, a dictatură, dezvoltând, se pare, un „concept” deja lansat, „fabricat” în propriile-i „laboratoare” de savantă gândire: „**România nu e stat social!**” Și, de fapt, nici democrat nu e!...

Colosală „afacere” făcută pe spinarea românilor! În anul 2006, **regimul Băsescu-Tăriceanu** a închis mina de la Roșia

Montană (atestată arheologic de mai bine de 4 milenii) și a disponibilizat ultimii 500 de mineri, sub pretextul că mina e nerentabilă (!?). „Rentabilitatea” trebuia însă trecută în buzunarele unei Companii din Canada, căreia, în anul 1997, **regimul Constantinescu-Ciorbea** i-a asigurat o intrare în triumf pe piața aurului românesc. Numai că, timp de 14 ani (1997-2011) societatea mixtă canadiano-română, RMGC, n-a reușit să îndeplinească prevederile legale pentru a începe exploatarea. Unele, obținute fraudulos, au fost anulate de instanțele judecătorești. Așa a fost cazul descărcării de sarcină arheologică. Ea s-a făcut efectiv pe 2,2 hectare, adică a fost cercetată doar 2 la mie (!) din suprafața totală. Sau ceva-ceva mai mult! Semnătura finală a dat-o **acad. Răzvan Theodoreescu!** Era ministru... O pată care nu va putea fi ștearsă, umplându-l de penibil. El are însă „meritul” de a fi rămas consecvent fraudei - anulată în cele din urmă de justiție! - inițiind „**Grupul Independent pentru Monitorizarea Patrimoniului Cultural din Roșia Montană**” - GIMPROM. Un „grup” bine plătit de RMGC, în cadrul căruia și-a luat rolul de consilier. De acest „grup”, la cei 81 de ani, între alții, s-a mai „lipit” și **acad. Alexandru Vulpe**, secondat de un profesoraș din București, **Cosmin Pop**, dar și un așa-zis „arheolog” din Cluj, pe care l-am mai amintit, **conf. Alexandru Diaconescu**, pe care l-am auzit făcându-și „datoria” față de „stăpâni”, la un post local de televiziune prin cablu. A avut atunci prilejul de a se prezenta... „*arheolog de epocă romană*”, și să aprecieze că dispariția zecilor de clădiri-monumente istorice, a celor 9 biserici, a celor 41 de case de patrimoniu și a numeroase monumente ale naturii, demne de Patrimoniul UNESCO, a vestigiilor arheologice, unice în lume, a celor 8 cimitire, unde își dorm somnul de veci cel puțin o jumătate de milion de suflete. Cui folosesc aceste sacrificii? Binelui românilor? În niciun caz! Vor „umfla” aceste sacrificii vistieria **Clubului Bilderberg**? Ce ziceați, domnule „bilderbergian”... **Mugur Isărescu**? Să nu-i pese „arheologului de epocă romană”, **Alexandru Diaconescu**, de dinamitarea zecilor de kilometri de galerii din perioada dacică și din cea romană?! Să fie mai important „tainul”?

Oameni cu minți sănătoase se opun categoric proiectului elaborat în Colorado, la Denver, de către **Compania „Montgomery Watson Harza”**. Sub presiunea unor minți diabolice și a intereselor suspecte ce-l macină pe președintele în funcție al României, **Traian Băsescu**, proiectul privat al **Companiei Roșia Montană Gold**” a fost inclus chiar și în **Programul prioritar al Guvernului României!** (?) Ceea ce românii credeau că elaborarea unei legi pentru exproprierea unor proprietăți private în favoarea unor investitori privați, veniți de aiurea, ar fi o glumă, e cât se poate de adevărată. Se apropie, iată, momentul tragic al aprobării acesteia, de către un Parlament care slujește corupția!

Să nu fi auzit „creierul” acestei acțiuni, fără precedent, de drama **președintelui Republicii Peru, Alberto Fujimori?**

Băsescu, pe urmele lui Alberto Fujimori?!

Pentru o vreme, peste „**Cazul Roșia Montană**” s-a așternut tăcerea. „Gabriel” continua să care minereu auro-argentifer în Australia, în timp ce, până și Băsescu tăcea. Tăcea Parchetul. Tăcea DNA-ul. Tăcea Parlamentul. Până și presa tăcea, majoritatea gazetelor amuțind după savurarea „tainului”. Ceva se cocea. Dinspre Peru, veneau însă fiori de groază, aduși de cazul de gravă corupție în care a fost implicată **Compania „Newmont Mining Corporation”**. Era anul 2004... Scandalul, cu mirosuri de pușcărie și cătușе, a pornit de la **Exploatarea auriferă din Yanacocha**, din Peru, considerată cea mai mare din lume. Compania a extras, utilizând tehnologia cianurării, 540 de tone de aur, valorând peste 7 miliarde de dolari. O „rentabilizare” maximă, dar cu urmări devastatoare asupra mediului, otrăvind apele din pânzele freatice și cele din văile aflate pe o mare rază. Pășunile au devenit deșerturi selenare, iar pădurile, flora și fauna au rămas încremenite, încheindu-și ciclurile de viață.

Compania „Newmont Mining Corporation” a anunțat apoi deschiderea unei noi exploatări pe **Muntele Cerro-Quilisk**. Poluarea produsă de exploatarea de la **Yanacocha** a declanșat însă o revoltă țărănească fără precedent, pentru a cărei stingere a fost nevoie de intervenția dură a armatei. Toate încercările de a descoperi cauzele care au dus la forțarea deschiderii unei noi exploatări devastatoare, pe bază de cianură, s-au oprit la „barajul” presiunilor politice, la nivel guvernamental, exercitat de **Statele Unite ale Americii**, în favoarea **Corporației „Newmont Mining”**. Un adevărat „bombardament” a fost făcut asupra președintelui peruan, **Alberto Fujimori**, iar vicepreședinții firmei „Newmont” l-au mituit, cu sume consistente de dolari pe șeful serviciilor secrete peruane, **Vladimiro Montesinos**, dar și cu promisiunea că va fi susținut de „lobby”-ul evreiesc, din America.

„Finalul” l-am amintit: Alberto Fujimori a scăpat cu viață, fugind în Chile. Peruanii, l-au urmărit și l-au prins. L-au adus în cătușe, direct în sălile Tribunalului. În 2007, avea 69 de ani. „Lobby”-ul în favoarea Companiei americane „Newmont Mining Corporation” l-a făcut în anul 2004, întâmplător chiar anul în care, în România, urca pe „tron” Traian Băsescu. Pe Alberto Fujimori justiția peruană nu l-a iertat. L-au condamnat la 44 de ani de închisoare, urmând să vadă lumina zilei la... 113 ani, în anul 2053. Pentru că a forțat deschiderea unor mine de aur, sub impulsul unor importante „recompense”!

Un ambasador... orientat!

Rămân cu mari semne de întrebare și alte acțiuni. Ce rol o fi avut - sau încă are! - fostul ambasador al Canadei în România, **Raphael Girard**, care a devenit unul dintre acționarii firmei „Gabriel Resources”? Dar faptul că Agenția de Publicitate GMP/Ashley, care a asigurat - la recomandarea Ambasadei Canadei! - agresiva campanie de publicitate a Proiectului „Roșia Montană”, este aceeași

care s-a ocupat și de imaginea preșe-dintelui Traian Băsescu, în campania electorală din anul 2004? Ce conotații pot fi date, în context, afirmației publice a preșe-dintelui, că „**realizarea Proiectului Roșia Montană este o datorie de onoare față de Țara Moșilor**”?! Moșii nu-și doresc, domnule Președinte, acel proiect megalomanic. E doar zbaterea unui grup mărunț, care vrea să vă dovedească atașament și slugărnicie profunde. Le-ați sucit capu'. Sunt disperăți că nu îi veți mai pune pe listele parlamentare pe care, o știți, tot Băsescu le face! Altfel spus: nu vor să-și piardă ciolanele parlamentare!

Cu ce drept?!

Cine are dreptul să hotărască destinul Roșiei Montane? Cine are dreptul să dicteze dinamitarea Cetății Romane, a muntelui Cârnic-Cârniceș, a vârfului Orlea, a lanțului Lespedari-Jig-Igre-Văidoaia, a vârfului Șulei, sau să transforme Pârâul Porcului într-o imensă carieră? Berceanu? Băsescu? Videanu? Tăriceanu? Un oarecare **Marin Anton**, care, în calitate de secretar de stat în Ministerul Mediului și al Pădurilor, se pare că a fost „uns” de ministrul Borbély ca șef al comisiei care dă verdictul „tehnic” privind impactul „Proiectului” asupra mediului. Un personaj care, deloc voalat, s-a și pronunțat în favoarea declanșării **Marelui Dezastru**, într-o emisiune televizată. Ei, sau alții ca ei, care vin și pleacă? La fel cum vin și pleacă și „directorii generali” ai monstrului „Gabriel”, fiecare cu angajamentul că va porni infernul din Munții Apuseni, din care vor curge dolari pe Arieș, până departe, spre fluviul canadian Saint Laurent...

S-au perindat deja 20 de directori generali ai Companiei „Gabriel”. Au venit, au stat o vreme, apoi au plecat de la Roșia Montană. Vin, lansează promisiuni, își caută complici, agonisesc sume fabuloase, pornesc generoase campanii de sponsorizări și așteaptă ziua declanșării **Marelui Jaf**, care se tot amână!...

Din cauza unor minți limpezi, a unor oameni care țin la averea națională! De-o vreme, au găsit un român, cu numele de Tănase...

„Înfrățire” așteptată: „Newmont Mining” - „Gabriel Resources”!

...2004. **Newmont Mining Corporation** cumpără de la „**Gabriel Resources**” 15 milioane de acțiuni, în valoare de 30 milioane de dolari canadieni, deținând astfel 20% din acțiunile Companiei „Gabriel”. Cresc presiunile. **Președintele Traian Băsescu** devine tot mai vocal. Îl enervează lanțul amănărilor. Arde de nerăbdare să-nceapă exploatarea. Agită toate structurile responsabile. **Premierul Emil Boc** lansează o opinie ușor separată: „**Nu sunt un fan al Proiectului de la Roșia Montană. Proiectul RMGC are două mari probleme: una de mediu și alta economică. Contractul de concesiune este defavorabil Statului Român!**”

Președintele Băsescu n-a mai avut răbdare. La 29 august 2011, a aterizat, intempestiv, la Roșia Montană, convocând o întâlnire de urgență la Sediul Primăriei din localitate, cu „opoziția locală” față de Proiect. O comunitate extrem de revoltată față de acțiunile de forțare a începerii exploatarei, pregătindu-se, în acest scop - conform unor informații obținute pe surse! - **o nouă Lege a Minelor**, care va asigura și exproprierea în interes privat. Precipitat, nervos, președintele a încercat să-și impună punctul de vedere, continuându-și acțiunea de „lobby”-ist al Companiei canadiene, rămânând surprins de replici, așa cum a fost cea dată, cu duritate, de **ing. Eugen David, președintele Asociației „Alburnus Maior”**:

„- (...) Nu încerca! Nu voi pleca, chiar dacă veți sprijini în continuare Proiectul... Mă veți scoate cu armata de aici. Deci, dacă vreți să faceți ca Ceaușescu, să mă scoateți cu armata! Chiar

dacă veți scrie „**Proprietatea lui Eugen David, expropriată conform legii**”... Cu armata mă veți scoate de aici, să știți!

Traian Băsescu: Am o rugămintă, nu fiți lipsit de decență! Da?

Eugen David: Chiar am fost decent...

Traian Băsescu: Nu. Chiar nu ați fost deloc și sunteți pe punctul să... Deci, mai mare bolșevism decât să vezi unul care spune... Ai văzut vreun jandarm, vreun militar, care a venit să te scoată, din ordinul meu? Țsta e bolșevism. De la școala lui Stalin. Hai să trecem mai departe...

Eugen David: Știu că nu vă place discursul meu!...

Traian Băsescu: Păi nu, că e discurs bolșevic...

Eugen David: Nu! Eu vreau să scap de bolșevism, în viitor...

Zeno Cornea, președinte al Fundației Culturale Roșia Montană: Această exploatare, dacă o faceți la Roșia Montană, toată zona Munților Apuseni o faceți praf. Praf și pulbere se alege... Pentru a scoate un gram și jumătate de aur, dintr-o tonă de minereu, Compania va folosi 800 de grame de cianură! Calculați câți oameni pot fi omorâți cu 800 de grame de cianură. Afirmările Companiei despre modul în care vor fi neutralizate cianurile sunt „gargară”... Deci, aici se vor folosi între 172.000 și 240.000 de tone de cianură de sodiu! Trebuie întrebat inclusiv guvernatorul Băncii Naționale a României despre ce s-a întâmplat cu aurul din „visteria” țării, care a scăzut de la 296,5 tone în 1989, la 103 tone în prezent...

Traian Băsescu: Hai să discutăm despre Roșia Montană, că pot să vă spun că s-au vândut. S-au vândut, ca să se plătească salarii și pensii...

Zeno Cornea: (...) Statul Român va avea 0,6 din Proiect...

Traian Băsescu (uimit de îndrăzneala „supușilor” săi de a-l înfrunța!): În fața mea, cu cifrele pe care le-ați vehiculat și, probabil, le „distribuiți” pe aici, v-ați discreditat. Nu sunteți de bună credință. Mințiți! Cum să fie 0,6%, dacă prin lege doar redevența este 4%? (Vai, domnule președinte, ce are acel 0,6 cu redeven-

ța!? - n.a) Cum credeți că un șef e stat poate fi mințit senin, așa, făcând-o pe atotcunoscătorul?! Statul Român nu va accepta o redevență de 4%. Vă cer să utilizați date concrete, nu valori deformate!”

*

(A fost, de fapt, o întâlnire „neprogramată”... Era luni, 29 august 2011. Președintele Traian Băsescu venise la Roșia Montană să dea un semnal că „Proiectul” se va face. Era a cincea sa „călătorie” în Țara Aurului. Documentare la sursă! Plimbare pe locul viitorului crater selenar... La Primărie, s-a întâlnit pentru 10 minute, cu un grup de reprezentanți ai „Gold”-ului, care, la capătul discuțiilor, a ieșit la geam, a ridicat mâinile în sus, în semn de victorie, exclamând în cor: „Se face”. La ieșire, președintele a fost întâmpinat de un grup al „opozanților” Proiectului pe care îl consideră extrem de păgubos pentru țară: ing. Eugen David, președinte al Asociației „Alburnus Maior”; Zeno Cornea, președinte al Fundației Culturale „Roșia Montană”; Ștefan Cosma, fost pădurar; Călin Kapros, sociolog, prim-vicepreședinte al Fundației Culturale „Roșia Montană”; Sorin Jurca.

La solicitarea acestora, președintele Traian Băsescu a acceptat întâlnirea, în cadrul căreia i-au fost prezentate principalele motive pentru care se opun ferm Proiectului pe care îl consideră umilitor pentru țară, devastator pentru mediu, pentru galeriile dacice și romane și pentru vestigiile arheologice unice în lume, o amăgire pentru rezolvarea problemelor sociale ale moșilor. Un nepermis furt al celui mai mare zăcămint auro-argenter și de metale rare, care, de fapt, sunt și principala țintă a Corporației canadiene „Gabriel”, a cărei participare la constituirea societății mixte canadiano-române este, incredibil, de 99,4 la sută! O realitate a cifrelor, pe care canadienii se străduiesc acum s-o „fardeze”. Vor „dragoste” cu orice preț...

Peste superba așezare din Apuseni, Roșia Montană, apă-să nori negri. Se discută chiar de o revenire „decizională” a Președintelui, a primului-ministru, a ministrului dezvoltării regionale și turismului și a ministrului mediului. Se discută, fără dovezi, despre posibile scadențe ale unor promisiuni făcute de președintele României în medii de afaceri străine...

Ce va însemna pentru aceste peisaje de vis decopertarea a 4 munți - Cârnic, Cetate, Orlea, Jig, construirea pe Valea Cornei a unui bazin de depozitare a sterilului rezultat și a cianurilor utilizate în procesul tehnologic, întins pe 600 de hectare, strămutarea a 900 de gospodării, dinamitarea a 9 biserici și a 5 cimitire, sau distrugerea vestigiilor arheologice și a galeriilor romane, datând din secolul 6? Pentru licheaua Vasile Frank Timiș, transfugul cu dublu dosar penal și dublă condamnare în Australia, la Perth, pentru trafic de stupefian-te, doar o sursă de a-și spori averea. Așa a ajuns între primii trei-patru cei mai bogați români... Pentru „Caracatița” Gabriel? Un fericit prilej de „afaceri” în „Țara Proștilor”, sau, mai co-rect, a corupției generalizate, având un mare susținător în chiar Președintele României!

Glasul de dincolo de mormânt al profesoarei Roxana Vuzdugan

În anul 2002, în miez de vară, eram din nou la Roșia Montană. Oameni triști. Multă apatie. Lehamite. Primarul era la Alba, vicele la Gura Roșiei, secretarul la Câmpeni, cu urgențe impuse de cartea funciară. La „Eurogold”, gard în gard cu Primăria, o secretară bine „aleasă”, un calculator, un telefon și un anunț: „*Lu-ați legătura cu purtătoarea de cuvânt **Dana Golea...***” Ceva mai încolo, un număr de telefon. E la Deva purtătoarea de cuvânt, dar ne poate spune ce ne interesează. Peste ani, aveam să aflu că la Câmpeni a fost o nuntă ca-n povești: **primarul Andreș** s-a-nsurat

cu „purțătoarea de cuvânt”... Un cuplu care a dus și la o logodnă: „Eurogold” - Primăria Câmpeni, urmând altora, anterioare: „Eurogold” - Primăria Roșia Montană, „Eurogold” – Primăria Abrud, „Eurogold” - Primăria Horea... Primării cumpărate, prin strecurarea în bugetele acestora a câte un franc-doi.

Atunci, în vara aceea toridă, n-am avut ocazia să-l întâlnesc pe **Vasile Frank Timiș**, „canadianul” cu acte de naștere în Borșa Maramureșului și diplomă de „profesională” obținută tot acolo, în '80, cu puțin înainte de a fugi din România. Cât aș fi vrut să-l descos despre celebra lui aventură, în timpul celor două decenii de transfug. El era atunci „șeful” cel mare la „Roșia”. Avea la dispoziție și „jeep”-uri, și elicopter... El a deschis „târgul caselor”. Când a văzut că oamenii cer și câte o sută de mii de lei, au scos un ziar și le-au dat de-nțeles roșienilor să-și bage mințile în cap, că nu le va da nimeni atâta. Și le-au dat când 15, când 10, când doar vreo trei mii... Dar se-ntrebau, cu disperare, ce-or face, peste 10-15 ani, când „s-o găta aurul lu’ Frank ăsta?” Se vântura însă ideea „locurilor de muncă temporare”... „Temporare? Cum să-nțelegem, adică? Pentru două săptămâni? Pentru o lună? Dom’le, treaba nu-i serioasă... Dom’le, ăștia ne cred proști, de parcă nu știm censeamnă exploatarea în carieră deschisă, la suprafețe! E la mintea cocoșului că vor lucra cu utilaje mari, vor fi puțini muncitori... Ziceau la-nceput despre 30-35.000 de oameni. Nici că se poate minciună mai mare. Ăștia-s chiar mincinoși. Mint de-ngheață apele. Cine i-o fi adus pe capu’ nostru?”

*

Însoțit de câțiva oameni ai locului, urc pe Vale, spre peisaje de rai. Și ele vor dispărea. De-o parte și de alta, câțiva munți mai sunt încă în picioare, dar vor fi și ei doborâți! Fără să mai fie nevoie de o aprobare specială, cum a fost cea din 3 februarie 1970, când s-a retezat „căciula” unui munte. A dat-o Consiliul de Miniștri, sub semnătura lui **Ion Gheorghe Maurer**. Mi-a pus-o la dispoziție profesoara de istorie **Roxana Vuzdugan-Manta**:

Hotărâre

**Pentru scoaterea din cadrul monumentelor naturii a obiectivului
Muntele Cetate, situat în comuna Roșia Montană, județul Alba**

Consiliul de Miniștri al României hotărăște:

Articol unic. *Se aprobă scoaterea din cadrul monumentelor naturii a obiectivului Muntele Cetate, situat în comuna Roșia Montană, județul Alba.*

Prevederile punctului 11 din anexa la Hotărârea Consiliului de Miniștri din 3 aprilie 1954, privind declararea de monumente ale naturii, se abrogă.

București, 3 februarie 1970
Nr. 53

Președintele Consiliului de Miniștri
Ion Gh. Maurer

Păcat că un bărbat de talia intelectualului **Ion Gh. Maurer** și-a pus semnătura pe un astfel de document! Așa a fost însă înțelegerea cu **Nicolae Ceaușescu** și a respectat-o. Spre onoarea lor, deși se ceruse dezlegare și pentru alți munți, n-au acceptat. Așa a fost salvat și bătrânul orășel, de vârstă bimilenară. Mi-a vorbit despre acel cumplit moment una dintre marile Doamne care au luptat până la sacrificiu pentru salvarea Roșiei Montane: **profesoara de istorie Roxana Vuzdugan-Manta**. Era dezamăgită și de reacția neașteptată a fostului ei profesor **acad. Constantin Daicoviciu**, căruia i-a cerut să intervină: „*Cum e el surd și vorbește foarte tare, mi-a spus: Aur! Economicul stă pe primul plan. Țara are nevoie de aur. Dă-i dracului pe romani, că nu se știe dacă ei au avut de-a face vreodată cu acest monument!*”

Cumplit răspuns, transmis de la Cluj, de „**Arheologul Ardealului**”, **acad. Constantin Daicoviciu**, tinerei profesoare. Fostei sale studente! Când se va așterne liniștea, va trebui să adunăm toate aceste „gândiri” într-o „**Carte a Rușinii**”, dar și a blestemelor strămoșești, care au apărut acești munți!... Cumplitul șoc l-a transmis, la 15 august 1970, într-o scrisoare tulburătoare și marelui bărbat al Apusenilor, **prof. Romulus Felea**:

*„Acum, sâmbătă, 15 august 1970, 1.200 kg de exploziv, vor dărâma mărețul monument. Îmi face impresia că nu voi mai avea ochi să pot vedea mormanul de dărâmături. «Cetatea» este un important monument istoric. Și niciun istoric nu și-a ridicat glasul să spună că el este, de fapt, mai important ca monument istoric, decât ca monument al naturii. La declanșarea bubuiturii, cred că voi asurzi. Păcat că puțini au fost alături de noi... **Cu bine, Ruxandra Vuzdugan.**”*

*

...Și „bubuitura” de-atunci, din 15 august 1970, n-a răpus muntele. Semn că Cineva l-a apărât. Dar a venit alt val, apoi alte valuri, și „Cetatea” a fost îngenunchiată. Ce evoluție criminală! De la 1,2 tone de dinamită, în 1970, la... 150.000 de tone! Cantitate în stare să zguduie chiar întreaga Planetă!

Doamna Roxi, e Dincolo. N-a mai rezistat agresiunilor și n-a mai putut continua lupta. O încheștare dramatică, cu un sistem nepăsător față de moștenirea de milenii. În Mileniul III, oamenii lui Timiș vin cu o promisiune hidoasă: că vor reface, în parte, până și unul dintre munții dinamitați, recompunându-l, bolovan cu bolovan! A durut-o sufletul când i-a fost dat să trăiască și batjocorirea meseriei de arheolog impusă de cei interesați, să-nceapă cât mai repede exploatarea aurului de la Roșia Montană. „Sondajele” arheologice erau făcute pentru a ocoli adevărul despre valorile de patrimoniu național „adunate” în mai mult de patru milenii. Mine romane unice în Europa, și ca datare și ca dimensiuni, și ca tehnică de realizare. Adevărate splendori! Temple în care s-au păstrat în situ altarele aduse de minerii care au lucrat aici, mii de morminte, dintre care cel circular a devenit celebru.

Aici, au locuit oameni... Unde sunt așezările lor? Trebuie găsite! Istoricii de bună credință cer ferm întoarcerea la săpături! Pentru marele „merit” de a fi declanșat presiunea accelerării operațiunilor de descărcare arheologică, „academicienii” de la „Euro-gold”, cei care au avut tot interesul să dispară urmele aces-

tui leagăn străvechi, au „inventat” și o recompensă pe măsură: **Premiul pentru Arheologie „Constantin Daicoviciu”**. Un târg al morții Roșiei Montane. Serviciu contra serviciu, despre care ministrul culturii, **Răzvan Theodorescu**, explica inocent: *„Sponsorizarea primită de la «Eurogold» este un nevinovat act caritabil, care nu obligă la... contraservicii”!*

Ceață multă în toate informațiile și confidențialitate totală, nepermisă, în contracte ce vizează cea mai complexă bogăție a subsolului României. Nu e vorba doar de viața unei localități multimilenare, ci și de visteria unui neam, și așa sărăcit de pseudo-investitori, care au jefuit tot ce-au putut. Ziceau oamenii: *„Dom’le, dar ăștia n-au făcut-o singuri. Au complici. ăștia-s marii vinovați. Și ne-au lăsat pe noi, oamenii simpli, în bătaia furtunilor, să ne luptăm cu ei!... I-ați auzit ce zic? Că trebuie să ne băgăm mințile-n cap! Vrem, nu vrem, ei tot vor face-o. Și ne-a dat de-nțeleș că e vremea celor mai mari. C-o vrea guvernul ăsta, cum a vrut-o și ălălalt. ăștia, ai lui Frank, mint de-ngheață apele. Nici cu minciuna despre locurile de muncă nu s-au pus de acord. Fiecare vorbește ce-l taie capu’. Treaba este clară: ăștia nu creează locuri de muncă, din contră, le reduc...”*

*

...Președintele României, Traian Băsescu, face lobby pentru o firmă privată din Canada, în spatele căreia se află și miliardari precum **George Sörös**, **Thomas Kaplan**, sau **John Paulson**. Posibile personaje din Axa lu’ Băsescu: „București-Londra-Washington”... Și **Alberto Fujimori** a făcut lobby, acolo, în secret, consistent mituit de „iscoadele” **Corporației „Newmont Mining”**. Greu a scăpat „japonezul” de furia peruană! A scăpat doar fugind din țară... Până la urmă, au pus mâna pe el, în Chile, a fost extrădat și i-au „ars” o condamnare pe care nici n-a visat-o: 44 de ani! Era anul 2007 și avea 69 de ani. La un an după jumătatea veacului 21, în 2051, poate chiar de ziua lui, 28 iulie, va vedea lumina zilei, sărbătorind împlinirea vârstei venerabile de

113 de ani... Va avea multe de povestit, din vremea studenției sale de la Lima, a celor 5 ani cât a fost chiar rector al Universității Agrare, pe care a absolvit-o, dar și despre anii mandatelor de președinte, ca ales și reales al peruanilor, răstimp în care a lăsat țara fără datorii! În vreme ce „**Băsescu de România**” gonește voios pe „bulevardul datoriilor” ce trec zdravăn de 100 de miliarde euro!

De Dincolo, **Doamna Roxana** privește „spectacolul”, amintindu-le „actorilor” că bogățiile sunt un lăsamânt al lui Dumnezeu pentru oamenii locului și pentru neamul românesc. Că există un **blestem al aurului**: cei care trădează, nu-și vor găsi liniștea nici în mormânt! E lecția pe care au încălcat-o 166 de ucigași ai Roșiei Montane, cei care și-au încheiat deja, foarte devreme, setea de jaf! Iar „**cioclii cu teodolite**” au început să roiască și peste mormintele lor: 800 de lei cadavrul deshumat!

Ca să-și îndeplinească rolul de „lobby”-ist, președintele Traian Băsescu și-a sacrificat, în timp, cinci zile. De cinci ori s-a suit în elicopter, comandând echipajului să-l ducă la Roșia Montană. Și l-a dus. S-a-nvârtit deasupra zonei viitorului crater, cu suprafață cât vreo sută de stadioane, a „scanat” munții și „intravilanul” Roșiei, rămânându-i pe retină o masă imensă de aur și argint, dar, sper, și zecile sau sutele de tone de molibden, wolfram, vanadiu, platină și celelalte metale prețioase „uite” de înrobitorul contract, încheiat de indivizi a căror soartă n-o pot decide decât instanțele de judecată. Jaf agresiv! Personaje iresponsabile, care își angajează țara într-un dezastru implacabil.

Câte întrebări n-ar fi trebuit să-și pună „președintele-lobby”! De ce, de pildă, de 12 ani, „Proiectul Roșia Montană” este atacat din instanță în instanță? A găsit însă răspunsuri penibile la multe întrebări. Iată cum și-a justificat profundul atașament față de pornirea dezastrului de la Roșia Montană: că nimeni n-a venit cu altă propunere! E păcat că n-ați priceput nimic din lupta dusă de acești oameni pentru introducerea în patrimoniul UNESCO a acestui tezaur de cultură, istorie și arheologie, în totală opoziție cu jaful pus la cale.

De ce vă astupați urechile când vine în discuție insistenta solicitare a **Asociației „Arhitectură. Restaurare. Arheologie”** de înscriere a Zonei Roșia Montană în Patrimoniul Mondial UNESCO, acolo unde îi este locul. E o bătălie veche! În anul 2003, **Comitetul Internațional pentru Monumente și Situri (ICOMOS)** de pe lângă UNESCO s-a pronunțat ferm pentru protejare. „Blocajul” îl produce, incredibil!, chiar Ministerul Culturii, „păstorit” de **Kelemen Hunor**, cu toate că și Comisia pentru relația cu UNESCO și Comisia Națională a Monumentelor Istorice au aprobat înscrierea zonei în patrimoniul mondial. N-o vrea ministrul Kelemen Hunor! Și, fără semnătura lui, nimic nu se mișcă. Și ce bine i-ar sta lângă minele neolitice din Belgia, siturile miniere din Germania, Suedia, Spania, Marea Britanie, sau alături de Palatul de la Versailles sau Marele Zid Chinezesc și Cetatea Sighișoarei. Să știe „cumva”, „ceva” și despre acest caz președintele României? Să fie oare în dezacord cu ordinul pe care l-a dat cu fermitate: să-nceapă șanti-erul de la Roșia Montană! Adică **„Marele Jaf”!**...

Până acum, s-au perindat vreo 20 de „generali”, care de care mai hotărât să-i convingă pe „opozanți” să li se alătore. S-au perindat și destui manageri de „mediu”, care au dat asigurări că, prin grija lor, mediul va rămâne curat, iar poluarea milenară complet eliminată. Un singur lucru ziceau, aproape în cor, că *„mai rămâne doar preocuparea mai accentuată de educare a comunității locale, încât să joace un rol pozitiv și activ în protejarea și managementul faunei și a florei...”*. E tot ce mai trebuie făcut, după mintea unuia dintre managerii de „mediu” ai Companiei, **John Aston**, dar și a celor ce i-au urmat pușcăriașului **Vasile Frank Timiș: Mike Stein, Alan Richard Hill...** De-o vreme, numelor exotice le-au luat locul unele neaoș românești. În anul 2011, pe scaunul de „general” stă **Dragoș Tănase**, iar pe cel de „manager cu mediul” stă... **Horia Avram**! O fi moț, cu nume și prenume împrumutate din istorie? Dacă da, ar trebui să schimbe corabia dezastrului cu alta, demnă de idealurile lui Horea și Avram Iancu...

Fostul vicepreședinte al RMGC, **John Ashton**, după ce și-a încheiat mandatul la Roșia Montană, a devenit... „**master-mind**” la **Marmosin, Simeria, proprietate a familiei Videanu**, cea mai mare fabrică de prelucrare a marmurei și a pietrei ornamentale din România. O societate aflată mereu în contact cu firma canadiană „**Gabriel Resources**”. Analistii fac o legătură directă între interesele lui **Adrieon Videanu** și **includerea Proiectului „Roșia Montană” în Programul Guvernamental pe anul 2011**, impusă de ministrul de atunci al Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, același **Adrieon Videanu, Regele Marmurei, Regele Bordurilor, Regele Corupției!**...

Ce rol să fi avut în acest „păienjenis” **Marc Rich**? Dar **grupa-re Rotschild-Sörös**?

Un impostor nepereche: Bogdan Baltazar!

Vremea autohtoniei. Vremea cozilor de topor!... A celor care, pentru câțiva galbeni, sunt în stare să declare orice li se cere. N-ați auzit iresponsabilele declarații ale lui **Bogdan Baltazar**? El își zice „**consultant financiar**”: „*Pe lângă câteva mii de locuri de muncă indirecte, Proiectul Roșia Montană va genera 2.300 de locuri de muncă directe în etapa de construcție a minei și alte 880 pe perioada operării...*” Vai, maestre, chiar până aici ați coborât? Prea multă josnicie. Ați devenit penibil. Oricum, nici miliardele ăstora nu vă vor spăla de rușinea de a vă vinde conștiința și imaginea de individ ce păreați cândva om serios! Cred că n-ați priceput nimic din ce-nseamnă să „macini” munții Roșiei Montane, să-i dinamitezi cu 150 de mii de tone de dinamită și apoi să-i „tratezi” cu cel puțin 200 de mii de tone de cianură. Și-atunci, de ce v-ați „avântat” în aventură? Dacă ați făcut-o pentru câteva mii sau câteva zeci de mii de euro, chemați Senatul, dați-vă demisia și donați respectivele sume pentru spitalizarea oamenilor din Roșia

Montană, cărora șocul „înstrăinării” le-a produs grave tulburări de sănătate! Dar dumneavoastră, domnule **rector Moise Achim**? Nu merita să aruncați o pată atât de urâtă pe umerii Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, trântind o declarație atât de penibilă: *„Alternativele de dezvoltare a zonei prin agricultură și turism, sunt posibile doar ca activități complementare proiectului minier”*... M-a șocat, domnule **James Otto**, și „logica” dumneavoastră! Vă declarați **„Expert internațional în fiscalitate minieră”** și declarați că, din acest „Proiect”, *„Statul Român câștigă un procentaj corect!”*. Și ați precizat că acest câștig este între 44% și 48% din cash flow! De fapt, cui transmiteți această cifră-fantasmă? Cumva, exclusiv... „investitorilor” cu adresă fiscală în Insulele Barbados? Din nefericire pentru dumneavoastră, cei de la „Gabriel” au publicat-o și în România, șifonându-vă grav imaginea. De v-au plătit, aveți tăria morală să oferiți suma comunității sărace din Roșia Montană, care trage toate ponoasele din acest târg al mincinoșilor. **Consilierul strategic al Techno Serre Extractive Enterprises Partnerships, Alex Burger**, e ceva mai rezervat în declarație, care își are însă tot substrat penibil: *„Proiectul va face achiziții de două miliarde USD în România. Propunem modalități ca această sumă să crească cu alți 880 milioane USD. Toți acești bani vor contribui semnificativ la economia locală și regională...”* Alt manipulator: **Sorin Berchimiș, președinte al Consiliului de Administrație și Director General al Institutului de Proiectări Miniere - IPROMIN S.A.**: *„Peste 4,2 miliarde USD intră în circuitul economic din România, prin realizarea Proiectului minier Roșia Montană, fără a se lua în calcul efectul de multiplicare...”*. Habar n-am cine v-a cocoțat pe acel scaun, dar „declarația” pe care ați făcut-o, dacă nu v-a smuls-o cineva în condiții ciudate, mă face să cred că, în ziua când veți fi chemat în fața instanțelor judecătorești, ca manager important al Proiectului, veți găsi greu o explicație pentru perfida implicare într-o atât de dubioasă afacere, care lezează atât de grav economia și interesele României. Și e păcat pentru pata ce v-ați aplicat-o pe cartea de vizită!

Școala de fabricat „Scrisori pentru România”

Compania „Gabriel” (mi-e greu s-o numesc cum e „botezată” în acte - „RMGC”), a deschis la Roșia Montană o **Școală de fabricat „Scrisori către România” - Ș.F.S.R.** Și a inventat și o echipă de recrutat „**Scriitori de scrisori**”, nu gratis, ci contra răsplatirii eforturilor. Și **doamna Sanda Lungu** a căzut în butoiul cu promisiuni. O femeie care ne spune că are multe griji. Are 42 de ani, *„doi copii, o mamă bolnavă, din a cărei pensie trăiesc toți...”* Transcriu genericul sub care aproape toate ziarele publică aceste „**Scrisori către România**”: *„Vrem să muncim în Roșia Montană, vrem să trăim din minerit!”*. „Scrisori”, care au aceleași dimensiuni, sunt tipărite cu aceeași literă și însoțite de câte o poză făcută, se pare, de același „artist” și în același „laborator”. Scrie **Sanda Lungu**: *„(...) Sunt foarte tristă și uimită cum niște oameni se opun proiectului minier. Am cules cu mâna mea ciuperci, am pus deoparte șase pungi pentru iarnă, dar cum să trăim din asta, când aici ciupercile se fac doar două săptămâni pe an (...) Sunt mulți români care au nevoie de ajutor, dar noi, roșienii, putem să trăim din ce știm mai bine: din minerit. Fără minerit, e jale (...) Vă rog să mă ajutați și să dați o șansă mineritului în Roșia Montană. Spuneți povestea mea și altora. Vă mulțumesc!”*

Doamna Ecaterina Bela Gaboș trăiește de 45 de ani în Roșia Montană, unde a lucrat printre mineri. Din neatenție, **„Școala de Fabricat Scrisori către România”**, în loc să evidențieze mari-le avantaje pe care le aduce mineritul cu cianură, conform Proiectului „Gold Corporation”, laudă perioada în care a funcționat vechea exploatare de la Roșia Montană. Doamna Ecaterina spune că din generația dânzei *„s-au ridicat în fiecare familie câte 2-3 oameni care au obținut licențe universitare. Pe-atunci, la Roșia Montană erau două cămine culturale și două cinematografe! Înainte de război aici era și un cazinou. Se făceau baluri, se adunau oameni din toată zona. Aveam grădină de vară, unde, duminicile*

și în alte sărbători ne adunam și ascultam muzică. Acum, aproape că se dărmă totul, nu mai e nimic, e pustiu; nu mai e tineret (...) Vă rog să mă ajutați și să dați o șansă mineritului în Roșia Montană! Spuneți povestea mea și altora! Vă mulțumesc!..."

Nu poți să nu înțelegi apelul acestor doamne. Rămân însă destule întrebări: ce va fi când ultimul transport de minereu complex va lua drumul Australiei? Visul mineritului și speranța traiului decent se vor stinge. Roșia Montană se va pricopsi cu o groapă selenară adâncă de vreo 500 de metri, cu un lac și halde pline de cianuri, cu răni pe care omul le va repara în sute de ani. Dar gale-riile romane, care vor fi ținta exploziilor? Dar istoria de mai bine de 4 milenii? Fiți sigure, doamnelor, că „opozanții” nu vor să păstreze aurul sau locurile de muncă pentru ei. Îi revoltă jaful la care „oaspeții” din Canada, un grup de aventurieri, vor să supună această importantă avere a poporului român. Ei au pus la cale acest proiect megalomanic, susținut, din nefericire, de alți aventurieri. Vă frământă și vă revoltă faptul că la Roșia Montană „se dărmă totul, că nu mai e nimic, că e pustiu...”. Dacă „Proiectul” va începe, fiți sigure că va fi și mai pustiu. Nici locurile nu vor mai fi. Nici biserici-le, nici brazii, nici casele de patrimoniu. Nici casa în care s-a născut **Iulia Faliciu**, viitoarea soție a lui **Bogdan Petriceicu Hașdeu**. Nu va mai fi, deși acest „Minister al Culturii” ar fi trebuit s-o îngrijească în genunchi! Va dispărea o istorie unică în Europa. Cel cu nume împrumutate de la marii bărbați ai Apusenilor, Avram Iancu și Horea, **Horia Avram**, a propus o versiune de-a dreptul obraznică (lansată de... **acad. Răzvan Theodorescu**!): o parte din patrimoniul arheologic al Roșiei Montane ar putea fi recuperată prin reconstituirea altundeva a unor galerii romane și a unor planuri înclinale... artificiale! Cât ați meditat, domnule Horia Avram, până v-a venit ideea? Dacă ați visat noaptea și ați spus „visul” a doua zi, treacă-meargă. De-ați stat săptămâni în șir cu picioarele în apă rece, într-o cameră de meditație, izolată, atunci chestiunea devine foarte gravă! Dar celelalte „idei” cum s-au născut?! Ați trecut la „Gold” dintr-o tabără care avea rolul de a proteja mediul - Garda

de Mediu - în cea a prădătorilor. Presupun că n-ați făcut-o pentru ochii frumoși ai lui Frank! Și nici de dragul apărării moștenirii de milenii a moșilor!

Cozile de topor încă „lucrează”. DNA închide ochii!

O, nu vă speriați, domnule **Horia Avram**! Nu sunteți singura „coadă de topor”. Aveți înaintași mai falnici. Și pe **maestrul Gabriel Dumitrașcu**, pe care abia aștept să-l văd dând socoteală, și pe **„șeful” de la Institutul de Cercetări Geologice**, și pe „virtuoșii” de la **„Agenție”**, care, presupun că au „negociat” în genunchi, cu mâinile întinse și buzunarele deschise, pătrunderea Corporației, așa-zis canadiene, în inima aurului românesc, declanșând dezastrul închiderii minelor ca... „nerentabile” și transformându-i pe mineri în „culegători de fructe de pădure” și... ciuperci!

Cum-necum, prin 2001 (e un deceniu de-atunci!) cazul penal „Roșia Montană”, a ajuns minge de ping-pong, obiect de joacă între **Parchetul General - D.N.A.** (via Parchetul Curții Militare de Apel Alba Iulia!) - **Parchetul Tribunalului București - Parchetul Înaltei Curți - PNA** (devenit DNA) - **Direcția de Investigare a Fraudelor** (din cadrul IGP) - **Direcția Cercetări Penale - Parchetul Judecătoreiei Deva - DIICOT - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică din Parchetul General - DNA - Parchetul Înaltei Curți** (din nou!), după care a fost tras pe linie moartă, la **DNA**, unde, se pare, i se pregătește ceremonialul de înmormântare. După un parcurs de-a lungul căruia, până și dosarele au ostenit și-au amețit.

Caz demn de consemnat în „Cartea Recordurilor”. Drum lung prin lanțul fără de sfârșit al Justiției Române, presărat cu toate „condimentele”: disjunctii, conexări, dar și „SUP”-uri și „NUP”-uri, privind „eroii” din Dosarul „Roșia Montană”. Răstimp în care Președintele României își continuă „Dansul Aurului” la Roșia Montană, zbatându-se, din ce în ce mai violent, să impună formula

„**Trebuie să împăcăm istoria cu economia!**”, în vreme ce, cu generozitate, Caracatița „Gabriel” cumpăra ziariști români, cozi de topor, pentru a-i plimba până în Noua Zeelandă, să vadă „minunea” de acolo. Tot mină de aur, tot cianură, tot dinamitare, numai că totul se petrecea într-o zonă izolată, care nu afecta nici localități precum Roșia Montană, Corna, Abrud, Câmpeni... Și, „cozile de topor”, cu visul de a ajunge la capătul lumii împlinit, dar și cu tainul îndestulător în conturi, au știut ce-au de făcut. Pe unul dintre ei, **Dan Chișu**, l-au filmat bând apă din lacul din care o mașinărie specială ar fi înghițit cianura, lăsând acolo doar apă pură. Știu eu pe unii care ar merita să fie trimiși acolo, sub strictă supraveghere, să îngurgiteze mirifica „apă a vieții”, din lacul în care s-a preparat superba „tocăniță de cianură”, filmată și degustată de „celebrul” bucătar și bufon **Dan Chișu**.

*

Din nefericire, lui Gabriel Dumitrașcu i-au rămas la „Mediu” urmași bine instruiți. Pe unul dintre ei, **Marin Anton, secretar de stat**, l-am „admirat” în postura penibilă de a susține cauza înaintașului său. Penibil. Fără argumente. Neavând nici tactul de a nu se autopronunța. Ca și un oarecare **Cosmin Pop**, un neștiut profesor de istorie, și el în solda Companiei „Gabriel”, împins de „duo” Theodoreescu - Vulpe, să le susțină „crezul” istoric. În loc să asculte în genunchi glasul a două mari doamne ale neamului, **Eugenia Vodă și Sânziana Pop**. Două personalități ale Ardealului care au înțeles prăpastia în care este aruncat patrimoniul românesc din Ardeal. Tot în tonul „Marin Anton” a pledat și un alt oarecare **Timiș**, care n-a fost în stare să se desprindă de vrerile politice ale vremii. Îngenunchiați, domnilor, și cereți iertare românilor! E un caz de înaltă trădare.

*

Aici s-a ajuns după primele incursiuni în Apuseni ale lui Vasile Frank Timiș. Încerc să-mi imaginez întrevederea secretă a sa cu **ing. Gabriel Dumitrașcu**, pe-atunci director în Ministerul Me-

diului: „*Semnați, domnule Dumitrașcu. Vă asigur că va fi bine. Vă luăm la noi, ca director, vă vom recompensa regește, pentru că ne-ați ajutat...*”. Recompense cu iz penal!

Pentru altceva venise, de fapt, Vasile Frank Timiș: să încheie un **„Contract de evaluare și procesare a iazurilor de decantare de la vechile exploatari aurifere și a minereului auro-argenter”**... A obținut însă mult mai mult, dar oamenii lui Timiș s-au ținut de cuvânt: l-au instalat pe Gabriel Dumitrașcu, cel care le-a sărit în ajutor pentru pasul de început, pe scaunul cel mai important al Companiei „Gold” de la Roșia Montană!

Când a venit vremea, a intrat în horă și DNA, care trebuia să găsească soluția stingerii penale a cazului. Într-un comunicat transmis pe adresa Lumeajustitiei.ro, DNA a precizat următoarele:

„La data de 4 octombrie 2010, procurorii DNA au dispus scoaterea de sub urmărirea penală față de trei învinuiți: Mircea Dobre, Nicolae Stanca și Ionel Lazăr, foști directori ai Regiei Autonome a Cuprului Deva, pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, întrucât lipsește unul dintre elementele constitutive ale infracțiunii, cât și neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunile de dare și luare de mită, întrucât s-a constatat că acestea nu există...”

Altă precizare stupefiantă: **„Din cercetări s-a stabilit că Statul Român nu a suferit o tulburare a bunului mers, sau o pagubă patrimonială, având în vedere că Proiectul Roșia Montană încă nu se află în faza de exploatare, autorizările de mediu și de exploatare nefiind încă acordate. Pe cale de consecință, producerea vreunui prejudiciu în paguba Bugetului de Stat se poate evalua abia după începerea exploatarei miniere, producătoare de beneficii, când părțile ar conveni la anume cote de participare defavorabile Statului Român”!**

...Așadar, trei personaje scoase din Dosarul de urmărire Penală! N-a început încă Jaful dinainte anunțat. În ce-i privește pe cei trei, ei sunt pionii cei mai mărunți. Lor li s-a impus să facă

ce-au făcut, deși aveau soluții de a-și păstra onoarea și demnitatea, declinându-și competența și cerând s-o facă ei, instigatorii la jaf în defavoarea patrimoniului național. Tot „imaculat” a devenit și **Vasile Frank Timiș**. Sesizarea cu infracțiunile comise de el, dar și de alți „colaboratori”, a ajuns în octombrie 2001 la Parchetul Curții Supreme (Dosar 680/P/2001), apoi la Parchetul Curții de Apel Alba Iulia (119/P/2001), de unde, o parte din dosar, a ajuns la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București - care a dat NUP pentru „nevinovatul” Timiș...

Slalomul „**Dosarului Roșia Montană**” devine amețitor. Prin Rezoluția nr. 969/18.04.2003 a procurorului-consilier al Procurorului General al Parchetului Curții Supreme s-a dispus infirmarea rezoluției de NUP, dată pe partea ce-l privea pe Frank Timiș și lucrarea a fost trimisă la Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului Curții Supreme. În documente apare încă un personaj: **ofițerul Tănase Neculai**, cercetat pentru posibila transmitere de informații cu caracter secret (Dosar 11/P/2003 - la Secția Parchetelor Militare!). Și învinuirea lui a primit... NUP. S-a constatat că datele, fotografiile topometrice și hărțile pe care le-a furnizat oamenilor lui „Gabriel”, nu mai erau secretizate la data aceea! Și-a continuat „aventura” și **Dosarul Frank Timiș**. Secția Parchetelor Militare și-a declinat și ea competența, trimițând Dosarul către PNA, cum se numea atunci Direcția Națională Anticorupție, iar aceasta, la rândul-i, s-a spălat pe mâini, expediindu-l Parchetului Curții Supreme - Secția de Combatere a Criminalității Organizate și Antidrog (99/P/2003)... Au urmat alte conexări, au apărut noi sesizări ale SRI, povestea întorcându-se la Inspectoratul General al Poliției - Direcția de Investigare a Fraudelor, pentru continuarea cercetărilor. Reintră pe rol cei trei - **Ionel Lazăr**, **Mircea Dobre** și **Nicolae Stanca**, șefii de la RAC, pentru abuz în serviciu. Lângă **Frank Timiș** apar încă doi „urmăriți penal”: **Connor Garry** și **Merisand Laurent Douglas**...

Cercetările duc la concluzia că finanțarea afacerii s-a făcut cu credite externe garantate de noua societate, care includeau do-

bândă libor și comision de administrare de 2%, cu o condiție dubioasă, impusă de finanțatori internaționali! După ce primise soluția „**S.U.P.**” - Scoaterea de sub urmărirea penală, deoarece lipsea unul din elementele constitutive (!). La începutul anului 2006, s-a redispus urmărirea penală în cazul „trio”-ului **Lazăr, Dobre și Stanca**, pentru „**abuz în serviciu cu consecințe grave**”, de către DNA - Serviciul Teritorial Alba. O continuare „pasată” mai întâi Parchetului de pe lângă Judecătoria Alba, care, spre sfârșitul anului 2007, și-a declinat competența, transmitând-o spre „competență soluționare”... Parchetului Judecătoriei Deva, pe motiv de competență teritorială. Și lanțul „pasărilor” n-a încetat. De la Deva, Parchetul a transmis-o Parchetului Înaltei Curți de Casație, cu motivația că existau persoane care, prin funcția pe care o dețineau în aparatul de stat, atrăgeau competența de la cel mai înalt nivel al parchetelor. E vorba, în primul rând, de **ministrul Călin Popescu Tăriceanu**, sub a cărui semnătură era oficializat acordul Ministerului Industriilor și Comerțului, de **ministrul secretar de stat Nicolae Stăiculescu** și de către reprezentantul Agenției Române de Dezvoltare, care au semnat actul de constituire al S.C. Eurogold Resources S.A. Roșia Montană.

„Spectacol”-roman, jucat pe scene ale „justiției” române. Demersuri confuze. Dubioase. Cinice. Jaf de mari proporții, fără făptași. Cozi de topor pe fiecare creangă a „Spectacolului”. Fapte grave. Decidenți speriați de amploarea corupției. Procurori anticorupție sub stare de anestezie. **La 10 iulie 2009, procurorii Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului Înaltei Curți au declinat cauza la DNA, unde a „zăcut” până la 4 octombrie 2010. De-atunci nu mai tremură nimeni. Nici Frank Timiș, nici Mircea Dobre, nici Nicolae Stanca, nici Ionel Lazăr, nici Connor Garry, nici Merlsand Laurent Douglas, nici ofițerul Neculai Tănase, nici Călin Popescu Tăriceanu, nici Răzvan Theodorescu, nici Nicolae Stăiculescu, nici Gabriel Dumitrașcu, nici înalții funcționari de la Ministerele Mediului și cel al Culturii, nici Radu Berceanu, nici slujbașii de la**

Agencia Națională pentru Resurse Minerale, nici autoritățile județene care s-au implicat în „Marele Jaf” și nici „armata” de judecători și procurori de pe toate treptele, care au făcut posibilă Marea Ispravă. După un deceniu, „Dosarul Roșia Montană” s-a închis, lăsând în urmă imaginea de haos și legi călcate în picioare, oferind undă verde corupției și jafului.

*

Felicitări Corporației „Gabriel” pentru deplina reușită! Semn că de la cutia poștală din Insulele Barbados s-a născut cu adevărat **„afacerea veacului”**, pe seama **proștilor Planetei**. Persistă, totuși, o întrebare: unde o fi acum, și ce gândește, **Alberto Fujimori**? Dar „creierul” Marelui Jaf, **Vasile Frank Timiș**, devenit de-acum al doilea dintre marii bogați ai României? Dar marele susținător al Proiectului Roșia Montană, care, fără să-și asume însă răspunderea în scris, prin semnătura olografă, și-a dat girul de pe cel mai înalt scaun?

Trustul Aurului Brad: 18.000 de salariați!

Trebuie să-l fi întâlnit în drumurile mele de reporter. **Petru Olosu** e moț. S-a născut în 1917, la Brad, în capitala spirituală a Țării Moților, cum îi place să-și dezmiere orașul natal. Acolo vrea și să „se-ntoarcă”, din București, unde l-au așezat, la o vreme, misiunile profesionale, atunci când va suna ceasu’. Sus, pe Dealul Bradului, lângă ai săi... A bătut la porțile „Dreptului” și al „Literelor” din Cluj, dar viața a vrut altfel: să devină inginer de mine și metalurgie al Politehnicii din Timișoara, cu „magna cum laude”, dând curs chemării dintâi, din vremea când era licean la Petroșani...

O viață de om închinată bătăliei pentru aurul românesc. A scris cărți de specialitate, a aprofundat istoria și filosofia, a deve-

nit traducător autorizat pentru franceză, italiană și germană al Ministerului Culturii, s-a aflat în teatrele războiului al II-lea, când a fost decorat, prin înalte decrete regale, cu „**Coroana României**” și „**Steaua României**”. Știa bine de unde vine: era strănepot, în linie directă, al tribunului lui Avram Iancu, preotul Ioan Laslo, bunicul mamei sale, din Peștera Băiții - Hunedoara. Cel care a înfrânt, la Vălișoara - o comună aflată la 20 de kilometri de Brad, armatele ungurești ale lui Kossuth Lajos, în 1848. De numele lui se leagă deceniul de maximă dezvoltare și modernizare a mineritului auri-fer românesc (1955-1965), când a îndeplinit funcția de director tehnic al minelor de aur din România, reunite în **Trustul Aurului Brad**. Nimic nu i-a fost străin. Nici cercetare științifică, nici creația literară, dar nici bătăliile pentru condițiile de muncă și de viață ale minerilor. Motiv pentru care a fost declarat „Cetățean de Onoare” al municipiului Brad și al comunei Buceș, din Țara Moșilor.

I-a fost dat să trăiască vremea „**Sovrom**”-urilor, a acelor societăți „mixte” care mascau jaful pus la cale, și cea a instalării „specialiștilor” cu „origine sănătoasă”. Inginerul Petru Olosu, deși n-a cedat presiunilor de a intra în PCR, a răzbit. A fost puternic. A urcat până la rangul de conducător tehnic al minelor de aur românești. Sub ochii și cu sprijinul său direct, s-a ridicat noul Brad. Un oraș modern, înălțat din aur!... Transcriu gânduri ale **inginerului-geolog Aurel Sântimbreanu**, cel care a admirat competența inginerului Petru Olosu, pe frontul aurului românesc: „*Când a fost mai bine, când lucrau în mineritul din Munții Metaliferi peste 20.000 de salariați, sau azi, când toate minele sunt închise? Chiar, economia României nu mai are nevoie de nicio substanță utilă? De ce unele companii străine sunt interesate de bogățiile noastre minerale, cum este aurul de la Roșia Montană, care, pentru România, este nerentabil, iar pentru ei, producător de mari beneficii?*”...

Transcriu și tac. România are un mare „specialist” în toate. Pe Marele Zeus! Câtă valoare au și azi aforismele lui Cicero: „*Fiecare să exercite acea îndeletnicire în care se pricepe...*”. Există

un adevăr tragic: în anul 2007, mineritul aurifer a fost înmormântat! Și merită să nu uităm dedicația pe care, la cei 90 de ani trecuți. Petru Olosu a așternut-o pe cartea „**Adevăr și defăimare**”: „*Închin această carte tuturor minerilor aurari. Din bucuriile și tristețile lor mi-am depănat firul vieții*”... A trăit și vremea când elitele au fost aruncate în închisori, când se răsturnau valorile, lăsând un imens gol de competențe, când economia românească era acaparată de ruși, când trenuri nesfârșite cărau noapte de noapte inclusiv zăcămintele de uraniu de la Ștei-Bihor și de la Ciudanovița-Bandt, când „Tarom”-ul a devenit „TARS”, „Tractorul”... „Sovromtractor”. O industrie întreagă, cât a mai rămas din ea, se sovietiza.

A trăit și vremea naționalizării, când societățile aurifere „**Mica**”, „**Mines d'Or de Stănița**”, „**Mines d'Or de Transilvania**”, **RIMMA**, „**Albieni**”... Se aduceau pe bandă rulantă metodele sovietice, cele mai avansate din lume, se fabricau „stahanoviști”, care să intre în conștiința colectivă drept... modele! Și pe măsură ce timpul se scurgea, se accentua căderea. Din rău în mai rău. Instabilitate. Structuri schimbate aproape din an în an, motivate fie prin formula de epocă „**trecerea la o nouă etapă de dezvoltare**” sau prin „**legitatea luptei dintre nou și vechi**”... Incompetența a adus haos, desăvârșindu-se „gozăritul” - un termen local care definea traficul clandestin cu aur brut, sustras din mină. Așa s-a ajuns, în timp, ca toate exploatările aurifere din țară să fie reunite într-un **Trust al Aurului**, cu sediul la Brad. Se-ntâmpla în anul 1955, și, pentru un deceniu, s-a aflat în subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Puțină lume își mai amintește de vremurile de-atunci, când 18.000 de muncitori și 130 de ingineri și specialiști ai aurului românesc se zbăteau să ajute ieșirea României din colaps. Când, sub comanda **geologului Viorel Brana**, laureat al Premiului de Stat, un grup de 30 de ingineri și tehnicieni geologi a bătut la pas toate minele, declanșând o adevărată revoluție a înnoirii, a punerii în valoare a rezervelor. A fost uitat și **inginerul Toma P.**

Ghițulescu, unul dintre cei mai importanți geologi români, readus în atenție de **Petru Olosu**, în cartea sa „**Adevăr și defăimare**”. Era deținut politic într-o închisoare. Era însă nevoie vitală de prezența lui pentru a cerceta cel mai important zăcămintă aurifer al României, cel de la Barza, încât, n-a stat pe gânduri nici chiar ministrul de interne Alexandru Drăghici. I s-au creat condiții speciale: o cameră separată, alimentație specială, bibliotecă, baie, dar și un „însoțitor” permanent, gradat. La capătul unui an de cercetare, a fost convocată „crema geologiei românești, dar și vârfurile structurii Trustului Aurului. N-a lipsit nici ministrul de interne. Între cei ce și-au exprimat magistral punctul de vedere, s-a aflat și **geo-logul Petru Olosu**, pe-atunci director tehnic și prim-locuitor al directorului Trustului Aurului Brad, colonelul **Ladislau Tesler**. Studiul profund a asigurat descoperirea de noi elemente geologice, care au condus la dezvoltarea capacității de producție, a însemnat, pentru reputatul specialist român, un uriaș pas spre libertate. Un memoriu înaintat de Trustul Aurului Brad ministrului Afacerilor Interne, generalul-colonel Alexandru Drăghici, i-a adus eliberarea, cu domiciliul obligatoriu în Brad. Acolo, unde, în jurul său, s-a înființat o **Secție de Studii și Cercetări Mineralogice**...

„...Catilina porcus canis”!

...Ce vremuri! Nici nu trecuse un deceniu de la încheierea războiului. Țara era sub ocupație rusească. Va ști oare cineva, vreodată, câte valori s-au cărat în visteria Moscovei? Un adevăr rămâne însă neîndoielnic: țara urca! Își depășea condiția, iar oameni precum și **inginerul geolog Petru Olosu**, puneau tot sufletul pentru salvarea de la căderea în marea prăpastie. Oameni cu logica nealterată de apăsătorul imperiu care își întindea adânc tentaculele. Au fost în stare, cum am mai precizat, să-l salveze din pușcăria politică pe cel mai important geolog român, **Toma Ghițulescu**, dezvoltând în jurul său chiar și un nucleu de cercetare!

S-a ales praful de tot ce s-a făcut. Cercetătorii și bazele de cercetare au fost decapitate, guvernul a decis „eroic” să închidă toate (!) minele de aur, iar muncitorii disponibilizați, cu plata unor salarii compensatorii. Cu câtă durere consemna Petru Olosu, în cartea sa **„Adevăr și defăimare”**:

„În prezent, o societate străină, «Gold Corporation», a primit concesiunea pentru întreg bazinul aurifer Roșia-Bucium-Zlatna, în condiții netransparente și contestate. Au fost începute lucrările la Roșia Montană, inclusiv dărâmarea orașelului minier străvechi!

*Dar, despre această temă nu ne-am propus a discuta aici. Amintim însă cu amărăciune, ca unul care am slujit mineritul românesc aurifer și neferos (plumb, zinc, cupru, bauxită etc.) timp de peste patru decenii - de «Catilinae»-le lui Cicero și regretul că nimeni nu-și strigă azi consternarea în piețele noastre publice: «**Populus videt, Senatus intelegit, hic tamen vivit!**» («**Poporul vede, Senatul înțelege, și totuși, acesta trăiește!**»). Catilina! Munții noștri trăiesc!... «**Catilina porcus canis**» («**Catilina, porc de câine!**»), «**Quousque tandem abutere patientia nostra...?**» («**Până când mai abuzezi de răbdarea noastră?**»)... De răbdarea unui întreg popor și a Uniunii Europene?!”*

*

Altă dramă: **Roșia Poieni!** În vremea când a fost transferat la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei, **geologul Petru Olosu** avea în responsabilitate și dezvoltarea mineritului neferos. A fost alături și de nașterea Exploatării Zăcămintului Cuprifera de la Roșia Poieni, aflată în vecinătatea Roșiei Montane. Acolo s-a proiectat cea mai mare exploatare în carieră din mineritul metalifer românesc și chiar din Europa, cu excepția Rusiei, la o capacitate finală de 9 milioane de tone minereu pe an. Scrie cu durere în cartea sa, Petru Olosu: *„În perioada de «tranziție», care va intra în istorie, neîndoielnic, și prin închiderea, până în anul 2007, a tuturor minelor de minereuri din țară, activitatea carierei și a Uzinei de Preparare, a fost sistată cu mult înainte de a fi atins capacitatea*

de profil! Reținem, ca unul care am fost referentul acestui obiectiv-premieră în diferitele faze de proiectare, de completare, susținute în Consiliul Tehnico-economic al Ministerului Minelor, Petro-lului și Geologiei, că ultima valoare a investiției Roșia Poieni a fost de 8,9 miliarde de lei, la valoarea din anul 1982, când cursul leu-dolar USA era pe atunci 4,50 și cu prime, 19,5 lei/1 dolar (...) Sub orice raport, investiția Roșia Poieni a reprezentat un vârf în mine-ritul nostru metalifer...”

Exploatarea cuprifera de la Roșia Poieni a murit în copilăria ei. Tot ce a rămas, e cartierul de locuințe de la intrarea în Abrud. La 94 de ani, Petru Olosu a aflat cu durere că minți cu judecata strâmbă, sau cozi de topor, sunt dispuse să „scape” și de Roșia Poieni (Cuprumin Deva), oferind-o la un preț de nimic, tot Grupul „Gabriel”, hotărât să continue jaful în patrimoniul românesc! A fost răpusă și Uzina Metalurgică de la Zlatna, care se dezvoltase pentru a prelucra și concentratele de la Roșia Poieni. „Dintr-o eroare - notează Petru Olosu - linia ferată normală Alba Iulia - Zlatna (Troian), construită, în locul fostei mocănițe, pentru a transporta minereul de la Roșia Poieni, n-a fost dezafectată. Agonizează însă. Mai merg doar două trenuri pe zi. Suntem surprinși că fostul ministru al transporturilor, Miron Mitrea (rebotezat în repertoriul colorat al galeriilor fotbalistice... «Mitrea Cocor»), care a desființat linia ferată Brad - Deva, a „uitat” să desființeze și linia ferată Alba Iulia - Zlatna!”...

Geologul Petru Olosu, fostul director tehnic al Trustului Aurului din Brad, trăiește în București și se apropie de venerabila vârstă de 95 de ani. Privește cu durere „spectacolul” pe care l-a pus la cale, de două decenii, guvernări iresponsabile. Pentru el, lupta de-o viață pentru mineritul românesc, are un final tragic... „Iar zecile de mii de mineri «disponibilizați» de-a lungul și de-a latul perioadei de tranziție, murmură varianta reactualizată a «Imnului Minerilor»:

În țară-s grije și nevoi

De-acum, doar Domnul e cu noi!...”

...Erau, cândva, 18.000 de „căutători de comori din adâncuri”!... Doar la Trustul Aurului Brad!... Acum o jumătate de veac! Și mai era o foarte puternică firmă de prospecțiuni și explorări geologice: IPEG! Și ea a fost decapitată... Și mai era o armată de specialiști și cercetători! Și mai erau pe rol programe naționale de prospecțiuni. Toate românești... Și mai erau frecvente căutări, pe toate continentele, ale expertizei românești... Geologul Petru Olosu e o memorie vie a acestor adevăruri, azi tănuite. *„Paradoxal, zăcământul aurifer de la Roșia Montană, despre care se trâmbează că este cel mai mare din Europa, este concesionat unei firme străine, a cărei bonitate nici măcar nu s-a verificat, iar contractul încheiat cu această firmă este «fotofob», și, ca atare, ferit de lumină. Ministrul Industriei și Comerțului din acel timp, Radu Berceanu, declara presei că el nu a semnat Contractul!! Acel contract, în care Statul Român deține o parte neglijabilă de acțiuni și nici măcar nu și-a preservat dreptul ce i l-ar conferi «acțiunea de aur»!*

*

Petru Olosu - „Adevăr și defăimare”, pag. 209: *„Zăcământul Roșia Montană a fost bine cunoscut de geologii și inginerii minieri români, inclusiv potențialul său evaluat în limite largi. Nu s-a pus chestiunea exploatării în masă din multe motive, unele determinate de impedimente tehnice circumstanțiale, iar altele de rațiuni de esență, peremptorii! America nu poate fi descoperită a doua oară. Nici măcar de unii canadieni masteranzi în retorica comercială! (Sic și iarăși sic!!)”* Și, chiar dacă e greu pentru acești no-mazi ai aurului planetar să mai „descopere America”, fie chiar și... „roata”, stau cu urechile „pâlnie” la ușile Băncii Rothschild, zilnic, la orele 10,30 și 15, s-audă ce-au mai pus la cale cele cinci mari bănci londoneze, în legătură cu prețul aurului. De aici, pornesc apoi speculațiile și visele de realizare a **Marelui Jaf**. Fără să le pese de sacrificiile românilor de a-și ocroti bogățiile, atâtea câte i-au mai rămas. Că, între ocrotitori s-a aflat chiar și Octavian Go-

ga, fost președinte al Consiliului de Administrație a Societății „Mica” din Brad. L-au cinstit, ridicându-i chiar și un bust, în poienița verde din fața Trustului Aurului, de unde, la inițiativa unui dement, a fost smuls de pe soclu, cu ștreangul de gât, în anul 1945. Aceiași „antropod” - cum, cu eleganță îl dezmiardă Petru Olosu - fiind cel care a zdrobit și placa memorială de pe casa fostului brutar Stupină, din Baia de Criș. Cea care amintea vizitatorilor locul unde s-a stins viața lui Avram Iancu.

Apelul ultimului reprezentant al elitei mineritului românesc!

...Când au „mirosit” că mai e aur prin Munții Apuseni, câțiva indivizi din Toronto au încropit la iuțea o firmă cu căsuța poștală prin Insulele Barbados și așa” în România. Li s-a pus pata pe Roșia Montană, unde și-au instalat și firma: **Gold Corporation**. Indivizi cu studii profunde în declanșarea jafurilor... O firmă privată, intrată - suspect! - mai întâi în grațiile unor miniștri și apoi chiar ale Guvernului României, care, pentru a-și demonstra spiritul ocrotitor față de atragerea „investitorilor”, se pare că **i-a acordat chiar și un „ajutor” de un miliard de euro!** Un „mic” avans pentru ca nu cumva să „caute” aurul altora, pe altundeva. Și n-au plecat și nici nu se lasă... „plecați”! Zeci de mii de glasuri cer organelor în drept să facă lumină în cazul firmei-crocodil din Canada. Chiar dacă, atunci când se-ngroașă gluma, apare Băsescu la Roșia Montană!

La cei aproape 95 de ani, Petru Olosu privește cu durere „spectacolul” datorat unor guvernări incompetente și corupte. El e ultimul reprezentant al elitei mineritului românesc, care a dezvoltat și modernizat acest sector vital al industriei românești. Tot atunci, s-au înălțat adevărate orășele, s-au construit așezăminte social-culturale, s-au modernizat drumuri. Până și căi ferate s-au construit. Cât privește vistieria, era și ea în etapa de spectaculoa-

să sporire a depozitelor de aur. Și, cum România nu devenise pe deplin „piață” de desfacere, minți cu „orizonturi” de ani-întuneric, au hotărât închiderea minelor românești de aur, înscriind țara pe listele de așteptare ale viitoarelor concesiuni interplanetare. Bruma de nimicuri ce le mai avea țara, le-a împrăștiat celor ce s-au mulțumit cu ele. Aurul, l-au dat canadienilor, băncile și petrolul austriecilor, gazele naturale și electricitatea francezilor și nemților. Pământul din Bărăgan și cel din Banat l-au dat cu prioritate, aproape pe nimic, italienilor, ungurilor, austriecilor și evreilor. Și conductele subterane de transport a petrolului și gazului metan le-au dat „gospodarii” de azi ai României. Prin Ardeal, i-am primit frățeste pe prietenii din vest. Vin chinezii, vin thailandezele... Noi am împânzit Italia și Spania cu câte un milion de suflete, am suflat și supărat Franța și Anglia cu prezența țiganilor. Acasă au fost închise 200 de spitale și 2.000 școli, așezămintele culturale au fost ferecate. Pentru ca să ajungi să fii tratat în spitale, trebuie să înveți ce-nseamnă „**coplată**”, iar dacă nu-l pricepi, rămâi acasă și roagă-te la Cel de Sus să-ți mai dea câteva zile. Că, aflat la „al doilea cocoțat” pe scaunul de „împărat”, la Cotroceni, mai marele a decis: *România nu e stat social!* Și asta, în spiritul metamorfozării sale. A fost **comunist**, a devenit **democrat-social**, **democrat** și, de-o vreme, **democrat-liberal**. S-a plimbat precum visa noaptea, de la stânga spre dreapta și extrema dreaptă. Și prin „Internaționale” s-a plimbat, schimbându-și „culorile” precum alternanța zi-noapte. Spre unde „navigăm”? Asta numai capu’ său știe, iar soluția de a afla, o avem la-ndemână: **scanarea!** Are și cine-o face. Doar să se lase!...

*

E cunoscută încă o proximă „ispravă” pusă la cale de actuala guvernare: concesionarea **exploatării miniere de la Roșia Poieni**. Alt Mare Jaf. Cu nimic mai dezastruos decât vânzarea S.N. PETROM, singurul producător de țiței din România (5,65 milioane tone!) și cel de-al doilea producător de gaze (6,129 miliarde m.c.). În anul 2002, bravii „manageri” ai avuției României

Emil Constantinescu - Victor Ciorbea - Radu Vasile - Mugur Isărescu, au hotărât, în consens cu Banca Mondială, privatizarea **Petrom**. Un „proces” în care ministrul Transporturilor, **Traian Băsescu**, a solicitat să fie numit... **negociator-șef (!?)** El știe de ce, și, mai ales, ce a „negociat” și propus regimului Iliescu - Năstase să se voteze în Parlamentul țării!... Spre neuitare, iată ce patrimoniu avea **Petrom** în anul 2002, când s-a declanșat așa-zisa „privatizare” (!?) de către **firma de stat austriacă OMV**, care a plătit Statului Român 668,815 milioane euro. Guvernul României s-a angajat însă și într-o altă **aventură**: să plătească anual, timp de 5 ani, „cumpărătorului” (privatizatorului?!) o sumă de cel puțin 50 de milioane euro (!) pentru decontarea istorică a mediului, adică, în total, vreo 250 de milioane de euro! Ceea ce înseamnă că Petrom a fost „înghițit” de Austria (prin OMV) cu o sumă de cel mult o jumătate de miliard de euro, ce ar reprezenta nu mai mult de 1% din valoarea reală de piață, a acestei societăți! Cam aici a dus rezultatul „negocierii” făcută de ministrul de atunci al Transporturilor, Traian Băsescu. Tot el, împreună cu un alt „specialist”, **Călin Popescu-Tăriceanu**, a renunțat și la „acțiunea de aur”, dând frâu liber creșterii necontrolate a prețurilor la pompă, dispărând astfel și ultima pârgă de intervenție. O sumă mai mică decât profitul anual al firmei Petrom! Așadar, Petrom deținea: 306 zăcăminte de petrol și gaze asociate; 1.450 puțuri de gaz productive; 13.856 puțuri de țiței productive, cu o producție zilnică de 220.0000 barili țiței; 771 instalații de colectare, depozitare, tratare și separare; 15.000 km rețea de transport țiței și gaz; instalații de foraj marin, conducte și platforme; două platforme marine (Prometeu și Athos); complexele petrochimice Arpechim - Pitești și Petrobrazii - Ploiești; uzina de îngrășăminte chimice Doljchim; 45 depozite petroliere și 690 stații de vânzare cu amănuntul; 320 autocisterne; 401 autotractoare; 350 semi-remorci; 464 auto-cisterne GPL ș.a. Apoi, activitățile din Kazakhstan: puțuri de exploatare și contracte de forare; 25 depozite și 35 stații de vânzare cu amănuntul, din străinătate ș.a. Un

activ net de 62.373.020.622 mii lei, și un profit net de 2.282.082.505 mii lei (conform „**Holocaustului împotriva românilor**”, dr. **Gheorghe Funar**, Ed. Gedo, 2011, p. 615).

„Groasă” rău „afacerea” pe care a „negociat-o” Traian Băsescu!... La fel de „groasă” ca și „jongleria” cu licența de exploatare nr. 458/1999 de la Roșia Montană, catalogată la strict secret (!?), obținută fără licitație având ca titular „Minvest” Deva, semnată de **Radu Vasile** - prim-ministru și **Radu Berceanu** - ministrul Industriilor. Alt dezastru pe care, de asemenea, îl susțineți „mai energic a oricând”, este vânzarea Exploatării de Cupru de la **Roșia Poieni!**... Se vehiculează și o sumă: **în jur de 60 de milioane de euro!** Se știe și viitorul „întăpânitor” cu dedicație: aceeași Companie „Gabriel” din Canada... Cu siguranță că nu vă este străină nici evaluarea zăcămintului de la Roșia Montană, făcută de specialiști de la Oxford, angajați de firma Roșia Montană Gold Corporation (!): **peste 100 de miliarde euro!** Deși, în realitate, se apreciază că este o cifră cu mult mai mare! O bogăție oferită aproape gratuit, încălcând Constituția și sfidând legile Statului Român. Corupție generalizată! Personaje care vor trebui neîntârziat să dea socoteală Poporului Român: **Radu Berceanu, Călin Popescu-Tăriceanu, Adrieian Videanu, Traian Băsescu**. Exploatarea cupriferă de la Roșia Poieni, aflată „peste deal” de Roșia Montană, la câțiva kilometri, ridică probleme extrem de grave! „Cupriferă” e un fel de-a minți al „târgoveților”, uitând belșugul de aur și argint, dar, mai ales, de metalele foarte rare utilizate în tehnologiile de vârf: **vanadiu, paladiu, iridiu, osmiu, rodiu, platină**... Pentru jaful de la Roșia Poieni, „semnalul” l-a dat guvernarea CDR, care a oferit Companiei „Gold” dreptul de preemțiune! Și nu va fi o problemă: se va găsi un „Băsescu” pe post de „negociator”, un comisar de pe la Garda de Mediu care să-și pună în acțiune relațiile, precum a făcut-o inginerul Dumitrașcu în vremea când deținea o importantă funcție în rangurile ministeriale. „Efortul” lui n-a fost în zadar: cei de la „Gold” l-au chemat la Roșia Montană, l-au pus șef-suprem, și i-au dat bani cât n-a mai avut ce face cu ei!...

Azi, în „Apuseni”, în exploatarea aurului și a argintului s-a scurs o bună parte a vieții lui **Petru Olosu**. Privește cu dezgust spre cei ce continuă să distrugă, invocând „greaua moștenire”! El a construit. La fel l-a învățat și pe fiul său, **Răzvan Olosu**, care trăiește în Germania, la Bochum. Și cine știe că el este cel care i-a salvat pe cei care au rămas șomeri, la plecarea „Nokiei”, atunci când a venit în România, la Jucu, deschizând în acele spații din Bochum, rămase goale, o afacere de mare succes.

Pentru ce, domnule Jonathan Henry?!

Omu', e numărul 7 în ierarhia Companiei „Gabriel Resources LTD”. Crede că pe capu' Companiei s-au abătut prea multe ghinioane și a venit vremea să fie „sparte”, dar și strategiile schimbate. Au fost prost elaborate! E însă optimist **Jonathan Henry** și e convins că lui îi va reveni misiunea să urnească deschiderea minei. Și-a făcut publică și meditația sa profundă: **„Orice companie auriferă mare, care vrea să-și îmbogățească rezervele, trebuie să se uite la România (...) Acesta trebuie să fie locul unde te duci!”**...

România, sat fără câini. România cozilor de topor. România trădată. România „El Dorado”-ul aventurierilor!

Așadar, descifrăm și taina „aterizării” în România a **Companiei „Gabriel Resources”**, pe la jumătatea anilor '90. Era haos legislativ, corupții așteptau la colț de uliță „mita”, în vreme ce „aterizații” alegeau variantele fericite. Șase directori executivi au tot defilat peste cele vreo 350 de tone de aur, și-au clătit nările cu aerul ozonat de la altitudinea de peste 1.100 de metri, dar **„toți au eșuat”**. Gata-gata să le zică... „popândăi”! Nimic n-au fost în stare să facă - accentuează Henry! Și, se tot întreabă, pe ce-or fi cheltuit înaintașii lui... 500 de milioane de dolari. El a găsit acolo un mic muzeu al mineritului din Transilvania, dar și **„o mică armată de adversari dedicați, variind de la staruri de cinema, la fermieri locali, care doresc să vadă mort proiectul...”**

El, **Jonathan Henry**, omul nr. 7 al Companiei „Gabriel”, e optimist. Simte că e o perioadă de avânt, datorat triplării prețului aurului, care a atins 1.800 de dolari uncia. E motivul pentru care companiile miniere aurifere din întreaga lume „mișună” pretutindeni, chiar în zone cu riscuri mari, știind că vor avea confruntări ample cu opoziții care sunt dispuși la rezistență energică. Optimismul lui Henry vine însă și de la sprijinul deschis și direct, dispus să-l acorde președintele României, Traian Băsescu. Mai are încă un argument: *„Bucureștiul a acordat recent Companiei «Gold» din Roșia Montană un certificat de descărcare arheologică...”* pentru masivul Cârnic. *„Semn - zice el - că executivul este mulțumit de faptul că structurile arheologice importante vor fi protejate în această zonă specială...”*

O, biet **Jonathan Henry**! Plutești... Ești mai popândău decât ceilalți șase „generali executivi”, care s-au preumblat un deceniu și ceva pe la Roșia Montană! Da, Băsescu - o fi știind el de ce e trup și suflet pentru această „afacere” privată. E-n stare să ordoneze și legi speciale în Parlament, nu-l interesează jaful și dezastul care se va produce în Munții Apuseni și nici pericolul internațional la care își expune țara, uitând că peste un an și ceva își pierde imunitatea, și-ar putea fi luat la întrebări de justiție. Cea care, a-ntors pe dos și alte câteva aprobări abuzive, inclusiv **„descărcarea de sarcină”** la care vă referiți. Ea a fost anulată. Ca și alte astfel de aprobări dictate de mai sus.

Da, e bătălie mare, don' Henry! O știți și dumneavoastră: în Canada „viețuiesc” 60% din numărul total al companiilor de pe Planeta Pământ! Adică... 1.373, listate pe TSX - bursa din Toronto! Între ele, desigur, și... „Gabriel Resources”. Știți, desigur, cât de importantă e în aceste lupte, pe viață și pe moarte, imaginea. Ea asigură manipularea, motiv pentru care s-au înmulțit precum și ciupercile, și firmele de lobby: azi, doar în Canada, sunt vreo 200, care „lucrează” pentru companiile miniere canadiene.

Și mai știți, domnule, că firmele acestea, pornite să jefuiască aurul țărilor sărace, și-au cam făcut de cap. Au călcat în picioare

drepturile omului, au săvârșit crime, nefiind străine nici chiar de genocid. 30 de țări le-au reclamat! Fenomene încă tolerate de o țară, Canada, pe care românii o respectă, dar, care, încă nu și-a reglat legile în acord cu aceste realități tragice. Nu vă spun o nouă: chiar ONU a solicitat anchetarea a 7 companii canadiene. România nu e, însă, nici Congo, nici Asia de Sud-est, nici Africa. Cele 7 companii canadiene au fost acuzate de exploatare ilegală ale resurselor acestei țări. Surse ale ONU au consemnat tragedia celor 73 de persoane ucise în Kilwa, o localitate de pescari din Congo. Ei au fost uciși de militari congolezi, având la dispoziție logistica asigurată de o companie minieră canadiano-australiană. Alt carnagiu: 15 mineri canadieni au fost împușcați în jungla filipineză.

Din ziarul „**Toronto Star**”, aflăm însă vestea că Parlamentul Federal al Canadei a introdus în dezbatere **Legea Bill C-300**, care va permite autorităților de stat ale Canadei să controleze activitatea mineritului canadian de peste mări și țări. Și, se pare, chiar are șanse să fie adoptată până la începutul anului 2012. Semn că și Parlamentul Canadei s-a săturat de agresivitatea companiilor canadiene și de răul ce-l fac imaginii unei țări civilizate. Dar Jonathan Henry se declară „optimist cu prudență”: „*Dacă Guvernul României nu ar fi vrut acest proiect, am fi știut până acum!...*”

E neconvingător „argumentul”, domnule Henry! Înseamnă că n-ați aflat despre opoziția foarte îndârjită a românilor, hotărâtă să lupte cu toate armele împotriva guvernanților iresponsabili și a președintelui suspect de interesat pentru acest proiect, arătându-se a fi „lobby”-istul nr. 1 al Companiei „Gabriel Resources”. Ar fi meritat să vă faceți timp și să participați la **Conferința „Roșia Montană în istoria universală”**, organizată de Academia Română, Universitatea Babeș-Bolyai și Icomos România. V-ați fi pierdut vreo 90% din optimism și ați fi coborât cu picioarele pe pământ. Ați fi putut asculta și opinia unor importanți specialiști veniți nu doar din țară, ci și din Germania, Italia, Marea Britanie și Ungaria.

Proiectul „Roșia Montană” a fost analizat sub toate aspectele de către geologi, ingineri, geografi, chimiști, biologi, istorici, arheologi, arhitecți, economiști, sociologi, agronomi, lingviști. Ca să nu vă amplifice „emoția”, vă spun că a existat unanimitate: **„Patrimoniul geologic al Roșiei Montane, ca și al întregului «patrulatelor aurifer» al Munților Apuseni, este alcătuit din zăcăminte de aur, argint, cupru, telur, wolfram etc., de o mare valoare economică. În actuala situație, a unei crize internaționale de resurse minerale, aceste zăcăminte sunt resurse strategice ale Statului Român. Ele trebuie valorificate în strânsă corelație cu interesele majore ale acestuia”**.

Ați înțeles greșit și faptul că „executivul” României ar fi încântat că v-ați decis să restrângeți zona de „atac”, încât, să mai rămână și unele vestigii. Chiar sfidați inteligența și patriotismul românilor! În **„Rezoluție”**, a fost consemnat și următorul semnal de alarmă: *„Prin distrugerea vestigiilor unice - istorice, arheologice și culturale de la Roșia Montană (galeriile daco-romane, siturile arheologice, cimitirele, edificiile de cult etc.) sunt afectate iremediabil numeroase dovezi ale etnogenezei și continuității poporului român, componente ale civilizației europene”*...

Cât privește **„descărcarea arheologică”**, în **„Rezoluție”** se cere *„anularea imediată a tuturor avizelor de descărcare de sarcină arheologică, inclusiv a celui din 14 iulie 2011, privind masivul Cărnic. Se impune, deoarece aceste avize contravin legislației în vigoare”*. Cum e și normal, n-au fost „uite” nici autoritățile publice chemate să apere patrimoniul istoric, arheologic și cultural de la Roșia Montană: *„trebuie să-și facă datoria și să acționeze conform intereselor naționale”*. E șocantă, domnule Jonathan Henry - dacă nu mai mult decât „șmecherească” problema riscurilor induse peisajului și mediului. Să lași gestionarea efectelor, după încheierea exploatării, în seama exclusivă a Statului Român, e o lașitate fără limite. Altfel spus, după ce - zică-se - v-ați văzut cu aurul în căruță, întoarceți fundul spre peisajul selenar, pe care l-ați „creat” cu un fel de **bombă atomică** (150 de mii de tone de dinami-

tă și 200 mii tone cianură!), fără să vă mai pese că într-o bună zi, bomba ecologică - iazul de decantare de pe Valea Cornei, va putea exploda, nenorocind un sfert din Europa! Și ce vă va păsa? „Șmecheria” proiectului are rădăcini adânci și implicații grave, sub toate aspectele. Prin Europa, se „poartă” ideea **dezvoltării durabile!**... Proiectul „Roșia Montană” asigură **moarte sigură a zonei.** Și pentru ce, domnule Henry?! Ca să cărați sutele de tone de aur, argint - și, mai ales metalele rare conținute în concentrat, vitale pentru industriile mondiale de vârf?! Pentru uriașa „gaură”, pe care vreți s-o faceți în bugetul de stat al României?! Pentru „umflarea” buzunarelor celor corupți, care au trădat interesele Statului Român? Pentru ce, domnule?

*

Aveți cumva habar de ce s-a întâmplat, în 1992, lângă orașul Yellowknife, domnule numărul „7” al **Companiei „Gabriel Resources”**? Le-ați atras atenția românilor că acolo, la „**Giant Mine**”, a fost o catastrofă, în urma căreia au murit 9 persoane. Nu cumva o fi fost acționar la „Giant Mine” și Compania „Gabriel”? Vă întreb doar... Chiar dacă știu că înființarea ei s-a făcut mai târziu, cu niciun an înaintea pornirii să atace Patrimoniul României. Și vă reamintesc ce s-a întâmplat, asta spre știința românilor. „Proiectul” de la acea exploatare i-a determinat pe mineri să blocheze accesul în mină, sindicatul declarând grevă, care s-a prelungit timp de 18 luni. Disperată, conducerea minei a recurs la angajarea unor mineri din Wellowknife, care nu erau înscriși în sindicatul „Giant Mine”. Sindicatul a decis atunci să arunce mina în aer! Atunci au murit cei 9 mineri, care, prin acceptarea angajării, au spart greva. Ei n-au mai putut fi salvați. În Revista „**Formula AS**”, pe care presupun c-o studiați cu mare interes, reputatul publicist **Ion Longin Popescu**, într-un amplu interviu realizat cu omul de afaceri **Rareș Ungureanu**, om de afaceri în Wellowknife, consemnează: „...În oraș a început violența, un război civil local (...) Lucrurile au luat, însă, o întorsătură dramatică abia începând

din anul 2000, când hidroizolațiile au început treptat să cedeze, iar nivelul toxicității solului și a apelor atinsese cote alarmante. Durata de viață sigură a unui iaz de decantare este mai scurtă de 50 de ani, în condițiile în care nu intervin cauze naturale distructive (mișcări seismice, sau alunecări de teren)”...

Vă văitați, domnule **Jonathan Henry**, că „unii înalți politicieni români sugerează că trebuie să demonstreze că țara obține o afacere mai bună, mai ales după instituirea măsurilor de austeritate asupra economiei”... Nu vi se pare normal? Asta o spun românii - mai puțin cei pe care Compania „Gabriel” i-a „convins”, cum a știut, că așa ar fi „bine” (pentru cinel?). Și e bine să anticipați că veți merge la masa negocierilor. Întoarceți procentajele - **80% Minvest Deva și 19,3% „Gabriel Resources”**, și să rămâneți, umăr la umăr, alături de partea română, până la refacerea mediului, adică a craterului selenar. Că știți bine ce se-ntâmplă chiar prin Canada dumneavoastră. De ați uitat, recitiți tragedia, relatată de un român, trăitor acolo: „*Giant Mine nu a plătit niciodată nici măcar un singur dolar pentru refacerea mediului. Sub presiunea mișcărilor ecologiste, au fost forate sute de puțuri perimetrice, la diverse adâncimi, izolând depozitele de arsenic. S-au instalat pompe criogenice, pentru a se menține solul înghețat în permanență...*”.

După mintea lui Adrieian Videanu, Proiectul „Roșia Montană” ar scoate România din criză!

Sume uriașe, domnule **Jonathan Henry**! Știți cine le suportă? O, nu „Giant Mine”! Nici azi nu e liniște în **Yellowknife**... Anual, sunt cheltuiți peste 1,2 miliarde de dolari, colectați din taxe și impozite. Oamenii sunt cei care ar trebui să plătească pentru huzurul mai marilor Companiei. Spuneți-o și celor de la **Clubul „Bildenberg”** că s-au trezit românii! V-ați gândit, probabil, că asta ar putea fi o soluție și pentru dezastrul ecologic de la Roșia Mon-

tană, pe care se gândește să-l pună la cale „Gabriel Resources”. E o sfidare inadmisibilă! Altfel, mi-e greu să pricep cum și ce mințe întreagă a putut gândi că alocarea, prin „Proiect”, a 120 de milioane de dolari ar putea rezolva o asemenea catastrofă! Oamenii cu scaun la cap apreciază că nici înmulțită cu 100, o astfel de sumă n-ar ajunge.

Poate și mai gravă e însă problema infiltrării cianurii, a trioxidului de arsenic și a reziduurilor de metale grele, în apele freatice din zonă, ca să nu luăm în seamă posibilele accidente tehnologice. Miliarde de euro! Despăgubiri uriașe pentru refacerea mediului. O țară târâtă în procese internaționale! Și pentru ce? Pentru vorbele aruncate de fostul ministru al economiei, **Adrieen Videanu** cum că „Proiectul” de la Roșia Montană ar scoate România din criză! După care, a-nceput marea zbatere a personajului de tristă prezență politică și guvernamentală, Adrieen Videanu, pentru includerea proiectului „Roșia Montană” în Programul de Guvernare. El e cel care - după opinii destul de avizate - a-nceput să reducă procentul de participare a României în acest „Proiect”, prin vânzarea mascată de către Statul Român a pachetului de acțiuni pe care îl deținea. Cum? Simplu. În septembrie 2009, administratorii Companiei „Gold” din Roșia Montană au propus o majorare de capital prin emiterea de noi acțiuni, adică majorarea capitalului. Operația a fost aprobată de Adunarea Generală a Acționarilor, în octombrie 2009, când s-a stabilit o valoare de 597 milioane de lei (aproximativ 150 milioane de euro), Minvest n-a votat majorarea de capital, dar a subscris, până la urmă, trebuind să achite 115 milioane de lei (28 milioane de euro). N-a avut de unde! Soluția a dat-o... Adrieen Videanu. El a acceptat ca ea să fie achitată, prin împrumut, de la... „Gabriel Resources”! „Partenerul” își dorea, ca pe cel mai scump vis, să renunțe la suma de 28 milioane de euro, în schimbul acțiunilor deținute de Statul Român. Cam așa a fost planul lui Adrieen Videanu!

Rămân însă fără răspuns destule „mistere”. Ce legături tainice sunt între **Băsescu-PDL** și **Roșia Montană Gold Corporation**?

Dar între Agenția americană de publicitate GMP, care s-a ocupat de imaginea publicitară a doi „clienți” celebri: **Traian Băsescu** (în campania prezidențială) și **RMGC**. Dar, între declarația de includere a Proiectului RMGC în Programul Guvernamental și... **Adriean Videanu**? Lui i-a aparținut geniala propunere! Legătura s-a făcut prin **John Ashton**, fostul vicepreședinte al RMGC. Cel care, după ce s-a despărțit de Proiectul „Roșia Montană”, a devenit **master-mind la Marmosim Simeria**! Fără ca slujitorii „Marmurei Românești”, devenită „perlă” a familiei Videanu, să priceapă cum a fost posibil ca **John Ashton** să „joace” dublu, neuitând setea de aur a celor de la „Gabriel Resources”.

Câtă iresponsabilitate!... Dezastrul se vede cu ochiul liber și de pe Lună. Un personaj care a trădat interesele naționale, intrat, se pare, în solde străine. Sau, cine știe, va veni vremea când vom afla și misterele altor posibile afaceri din spatele afacerii „Roșia Montană”.

E bătălie mare în Canada pentru aurul din Transilvania. Cu un deceniu în urmă, o altă Companie din Canada, „**Barrick Gold Corp**” a fost pe punctul de a cumpăra **Compania „Gabriel Resources”**. Azi, e mulțumită că are un parteneriat de exploatare, tot în Transilvania, cu „**Valhalla Resources Ltd**”. Pe la jumătatea anului 2011, a acaparat și 9% din „**Carpathian Gold**”. O firmă cu tentacule extinse din sud-vest, de la Oravița, până la nord, la Lăpușna și Baia Mare. Ea deține licențe de exploatare a aurului în Ucraina și Ungaria. O altă firmă canadiană - „**European Goldfields Ltd**”, e cu ochii și cu „concesiunea” la Certeju de Sus, în apropiere de Dej. O interesează exploatarea a peste 100 de tone de aur și peste 500 de tone de argint.

Ape tulburi!... Vine vremea încăierării „rechinilor”! Compania parteneră a „vrăbiuței” Minvest Deva, „Gabriel Resources”, are în spate o listă mare de investitori ultraversați. O căsătorie din interes, în care, un vulpoi a înghițit o vrăbiuță, pe care, sufocată, încă are interese s-o mențină în viață. Lângă vulpoi, sunt gata să înfulece prada, **Barrick Newmont Mining Corp** și centrul de putere

al fondului de hodging Paulson et. Co din New York. **Peter Munk**, președintele „Barrick”, știe ce urmează: societățile „vânătoare” de aur care operează în România „*vor fi incluse, la un moment dat, în companii producătoare de aur mai mari, bine finanțate și având relații cu instituțiile financiare internaționale*”...

O statuie pentru Traian Băescu!

Pe cine n-a fascinat aurul? În jurul lui s-au născut legende și s-au aprins imaginații. E un adevăr care a cuprins toate veacurile. Așa a devenit un simbol al puterii, iar goana după aur a devenit o obsesie chinuitoare.

Aurul i-a adus pe romani în Dacia! O bogăție știută din vremuri străvechi. Aveai aur, erai puternic. Ca și azi. El a rămas o garanție a succesului în competițiile dintre piețele îndestulării umane, dar, mai ales, a stăpânilor. Aur!... Un cuvânt care provine de la etimonul latin „**aurum**”, adoptat în cinstea zeiței dimineților însorite, **Aurora**. De aici, s-a născut și simbolul **Au**, îmbrățișat de terminologia mondială... Aurul a dat puterea înălțării unor state puternice: Egiptul faraonilor, popoarele de pe Nil, Tigru, Eufrat, Iordan, din așa numita „Grădina a lui Dumnezeu”, cu Babilonul, Fenicia, Asiria, apoi Persia și Armenia...

Câte războaie n-a generat însă goana după aur! Capturile de aur luau de regulă drumurile capitalelor imperiale. Acolo unde se-nălțau palate. Despre regele statului caldeo-babilonian (605-562 î.Ch.), **Nabucodonosor II**, după ce l-a învins pe farao-nul Nechao, în bătălia de la Karkemiș, cucerind Palestina, Siria și Fenicia, a poruncit să se construiască în Mesopotamia o statuie de aur, care să-l reprezinte pe el, înaltă de 30 metri, cu un diametru de vreo 3 metri și cu o greutate de 3.600 tone.

Cantitate imensă! De mai bine de trei ori mai mare decât întreaga producție mondială a anului 2011! Se zice că statuia, chiar s-ar fi și făcut... A urmat o inaugurare cu fast imperial, „mai mare-

le” cerând participanților să se așeze în genunchi și să-și lipească fața de pământ, să și se roage. Trei tineri n-au executat „comanda” și au rămas în picioare. Din ordinul împăratului, au fost prinși și arși într-un cuptor, după ritualul păgân al jertfelor.

Am „cules” aceste informații pentru a-i sugera lui **Traian Bănescu** să urmeze ideea lui **Nabucodonosor**, comandând o statuie mai mică, din aurul de la Roșia Montană, în cazul în care se va hotărî să-l salveze. E o poveste care circulă prin Roșia Montană, deocamdată sub forma unei statui desenate în culoarea aurului, pe care scrie doar atât: „**Lingoule!**” Dumneavoastră, **Traian Bănescu**, sunteți acel „lingou”... Și nici nu trebuie scris numele, că oricine își dă seama cine este. Oricum, la inaugurarea care s-ar putea face în Piața Mare, unde ar fi cel mai bine să se instaleze **Monumentul „Traian Bănescu”**, n-ar fi bine să cereți celor prezenți la festivități să se prosterneze, și nici să pregătiți vreun cuptor ritual.

Dar, grăbiți-vă. Și nu comandați o statuie de dimensiunile cerute de Nabucodonosor. Una de dimensiuni care să permită să mai rămână ceva aur, poate câteva tone, pentru vistieria României, și așa golită. Grăbiți-vă, însă! Vedeți ce se întâmplă zilnic prin mai toate marile orașe ale țării. De săptămâni întregi, vă cer demisia. Și dumneavoastră, și guvernului Boc, în vreme ce ziarele din Cluj-Napoca publică, din când în când, o invitație-dezmierd: „**Hai Emile, acasă!**” Ceea ce a cam și făcut...

Nu știu dacă vă găsiți timp, dincolo de urgențele țării, să urmăriți repertoriile demonstranților. Am notat, spre știința dvs., domnule Bănescu, doar câteva mostre:

- **Bănescu, Bănescu / Mai rău ca Ceaușescu;**
- **Blonda, 'micu și cu chioru / Au înfometat poporul;**
- **Țara plânge de amar / Bănescu dansează-n bar;**
- **Ole, ole, ole / Bănescu, cară-te;**
- **Bănescu și-ai lui / Criminalii statului;**
- **Țara suntem noi / nu javre ca voi;**
- **Iarna nu-i ca vara / Nu te mai vrea țara;**

- **Trădarea de țară / În aur se măsoară;**
- **Vă rugăm să ne iertați / Nu producem cât furați;**
- **Vă rugăm să ne iertați / Nu trimitem cât furați**

(Mesaj al românilor care lucrează în străinătate)

...Grăbiți-vă! Oamenii nu mai au răbdare. Va trebui să luați din nou drumul spre Roșia Montană, pentru a inspecta locul de amplasare a **Monumentului „Băsescu”**, salvatorul Aurului Românesc. Un monument înălțat în urma lanțurilor de proteste și apeluri transmise zilnic, prin toate canalele, pentru oprirea **Mare-lui Jaf**. Mai ales că printre semnatarii care au cerut ca hotărârea finală să se ia pe baza unui Referendum Național, s-au aflat: fostul mitropolit al Clujului, Albei, Maramureșului și Crișanei, Bartolomeu Anania, participanții la Greva Studențească de la Cluj, din anul 1946, refugiații, strămutații și persecutații etnic din perioada Diktatului de la Viena (1940-1944), participanții la comemorările evenimentelor tragice, petrecute în Ardeal.

Oriucum, ați avea ocazia să-i bucurați pe români, având puterea de a-i invita pe cei trimiși la „întâinare” de interesele Clubului Bilderberg, dar și pe cei care vă pun în penibilă situație, ca șef de stat, de a face „lobby” pentru o firmă privată, din Canada, aflată la **prima aventură în minerit!**...

Din milioanele de glasuri!...

Alexandru Tomescu, violonist. *„Am aflat despre Roșia Montană Gabriel Corporation cu o zi înainte de a pleca spre Cluj, primind pe Facebook o scrisoare deschisă de la **Luminița Dejeu**, voluntar al **Asociației „Salvați Roșia Montană!**”. Am sunat imediat organizatorii care mi-au confirmat apariția de ultim moment a acestui sponsor. Protestul prin absență a fost prima acțiune, însă (...) aș fi dezamăgit publicul din Cluj, care mă aștepta de multă vreme. Declarația de pe scenă a fost salutăată cu aplauze din partea publicului, gest care m-a emoționat profund. În acest fel, am putut*

cânta concertul cu inima curată. Ne-am disociat clar de RMGC și de toate acțiunile acestei Companii. În semn de solidaritate cu cei care încearcă să salveze această zonă, am decis să donăm în întregime onorariul Asociației „Salvați Roșia Montană”. Un adevărat artist trebuie să fie fidel convingerilor și principiilor sale morale!”

Prof. univ. dr. Ioan Mârza. *„Ne întrebăm: hotărârile majore privitoare la România și la interesele tuturor cetățenilor săi sunt date de înalți demnitari de stat (aleșii noștri!) sub semnătura propriei lor răspunderi, permanente? Sau, vântul care trece dealul nu mai poate fi urmărit, ochit și împușcat?”*

Prof. univ. dr. Vasile Surd. *„Surprinde, în chip nefiresc, „incapacitatea decidenților” de ieri și de azi, de a închide acest dosar, o dată - pentru totdeauna, și de a tăia scurt pofta de înavuțire rapidă a unor neaveniți, insistenți și obraznici! (...) A da cale liberă jafului plănuit la Roșia Montană, semnifică, în opinia mea, a gira, cu bună știință, un grav atentat asupra stabilității și siguranței naționale! Cei care înfăptuiesc un asemenea act, mai devreme sau mai târziu, vor trebui să dea cuvenita socoteală - în fața Legii și a Națiunii!”*

...Și un avertisment sever: Referendum, domnilor!

Prea mulți rechini se-nvârt prin Roșia Montană! Prea multe interese obscure! „Jocurile” se fac departe de „Apusenii” României, dar prim-trădătorii sunt de-ai casei. „Prada” i-a amețit. Au creat până și legi, care să deschidă și mai larg porțile „fericirii”. „Ușierii” n-au înțeles ce-nseamnă veșnicie și nici că atât de râvnita „pradă” are un singur stăpân: **Poporul Român!** Cel în măsură să decidă! Singurul! Și trebuie chemat neîntârziat la urne. **Referendum, domnilor!** Iar până atunci, scoateți dubiosul „Contract” din seifurile secrete!... Proprietarul - **Poporul Român**, trebuie să știe ce-au pus la cale semnatarii! Și ei, dar și Justiția din România!

În loc de postfață

Este a treia carte în care am rezervat un amplu spațiu **Cazului „Roșia Montană”**. O dramă de proporții, un jaf inadmisibil, dorit de forțe oculte, mânat de interese care lezează grav interesele României, și așa împinsă într-o adâncă prăpastie socială și economică.

Se încearcă punerea la cale a unui adevărat genocid declanșat și ocrotit de la „butoanele” cele mai înalte ale țării. Pentru a intui dimensiunile jafului, e destul să te-ntrebi de ce, de un deceniu și jumătate, o companie privată cumpără conștiințe, guverne, partide, pune la cale elaborarea unor documente ilegale, anulate în serie de instanțe judecătorești, ținând „prada” cu toată forța... Apoi, publicitatea agresivă, care a devenit extrem de nocivă, oferind cel mai abject sistem de poluare prin mass-media românească.

În anul 2002, am publicat, în Editura „Anotimp” din Oradea, un capitol (pag. 9-52) intitulat **„Roșia Montană sau blestemul aurului”**. Alte pagini ale cărții (53-104), au fost destinate **Marelui Jaf al Uraniului românesc**, pus la cale tot prin o așa-zisă societate mixtă, sovieto-română, **„Sovrom-Cuarțit”**. **Jaful Aurului de la Roșia Montană** e instrumentat printr-o altă societate mixtă: **„Gabriel”** (Canada) - **„Minvest”** Deva, din care a rezultat... **„Roșia Montană Gold Corporation”**. O așa-zisă „societate mixtă”, româno-canadiană (în spatele căreia se află încă un puternic grup de „investitori” americani, dintre care e suficient să-i amintim pe **George Sőrös, John Paulson, Thomas Kaplan** sau... **Marc Rich!**

O vreme, s-a „chinuit” să dea drumul **Proiectului „Roșia Montană”**, spre a-l bucura pe Tr. B., fostul ministru al mediului, **Sulfina Barbu**. I-a sărit în ajutor **acad. Răzvan Theodorescu**, ministrul culturii. A-ncercat apoi, cu ușoare poticneli, **László Borbély**. Și lui i-a sărit în ajutor același ministru al culturii, frac-

turându-și astfel grav și definitiv șira spinării... Regret intrarea în această horă a dezastrelor și a fostului meu coleg de redacție, **Kelemen Hunor!**

Or fi știind ei - dar și alte personaje precum **Frank Timiș, Radu Berceanu, Adrieian Videanu, Bogdan Olteanu, Radu Vasile, Nicolae Stanca, Gabriel Dumitrașcu, Tender, Virgil Narița** - și, mai ales, „**Marele Mentor**”, ce s-a-ntâmplat în Peru, la minele aurifere din Yanacocha, în anul 2004, când Tr. B. urca pe „tronul României”? Un caz „în oglindă”! În Peru s-a deschis o mină de aur împotriva voinței poporului. Servicii secrete, intervenții la cel mai înalt nivel, corupție... Final dramatic. Tragic. Poluare gravă, urmată de o amplă revoltă țărănească. Arestări masive. Judecată aspră... **Președintele Alberto Fujimori**, fugit în Chile, a fost prins, încătușat, judecat și condamnat la 44 de ani de temniță grea. Când va ieși de-acolo, ar trebui să aibă spre 113 ani!

Va veni, cu siguranță, și rândul „lătrărilor”, avându-l comandant suprem, pe altfel talentatul **Mihai Tatulici**, secondat de „multilateralul” **Dan Chișu** și ceilalți „echipieri” bine plătiți de „Gold”. Ei vor primi cea mai aspră pedeapsă morală: condamnarea la uitare!

Lor, acestor „eroi”, le dedic această carte. Lor, imberbi suflători în vuvuzelele Companiei „Gabriel Resource”, le fac onoarea de a-i pomeni printre cozile de topor care conspiră împotriva neamului din care s-au plămădit.

Constantin Mustață

Curând:

Conspirația Vuvuzeilor, vol. II

Cuprins

<i>Eugen Albu: Jaful Roșiei Montane sau blestemul aurului.....</i>	<i>4</i>
<i>Ape tulburi la Roșia Montană!.....</i>	<i>5</i>
<i>Pe scurt, despre o Mare Trădare!</i>	<i>9</i>
<i>Cazul „Roșia Montană” are o singură soluție: Referendum Național! ..</i>	<i>19</i>
<i>Ținta Marelui Jaf.....</i>	<i>21</i>
<i>„Căsătorie” din interes... ..</i>	<i>23</i>
<i>Armele „Marelui Jaf”.....</i>	<i>24</i>
<i>Pași spre Marele Jaf.....</i>	<i>25</i>
<i>După fericitul preludiu</i>	<i>27</i>
<i>Enervarea lu’ Băsescu și Decontul „Tatulici”.....</i>	<i>28</i>
<i>Etape în dezvoltarea Marelui Jaf.....</i>	<i>32</i>
<i>O „mașinărie” infernală, sau... „Gabriel” vinde și pielea ursului din pădure!.....</i>	<i>34</i>
<i>O întâlnire cu „americanul” George Sörös</i>	<i>35</i>
<i>Renegociere? Nu! Referendum Național și anularea Contractului!.....</i>	<i>38</i>
<i>Isărescu n-avea nevoie de aurul românesc!</i>	<i>39</i>
<i>Ați auzit de Kittila? Dar de Seppo Maula?.....</i>	<i>40</i>
<i>Ce nu știau „manipulatorii” din Kittila și Storuman</i>	<i>43</i>
<i>Propunere hazlie</i>	<i>45</i>
<i>Deshumarea: 80 milioane vechi pe cap de mort!</i>	<i>51</i>
<i>Dezastru, dar răspundere în solidar!</i>	<i>55</i>
<i>Proiectul „Roșia Montană”, un act criminal.....</i>	<i>56</i>
<i>Scena „băieților deștepți” se „umflă”!</i>	<i>56</i>
<i>O aventură iresponsabilă: Președintele României, umăr la umăr cu „Băieții deștepți”!</i>	<i>59</i>
<i>Atenție! Se „fabrică”, la comanda Companiei Gabriel”, un alt instrument de jaf: Legea de expropriere!.....</i>	<i>60</i>
<i>Băsescu îi avertizează pe localnici: Plecați! Trebuie să-nceapă exploatarea!... ..</i>	<i>62</i>
<i>Românii nu tac, își strigă durerea și pe internet!</i>	<i>62</i>
<i>Samsar pe piața țepelor.....</i>	<i>65</i>
<i>Jeffrey Franks trebuie naturalizat și pus șef de guvern. El va stopa jaful!.....</i>	<i>66</i>

<i>Cum vede „Gabriel” „Dezvoltarea durabilă”?!</i>	<i>67</i>
<i>E de vânzare și Roșia Poieni!.....</i>	<i>68</i>
<i>Spre un catastrofal „Dezastru... durabil!”</i>	<i>69</i>
<i>„Roșia Montană e zonă seismică!” (Gh. Mărmureanu, seismolog)</i>	<i>71</i>
<i>Adnotări despre „Clubul Bilderberg”</i>	<i>74</i>
<i>Adnotare la 1 Decembrie 1918... ..</i>	<i>77</i>
<i>Liber la concesiuni și în Marea Neagră!</i>	<i>81</i>
<i>Tupeu și obrăznicie.....</i>	<i>84</i>
<i>„Gabriel”, marele șarlatan, atacă în forță!.....</i>	<i>86</i>
<i>Interese sălbatice!.....</i>	<i>88</i>
<i>Jaf sub patronaj mondial!.....</i>	<i>89</i>
<i>Români, vi se mai pregătește ceva!.....</i>	<i>91</i>
<i>Jaf canadian iminent la Certeju de Sus!.....</i>	<i>92</i>
<i>Se pun la cale alte manevre!</i>	<i>94</i>
<i>Băsescu, pe urmele lui Alberto Fujimori?!</i>	<i>96</i>
<i>Un ambasador... orientat!</i>	<i>97</i>
<i>Cu ce drept?!</i>	<i>98</i>
<i>„Înfrățire” așteptată: „Newmont Mining” - „Gabriel Resources”!.....</i>	<i>99</i>
<i>Glasul de dincolo de mormânt al profesoarei Roxana Vuzdugan</i>	<i>102</i>
<i>Un impostor nepereche: Bogdan Baltazar!.....</i>	<i>109</i>
<i>Școala de fabricat „Scrisori pentru România”</i>	<i>111</i>
<i>Cozile de topor încă „lucrează”. DNA închide ochii!</i>	<i>113</i>
<i>Trustul Aurului Brad: 18.000 de salariați!</i>	<i>118</i>
<i>„...Catilina porcus canis”!</i>	<i>121</i>
<i>Apelul ultimului reprezentant al elitei mineritului românesc!</i>	<i>125</i>
<i>Pentru ce, domnule Jonathan Henry?!.....</i>	<i>129</i>
<i>După mintea lui Adrieian Videanu, Proiectul</i>	
<i> „Roșia Montană” ar scoate România din criză!.....</i>	<i>134</i>
<i>O statuie pentru Traian Băsescu!</i>	<i>137</i>
<i>Din milioanele de glasuri!.....</i>	<i>139</i>
<i>...Și un avertisment sever: Referendum, domnilor!</i>	<i>140</i>
<i>În loc de postfață.....</i>	<i>141</i>
<i>Cuprins.....</i>	<i>143</i>